

ANDREÆ DALNERI V. I. D.

TRACTATUS

DE IVRE HO-
MINIS:

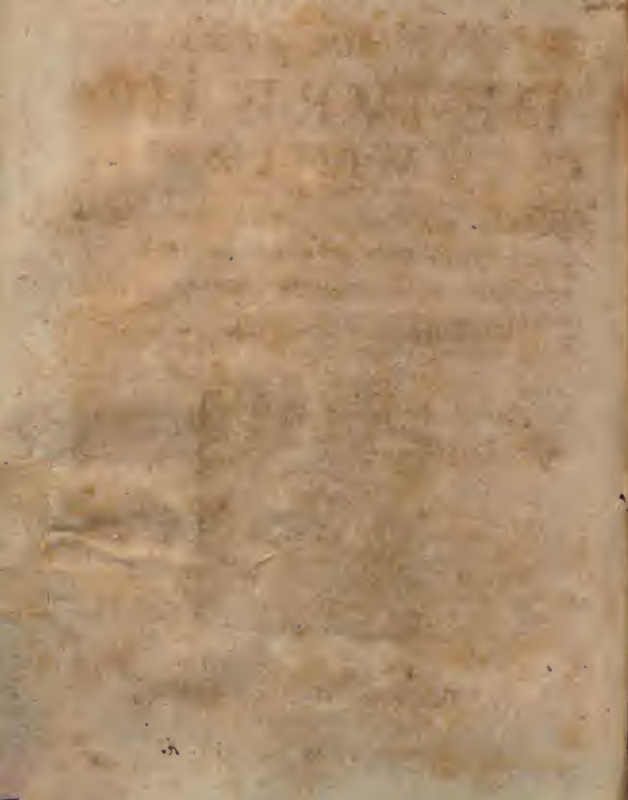
*Quo de præcipuo utriusq; sexus homini pro ætatis
diuersitate competenti Iure succinctè
agitur.*

Cum Elencho Caputum, Summariis, ac Indice
locuplete.

FRANCOFVRTI
Typis Nicolai Hoffmanni, Impensis
Ionæ Rhodii.

ANNO M DC XIV. A.

Nobilitate, doctrina, & virtute præstan-
tiß. viro Dom. Ludouico Weningio, se-
reniß. principis ac Dom. Dom. Ferdi-
nandi Archiducis Austr. Ducis Burgundie, Sty-
ria, Carinthia, Carniolo, &c. Cam. aul. consilia-
rio, &c.

Andreas Dalnerus V. I. D. nec non in excelsõ
Aust. inferioris Regimine Aduocatus

Hunc de iure Hominis Tractatum amicane-
cessitudinis ergò

D. D.

Vienna Aust. 12. Iulii, Anno 1614.

AVTOR AD LECTOREM.

HERMOGENIANVS veterum Iurifconsulto-
rum haur ultimus in Epitomis suis hoc ele-
gans posuit Axioma: *Hominum causa omne
Ius constitutum est; veluti innuit l. 2. in princ ff. de
stat. hom.* Id quod Imp. Iustinianus Institutio-
nibus Iuris inculcauit his verbis: *nam parum
est, Ius nosse, si persona, quarum causa constitutum est, ignorentur.
Inst. de iur. nat. gent. & ciuil. § fin. vers. nam parum.*

Quinimo ansam mihi præbuit, vt hanc de homine atque
eiusdem Iure tractationem susceperim.

Constitueram equidem, priori Tomo de Homine tribus
libris vtcunq; absoluto, posteriorem Tomum de Iure, quod
in vtriusq; sexus Hominem cadit, fusius exact: usq; cum am-
pliationibus & limitationibus tractare:

Verum cum opere feruenti ex quorundam Doctorum
scriptis suis insertis allegationibus animaduernerem, D. Fri-
dericum Pruckmannum IC. præter alias lucubrationes Re-
petitionem *l. in multis. g. ff. d. tit. de stat. hom.* in lucem edidisse,
etiam facile diuinarem, ipsum tam masculis quam fœminis
compétentia Iura in eâdem pertractasse, vela contraxi, ac
quali *σκιος ἐσθλας* seu adumbrationem conatus mei delineans,
è longinquis terris quodam Exemplari mihi tandem allato
Lectorem eo præverbiori informatione remisi. Proin non
diffido, quin veniam, quod hunc Tractatum non, vti decue-
rat, ipseque, ceu dixi, proposueram, perfecerim, haud diffi-
culter sim impetraturus.

Decastichon Auctoris ad Lectorem.

*Quis sit Homo, quodnam vel ei ius cōpetat, isthic
Pluribus ostendit, Lector amande, liber:
Plurima clarorum voluēs monumenta virorum,
Quem compilauit sedulus instar apis.
An prodesse queat, vel delectare, legendo
Multoties solers experiere quidem.
Sed quod chalcographo tandem committere pralo
Annuerim, effecit publicus vsus idem.
Reddendum grates tali pro cunq; labore
Fas sit, iudicium te penes esto, meo.*

ELENCHVS LIBRORVM,
corumq; partium.

Lib. I.

De Homine in genere.

Pars I.

De distributione operis.

2.

De essentiâ hominis.

3.

De primarij Hominis effectrice causa.

4.

De primarij Hominis materia.

5.

De humana forma.

6.

De secundarii Hominis efficienti & materiali cause.

7.

De πολυκεντρικη seu multiplici fetu.

8.

De fine Hominis.

9.

De hominis cum homine societate.

10.

De hominis cum homine similitudine.

11.

De hominis vita.

12.

De hominis morbis.

13.

De hominis interitu.

14.

De Sepultura.

15.

De luctu.

Lib. 2.

De homine in specie scilicet de Mare.

Lib. 3.

De femina.

Lib. 4.

De iure utriusque homini siue sexui competenti.

Pars 1.

De iure utriusque homini siue sexui ante vitam debitum.

2.

De iure utriusque homini vel sexui intra vitam competentem.

3.

De iure utriusque homini sexuiue post vitam concessio.

Lib. 5.

De masculino iure.

Pars 1.

De meliori masculi iure.

2.

De deteriori masculi iure.

Lib. 6.

De femineo iure.

Pars 1.

De meliore femina iure.

6.

De femina deteriori iure.

TRACTATUS DE IVRE HOMINIS.

TOM. I.

LIB. I.

DE HOMINE IN GENERE.

PARS I.

De distributione Operis.

SUMMARI A.

- 1 Omne ius Homini gratiâ constitutum.
- 2 Homo dignif. creaturarum.
- 3 Parum est, ius nosse, si persona, cuius gratiâ id constitutum, ignoretur.
Parum etiam, ius in ciuitate esse, nisi sint, qui ipsam reddere queant.
ibid.
- 4 Homo iuris, ceterarumq; rerum finis.
- 5 Propositio.
- 6 Partitio operis.

MNE ius quoque causâ Homini (qui est dignissimus creaturarum, gl. l. iustissime. 44. verb. dignitatem. ff. de adil. edict. gl. nouell. c. 21. verb. ampliori. Lud. Schrad. tract. feud. part. 10. Praamb. n. 29. Cic. de Finib. Leuin. Lem. de occult. nat. mirac. lib. 1. cap. 2.) est constitutum, hoc est, totum ius propter hominum utilitatem est introductum: si causam finalem respiciamus. Instit. de iur. nat. gent. & ciuil. §. fin. vers. fin. ibi: quarum causâ constitutum est. & l. 2. ibi Ioh. in Oldendorp. & Coras. ff. de stat. hom. Pet. Greg. Thol. Syntagm. iur. vniuers. part. 2. lib. 7. c.

1. num. 2. Claud. Cautium. *paraph. d. §. fin. ibi: nihilq; in hoc vniuerso mundo creatum sit homine dignius: cuius etiam gratia ac bono, vt reliquæ res omnes, ita leges ipsæ ac iura constituta sunt. vide 1. part. prox. n. 6. & part. 8. num. 9.*

Parum etiam ius nosse, si is, gratia cuius illud est cōstitutum, ignoretur. *d. ver. fin. Item parum, ius in ciuitate esse, nisi sint, qui illud reddere possint. l. 2. §. post originem. & ibid. Iohan. Coras. ff. de orig. iur.*

Siquidem homo iuris, reliquarumque omnium rerum finis est, & 4 particeps. Petr. Gregor. *cap. 1. n. 3. & part. 1. lib. 1. cap. 9. n. 4.*

Quare hoc in Tractatu, quisnam homo, & quodnam eius ius existat, nobis disquirere placet.

Distribuemus autem Tractatum in duos Tomos, quorum prior 6 continet tres libros, & illorum *Primo* agitur de homine in genere: *Secundo*, de eodem in specie, & quidem Masculo: *Tertio* de fœmina: *Posterior* itidem complectitur tres libros: in quorum *primo* de vtrique homini seu sexui communi Iure: *secundo* de iure Masculi: *tertio* de iure fœminæ tractatur.

PARS II.

De essentia Hominis.

S V M M A R I A.

- 1 *Synonyma.*
- 2 *Ab humo Homo dictus.*
- 3 *Cur veteres Hominem quæta nominarint.*
- 4 *Quare Homo μῆρ φροσμί & dictus.*
- 5 *Quid Homo?*
- 6 *Homo præstantiss. animal.*
- 7 *Homo anima & corpore constat.*
- 8 *Corpus pro tempore mortale.*
- 9 *Corpus de terra sumptum: anima absque materia facta.*
- 10 *Corpus terreno, anima cœlesti pane fouetur.*
- 11 *Homo secundum corpus dicitur corporeus, vel exterior: secundum animam incorporeus, vel interior.*
- 12 *Anima vis superior mens, inferior spiritus.*
- 13 *Solus Homo rationis cogitationisq; particeps.*
- 14 *Homo cum celeritate mentis, tum sensibus ornatus.*
- 15 *Homo an & quatenus à iumentu differat. & n. 16.*

- 17 *Quamobrem Homo erectus sit. & n. 18. 19.*
 20 *Nullum animal, præter hominem, Dei notitiam habet.*
 21 *Nemo Templis Diisq; carentem urbem vidit.*
 22 *Homo ex sexu in masculum & fæminam diuiditur.*
 23 *Hermaphroditus tertium genus constituit.*
 24 *Nonnulli inficiantur, appellatione hominis fæminam contineri; sed confa-
 tantur.*
 25 *S. Sulpitius appellatione hominis fæminam complexus est.*

1 **I**DEM significant Homo, homulus, homululus, homunculus, homuncio, persona, mortalis, terrigena: ἀνθρωπος, ἀνθρωπάειον, ἀνθρωπίον, & αἰσῶρον, βέλδς, ὄῶς, μιχέρουσι, &c. Vide Petr. Gregor. *Synt. iur. vniuers. part. 2. lib. 7. cap. 1. num. 4.* & *Syntax. art. mirab. lib. 9. cap. 1.* Cic. & Calepin. *passim.* Pet. Frid. Mindan. *partit. dial. lib. 1. cap. 11. ibi: differentia indiuidua.*

2 Ab humo homo dicitur; quia protoplastus (scil. Adam) ex humo, id est, terra lutove efformatus fuit: 1. *part. 4. n. 1.* quibus accedit Isidor. *Orig. lib. 11. cap. 1.*

Veteres hominem ideo ὁδῶα appellarunt, quod inclarescendi à naturâ ei amor sit inditus. Melch. Iun. *quest. polit. part. 1. quest. 7.* Vide Cæli. *antiq. lect. lib. 9. cap. 19.*

3 *Μιχέρουσι* ob externum internumque ornatum atque amplissimas dotes Homo dici meruit: quod in eum cumularissime omnia profuderit munificus ille rerum patens atque opifex Deus. Leuin. Lemn. *de occult. nat. mirac. lib. 1. cap. 2.* vide Cæli. *antiq. lect. lib. 13. cap. 30.* Pet. Gregor. *d. cap. 1.* & *d. Syntax. art. mirab. lib. 8. cap. 2.* Pet. Heig. *Com. Inst. de iust. & iur. in princ. num. 10.* Theodor. Zvvinger. *Mor. Philos. Poet. lib. 15. cap. 2. in princ.*

4 Estque Homo animal rationis particeps, constans anima & corpore conueniente sibi. Cic. *lib. 1. offic.* Leuin Lem. *d. cap. 2.* Pet. Gregor. *d. Synt. agm. iur. vniuers. lib. 7. cap. 1. n. 1.* & *d. lib. 9. cap. 1.* Cæli. *antiq. lect. lib. 11. cap. 45.* Iust. Lipsi. *de constant. lib. 1. cap. 5.*

5 Homo etenim præstantissimum omnium animalium, & vere solum dictum est, ob perfectam formam, Animal. Pet. Gregor. *d. Syntax. art. mirab. lib. 33. cap. 2.* Vide eiusdem *de Republ. lib. 4. cap. 2. n. 1.* & *supr. part. prox. num. 2.*

6 Et Homo duabus potioribus partibus est compositus, Anima scil. & corpore, vt *supra num. 5.* meminimus. Pet. Gregor. *com. in proleg. d.*

Syntax. art. mirab. c. 5. & lib. 11. cap. 7. ibi: in homine forma. Item, d. Syntag. iur. vnuers. lib. 1. cap. 10. num. 5. Læi. Zecch. tract. de Princip. lib. 1. cap. 1. num. 1. Ioan. Iacob. Wecker de secret. lib. 1. c. 2. in princ. vide Eras. Rot. Enchirid. mil. Christ. memb. de trib. hom. part. spirit. & anima & carne.

Corpus pro tempore est caducum & mortale: sed cum sit animi 8
vas & receptaculum, illiusque ministerio vtatur, Deus id quoque de-
stinavit æternitati, ac per resurrectionis mysterium eiusdem muneris
voluit esse particeps, nempe immortalitatis. Leuin. Lem. d. c. 2.

Corpus secundum materiam quidem de Terra sumtum: Anima 9
vero sine materia facta est. Giselbert. in lib. altercat. 3. Pet. Lombard.
lib. 2. distinct. 1.

Illud ad diuinitus constitutum ordinem naturæ terreno pane, hæc 10
cœlesti pane, id est, verbo DEI alitur & sustentatur: sicuti scriptum est:
non in solo pane viuit homo, sed ex omni verbo, quod procedit ex ore Dei. Deutero-
nom. 8. versic. 3. Matth. 4. versic. 4.

Homo secundum corpus dicitur corporeus, vel exterior: secun- 11
dum animam incorporeus, vel interior. Albin. quest. in Genes. Smaragd.
in Epist. Paul. ad Rom. cap. 8. Pet. Gregor. d. lib. 7. cap. 1. n. 6. item d. cap. 5. Cæ-
l. d. lib. 11. cap. 4. 6. Vide Eras. Rot. d. Enchirid. milit. Christ. memb. de hom. exter.
& inter. Ildor. d. loc.

Animæ vis superior est mens, inferior Spiritus. Pet. Gregor. d. cap. 12
10. n. 2. vide d. Syntax. art. mirab. lib. 32. cap. 3. cum seq. & lib. 3. cap. 14. Georg.
Obrecht. disp. de prim. iur. thes. 20. cum seqq.

Solus homo autem est ex tot animantium generibus atque natu- 13
ris particeps rationis & cogitationis: cum cætera omnia sint expertia:
vti adstruit Cic. lib. 1. de leg.

Et naturahominem non solum celeritate mentis ornauit, sed 14
etiam sensus tanquam satellites attribuit, ac nuncios, & rerum pluri-
marum obscuras ac necessarias intelligentias enudauit, quasi funda-
menta quædam scientiæ, figuramque corporis habilem & aptam hu-
mano ingenio dedit. Cic. cod.

Cæterum homines nihil differunt à iumentis, secundum corpo- 15
ris rationem, vitamque illam, quæ tota corpori vacat, & indulget.
Eundem namque aërem cum brutis animantibus homines respira-
mus, eundemque interitum subimus: & in his sane rebus homo iu-
mentò nihil amplius habet. Iumentorum itaque brutalis vita, quæ
veneri indulget, vanitas mera est. Monet autem nos Ecclesiastes, ne
corpori indulgeamus: sed animam quæ prædita est ratione, virtutibus

excolamus: Hac enim similes Angelis sumus; cum vis ipsa sentiendi nobis cum iumentis, brutisque animalibus sit communis: uti scriptum post se reliquit Olympiodor. *in Ecclesiast. cap. 3.*

16 Nonnulli hominem potissimum sermone à fetis differre autumant. Vide Cic. *lib. 1. de orat. d. lib. 1. Offic. d. lib. 1. de ll. lib. 1. de inuent. & lib. 2. de snib.* Pet. Gregor. *d. c. 5.* Mart. Delr. *disq. mag. tom. 1. lib. 2. quæst. 20.* Phil. Camer. *medit. hist. cent. 2. cap. 80.*

17 Est etiam homo (quod ad eius formam etiam referri potest) erectus factus, ut commodius cælum aspiceret, Deiq; cognitione affici posset. *Ecclesiast. 7. vers. vlt.* S. Bernhard. *in Fes. S. Martin.* cui congruit illud Cic. *Deus homines humo excitatos, celsos & erectos constituit, ut Deorum cognitionem cælum intuentes capere possent. lib. 2. de nat. Deor.* Vide Cæl. *antiq. lect. lib. 2. cap. 10.* Alois. Triflin. *Vicent. Problem. medicin. lib. 1. problem. 1. M. Ant. Zimar. problem. lib. problem. 89.*

18 Cum enim natura cæteras animantes abiecisset ad partem, solum hominem erexit, ad cælique quasi cognitionem, & domiciliique pristini conspectum excitauit: ceu scribit Cic. *d. lib. 1. de legib.* Item Ouidius accinit:

*Pronaq; cum spectent animalia cætera Terram:
Os homini sublime dedit, cælumq; videre
Insit, & erectos ad sidera tollere vultus. 1. Metam.
Et Marcell. Paling. Zodiac. vit. lib. 2. cantat:
Ex his tantum homini, quid sit cognoscere verum,
Quidve decens, & posse loqui, concessit: at ore
Cætera sunt muto, & tellurem cernua lambunt.*

19 Et quid potest esse tam apertum, tamque perspicuum, cum cælum suspeximus, cælestiaque contemplati sumus, quam esse aliquod Numen præstantissimæ mentis, quo hæc regantur? Cic. *d. lib. 2. de natur. Deorum.*

20 Siquidem ex tot generibus nullum est animal, præter hominem, quod habeat notitiam aliquam DEI: ipsisque in hominibus nulla Gens est, neque tam immanueta, neque tam fera, quæ non, etiamsi ignoret, qualem habere Deum deceat, tamen habendum sciat, Ex quo efficitur illud, ut is agnoscat DEVM, qui vnde ortus sit, quasi recorderetur ac noscat. Cic. *d. lib. 1. de legib.*

21 Ideoque si terram obeamus, inuenire possumus vrbes, muris, opibus, numismate carentes: at urbem nemo vnquam vidit, Templis ac diis carentem: quæ precibus, iureiurando, oraculis non vratur: non

bonorum causa sacrificet: non mala sacris auertere conetur. Plutarch. *aduers. Colot.* quem etiam allegat Melch. Iun. *quæst. polit. part. 1. quæst. 6.*

Homo autem ratione sexus est vel Mas vel Fœmina: *Gen. 1. versio. 2.2*
 27. *ibi: Masculum & fœminam creauit eos. Marc. 10. vers. 6. Lactan. de orig. error. lib. 2. cap. 3. Petr. Gregor. d. lib. 9. cap. 2. & d. lib. 7. cap. 1. num. 9. cum c. seq. n. 1. Item partit. Iur. canon. lib. 2. tit. 1. cap. 2. cum c. seq. Hier. Treutler. select. disp. vol. 1. disp. 2. thes. 1. Rodolph. Goclen. Problem. log. part. 2. problem. 19. Barth. Keckerman. *ssyst. phys. lib. 4. c. 1. & cap. vlt. & lib. 5. c. 3. Ioh. Althuf. iurisprud. Rom. lib. 1. cap. 3. Herm. Vult. Iurisp. Rom. lib. 1. cap. 3. ibi: ex sexu. De illo infra lib. seq. de hac lib. 3. tractabitur.**

Quidam tertium genus, Hermaphroditum sc. qui cum mare & 23
 fœmina participat, addunt. *Petr. Gregor. d. tit. 1. cap. 2. Herm. Vult. Iurisp. Rom. lib. 1. cap. 4. ibi: ex Sexu. de quo infra. h. lib. part. 10. agetur.*

Sunt tamen, qui negent, hominis appellatione fœminam contineri: sed refelluntur. *Gen. 5. vers. 1. item per l. hominis. 151. ff. de verb. sign. vide 24*
Petr. Gregor. d. loc. Hieron. Treutler. d. thes. 1. lit. c. Gregor. Rolbag. cor-tam. masculo fœm. aciei viril. cap. 5. num. 7. cum seqq. Sim. Gedic. Aensf. sex. mulieb. M. Ioh. Irenæi Apolog. pro Sexu fœm. Frid. Prückman. in l. in multu. 9. princ. part. princ. memb. 3. art. 1. ff. de stat. hom. Iacob. Cramer. discept. 2. post. 4.

S. Sulpitius etiam insignis Orator atque Iurisconsultus (cuius 25
 meminit l. 2. §. *Siquidem Sulpitius. ff. de orig. iur. & Cic. Phil. 9.*) fœminam appellatione hominis complectitur: Sic enim de Tullia ipsius Cicero-nis filia inter cætera scribit: *quoniam homo nata fuerat. Epist. quæ extat inter Cic. Famil. Epist. lib. 4.*

P A R S III.

De primarij Hominis efficiente causa.

S V M M A R I A.

- 1 DEVS primarij Hominis aliarumq; creaturarum procreans & conseruans causa, & n. 2.
- 3 Secondary Hominis effectrix causa, remissiuæ.

VERUM tam procreans, quam conseruans causa primarij hominis, 1
 vt & aliarum rerum, solus ter OPT. MAX. DEVS est. *Gen. 1. vers. 27. Malach. 2. vers. 10. 1. Cor. 11. Lactant. de orig. error. lib. 2. cap. 5. & cap. 11. cum cap. seq. Petr. Gregor. Comment. in Proleg. Synt. x. art. mirab. cap. 2. in princ. &*

lib. 9. cap. 3. Pet. Frid. Mindan. *partit. dialect. lib. 1. cap. 2. cum cap. seq.* Virgil. Polydor. de inuent. rer. lib. 1. cap. 3.

- 2 Huc illud Ciceron. Animal hoc prouidum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis & consilij, quem vocamus hominem, præclara quadam conditione generatum esse à supremo Deo. d. lib. 1. de legib.
- 3 De efficienti causa secundarij hominis vide 1. hoc lib. part. 6.

P A R S I V.

De primarij Hominis materia.

S V M M A R I A.

- 1 Materia ex qua primæui masculi, humus.
- 2 Materia ex qua primæva femina Adamica costæ.
- 3 Eua, cur de costæ Adæ facta sit.
- 4 De secundarij Hominis materia remissiue.

MA T E R I A quidem, ex qua Deus primum masculum, videlicet Adamum creauit, humus, id est, Terra, siue lutum (vti 5. part. 1. v. 2. adseruimus) extitit. Gen. 2. vers. 7. & 3. vers. 19. Item 1. Cor. 15. versic. 47. Vide Petr. Gregor. Syntax. *art. mirab. lib. 9. cap. 1.* Cæl antiq. lect. lib. cap. 4. Lactant. de orig. error. lib. 2. cap. 11. And. Libau. de vniuer. & orig. rer. lib. 7. in not. diei sexti, thes. 30.

- 2 Materia vero ex qua prima mulier Eua sc. efformata est, Adami costæ fuit, vti *infra part. seq. n. 2.* demonstratur.
- 3 Est autem Eua non de Adæ pede, ne famula, nec de capite, ne domina, sed de costæ, vt collateralis videretur, facta. gl. 33. q. 5. c. vlt. verb. costæ. Vide Iohan. Bapr. Schwarzenhal. *tract. de stipul. l. 9. tab. 3. n. 54.*
- 4 De secundarij hominis materia vide *infra part. 6. n. 1.*

P A R S V.

De Hominis forma.

S V M M A R I A.

- 1 Adamica creationis forma siue modus.
- 2 Factionis Eue forma. Deus auctor coniugij. ibid.
- 3 Adam ex se desumptam mulierem antelapsam Ischah, post eum Euam vocauit.
- 4 Forma hominis omnium animantium formis antecellit.

- 5 *Quid sit forma hominis.*
 6 *Forma hominis non sensibilis, sed intelligibilis.*
 7 *An mulier ad diuinam condita imaginem.*
 8 *An stygma humana faciei ob sacrorum possit inuri. & n. 9. 10. 11.*
 12 *An Homo etiamnum quid diuina imaginis habeat.*

DEVS Adamum de limo terræ vltima vniuersæ creationis die, ad imaginem & similitudinem suam formauit, in faciem eius spiraculum vitæ inspirauit, sicque in animam viuentem fecit. Gen. 2. versic. 7. Syrach. 18. vers. 1. 1. Cor. 15. vers. 45. Iacob. 3. vers. 9. Petr. Gregor. com. in Proleg. Syntax. art. mirab. cap. 1. & lib. 9. cap. 1. Ioh. Iacob. Wecker. de secret. lib. 1. cap. 3. cum duob. seqq. Andr. Libau. de vniuers. & orig. rer. lib. 7. n. 34. cum num. seqq.

Verum cum Adæ similis Adiutor non inueniretur: DEVS soporem ipsi immisit: cumque obdormisset, vnâ de costis eius tulit, ac carnem pro ea repleuit, ædificauitque costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam: Adeoque Auctor matrimonij extitit: Gen. d. 2. vers. 21. cum vers. seqq. novell. cap. 21. verb. ampliori: Item 33. q. 5. c. vlt. in princ. ibi: quod non de eadem terra, de qua plasmatum est Adam, sed de ipsius Adæ costa facta sit mulier. vide Andr. Libau. de vniuers. & orig. rer. lib. 7. tbes. 30.

Adam mulierem ex costa sua productam, ante lapsum Ischah, hoc est, viraginem vocauit: quoniam viri propago esset, & adiumentum. Gen. d. 2. vers. 23. post lapsum Euam nuncupauit: quod esset omnium viuentium mater. Gen. 30. vers. 20.

Hominis autem formam omnium animantium formas vincere afferit. Cic. lib. 1. de nat. Deor. vide eundem de natur. Deor. lib. 2.

Forma hominis est illa ipsa perfectio, actus, siue constitutio & formalis essentia hominis, qua ex corpore & anima rationali cõpositus est, & esse dicitur id, quod est. Petr. Frid. Mindan. part. dialect. lib. 1. c. 7. vide supra part. 2. n. 17.

Et talis essentialis hominis forma non est nobis αἰσθητὴν & sensibilis, sed tantum νοητὴν & intelligibilis: Hominem enim videmus & perſentimus, formam essentialem, qua esse dicitur id, quod est, non videmus, sed tantum intelligimus, huc mente concipimus, Pet. Frid. Mindan. d. loc. Quia vnusidemque homo est inuisibilis secundum animam, quæ est spiritus, & tamen est etiam visibilis secundum corpus, & est coloratum. Barth. Keckerman. Syst. theol. lib. 3. cap. 6. fol. (mih) 409.

- 7 Hoc in loco obiter pro primo sciendum, quod nonnulli autem, fœminam non æque ac masculum, ad Dei imaginem (de qua vide Andr. Libau. *de vniuers. & orig. ver. lib. 7.*) conditam esse. Nam quod DEVS ait: *faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*: item, *creauit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam, ad imaginem Dei creauit illum.* Gen. 1. vers. 26. cum vers. seq. de solo masculino intelligi contendunt debere. Vide 1. Cor. 11. vers. 7. item 3, 3. q. 5. c. hac imago. & c. mulier. Sed eos hallucinari patet. Siquidem ibi additur: *masculum & fœminam creauit eos.* Imo Deus quoque dixit: *Non est bonum, hominem esse solum: faciamus ei adiutorium simile sibi.* Gen. d. 2. versic. 18. Ambrosius in exhortat. ad Virg. scribit: *scire debet siue vir, siue mulier; quia ad imaginem Dei est & similitudinem.* Vide Coloss. 3. versic. 10. Petr. Gregor. Partit. iur. Can. lib. 2. tit. 1. cap. 2. n. 1. Ioh. Baptist. Baiard. in addit. ad Iul. Clar. §. fin. q. 76. Gregor. Rolbag. in certam. Masculosœ. aciei viril. cap. 4. Frid. Pruckman in l. multis, 9. prim. part. princ. memb. 3. art. 2. Ioh. Bapt. Schwarzenthal. tract. de stip. l. 9. tab. 3. n. 56. cum n. seq. And. Libau. d. lib. 7. u. 27.
- 8 Pro secundo obseruandum, quod cum hominis facies ad instar diuinæ imaginis, (vti modo probauimus) facta sit, quidam iurisperiti cum Imp. Iustin. concludere velint, eandem stigmatis impressione ob facinora deformari minime debere. l. si quis. 17. C. de pœn. gl. c. 1. ver. ipso facto. extrauag. de sepultur. Iul. Clar. d. quæst. 70. Myns. cent. 2. obser. 46. Didac. Couar. Resol. lib. 2. cap. 9. n. 7. vers. vlt. Nical de Voerd. in Inst. lib. 4. tit. 1. §. furti actio. n. vlt. Fachs. diff. iur. ciuil. & Sax. diff. 66. Reinhard. diff. iur. ciuil. & Saxou. part. 5. diff. 7.
- 9 In quo errant: Nam imago DEI ad internam formam, siue interiorem hominem (cuius *supra part. 2. n. 11.* meminimus) refertur: Alias (si imago scilicet Dei ad externam formam seu hominem referretur) colligi posset, Deum tot imagines formasve induere, quot homines forent: siquidem vix è millibus vnus alterum per omnia refert, representatve. D. Ambros. in Inst. Virg. cap. 3. vbi inquit: *ad imaginem Dei interior est Homo.* Euchar. in Gen. lib. 1. cap. 8. vbi scribit: *in interiore homine est Conditoris sui imago: imago in immortalitate, similitudo in moribus.* Cassid. in Psalm. 38. Beda in Gen. cap. 1. & in Iob. lib. 3. cap. 7. Leuin. Lêm. de occult. nat. mirac. lib. 1. c. 11. Pet. Greg. Com. in proleg. Syntax. art. mirac. c. 5. ibi: *creatus est (Homo,) ad imaginem & similitudinem Dei: quod ad animam pertinet præstantiam: siquidem ratione anima, non corporis, imago accipienda. & ibid. Ad imaginem Dei homo interior, nempe Anima, creatus est, non homo exterior.*
- Vnde haud inepte concludere videmur, stigmata hominis faciei

ob facinora recte inuri posse; vti etiam permittit. *c. 3. de crim. falsi.*

Quam pœnam hodie quibusdam in locis, maxime Germaniæ, II
vilitatem esse noui: refert etiam Iul. Clar. *d. quest. 70. Matth. Wesenb. com. digest. tit. de pœn. n. 7. Vide Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 31. c. 35. Viennens. studios. Disp. disp. de pœn. them. 17. Seb. Næu. System. in d. l. 17.*

Tertio & illi errant, qui hominem nihil amplius imaginis D E I 12
habere dicunt. Et si enim quoad iustitiam perfectam erga Deum, & excellentiss illud rationis mentisq; humanæ acumen corrupta nostra natura est, tamen remanserunt scintillulæ, ipsaque substantia natura; licet gradus excellentissimi sint priuatione quadam per peccatum inducti, & quasi obliterati. Pet. Frid. Mindan. *Partit. Dialect. lib. 2. cap. 19. axiom. 9.*

P A R S V I .

De secundarii Hominis efficienti & materiali causa.

S Y M M A R I A .

- 1 Secundarij Hominis efficiens & materialis causa. & n. 2. 3.
- 4 Cateris animantibus certa coeundi tempora, homini nulla.
- 5 Doctrina de procreatione hominis remissive.
- 6 Mas & femina in procreatione hominis aq̄e requiruntur.
- 7 Cum Marus & femina coniunctio, tum liberorum procreatio atq; educatio naturali iuri accensentur.
- 8 Femina precipuum munus quod sit.
- 9 Multiplex tempus pariendi hominis.
- 10 Homo 181. die in lucem edi potest. & n. 11.
- 12 Partus ante septimum mensem imperfectus.
- 13 Octauo quoque mense Homo nasci potest.
- 14 Iurisperiti 10. mense Hominem perfici statuunt. & n. 15.
- 16 Exemplum, & n. 17. 18.
- 19 Cur homini certum tempus pariendi non sit.

OMNIS autem Homo, qui per continuam successionem ab Adamo & Eua est propagatus, ex mutua masculi & femine post concubitum effluentis, per statumque tempus in materno utero retenti seminis cõmixtione, cooperãte Deo, oritur: (excepto Christo Domino ac Seruatore nostro, qui ex beatissima virgine Maria Spiritus S. ad-

umbratione, sine hominis semine ac commixtione 25. Martij conceptus, & 25. Decembris media nocte natus fuit) hoc est, Deus quidem secundarij etiam hominis efficiens, coniuncta, remota, homo vero, id est, pater & mater proxima causa existit. Leuin. Lem. *de occult. natur. mirac. lib. 1. cap. 6.* Pet. Greg. *Synt. ag. Iur. vniuers. lib. 8. c. 1. n. 16. cum n. seq. & de iur. art. c. 5. n. 5* ibi: *Viris sane & mulieris congressu factus partusq; prouenit.* And. Alciat. *in l. quod dicimus. 231 ff. de verb. signif.* Pet. Frid. Mindan. *partit. Dialect. lib. 1. cap. 3.* Gregor. Rolbag. *certam. masculino fem. aciei viril. cap. 7.* Ioh. Iacob Wecker. *de secret. lib. 1. cap. 2* ibi efficiens.

2 Idem sapientis. Rex testatur, sum quidem, inquit, & ego mortalis homo, similis omnibus, & ex genere Terreni illius, qui prior factus est, & in ventre matris figuratus sum caro, decem mensium tempore, coagulatus sum in sanguine, ex semine hominis, & delectamento somni conueniente. *lib. Sapient. cap. 7. vers. 1. cum vers. seq.*

3 Hiob similitudine id ipsum expressit, inquit: *Norme sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? Pelle & carnis vestisti me: Osibus & neruis compegisti me: vitam & misericordiam tribuisti mihi, & uisitatio tua custodiuit spiritum meum.* *cap. 10. vers. 10. cum vers. seq.*

4 Sane reliquis animantibus sunt statim per tempora concubitus, homini omnibus horis dierum noctiumq;: ceteris satietas, homini prope nulla. Iacob. Pontan. *Symb. lib. 3. ad Virgil. 2. Georg. fol. 396. vide 27. q. 1. c. nuptiarum. & 32. q. 4. c. origo. & quest. 7. c. non solum. §. fin.* Pet. Gregor. *Synt. ag. iur. vniuers. lib. 9. cap. 26 n. 25.*

5 Auicenna Medicorum haud postremus tempus procreandi vtriusq; hominis tradit, quem refert Leuin. Lem. *d. lib. 1. c. 9. ibi: vbi mensis defluerint.* Pet. Gregor. *d. lib. 9. cap. 9. n. 26.* Guil. Adolph. Scribon. *res. Phys. method. explicat.*

6 Et vtraque persona, hoc est, tam masculus, quam femina, in hominis procreatione simili naturae officio fungitur. *Instit. de exhered. liber. §. sed hac quidem. vers. quia vtraq;.* Neque enim masculus ipse in se, neque feminae solum ad natiuitatis propagationem sufficiens est: sed sicut vtrunque eorum coaptauit Deus ad generationis opus, & c. *no. uell. c. 18. §. neq; illo.* Vide Nicol. Boer. *decis. 241. n. 7 cum seq.* Leuin. Lem. *d. lib. 1. cap. 3. cum aliquot seqq.* Gregor. Rolbag. *in certam. masculino-fem. aciei mulieb. cap. 3. & aciei viril. cap. 7. n. 3.* Lactan. *de offic. Dei, cap. 12.*

7 Siquidem maris & feminae coniunctio (quam matrimonium, coniugium, nuptias, & c. etiam appellamus) nec non liberorum procreatio, & educatio, iuris naturalis est. *Instit. de iur. nat. gent. & ciuil. in*

princ. versic. Hinc descendit. & l. 1. §. ius naturale. vide 32. q. 4. c. liberorum. in prin. Pet. Gregor. d. lib. 9. cap. 1.

Præcipuum autem officium fœminæ est concipere, conceptumq; 8
tueri. *infra lib. 3. num. 7.*

Tempus, quod ad humanum fœtum in materna aluo perficiendū, 9
atque in lucem edendum requiritur, est varium. Siquidem Aristote-
lēs scribit: Cum cætera animalia omnia singulari ac simplici modo
partum suam perficiant, (vnum enim pariendi tempus statutum est
omnibus) Homini soli multiplex datum; Nam & septimo Mense,
& octauo. & nono parere potest, & quod plurimum, decimo: non-
nullæ etiam mulieres vnde omnium attingunt. *lib. 7. hist. animal. cap. 4. C.*
Plin. nat. hist. lib. 7. cap. 5.

Incepto igitur septimo mense, ho: 10
conceptione numerando, homo perfectus legitimusq; nasci potest *l.*
septimo. 2. & ibi Ioh. Coras n. 4. ff. de stat. hom. l. septimo. 3. §. fin. vers. de eo au-
tem, qui 182. die natus est, Hippocrates scripsit, & D. Pius Pontificibus rescripsit,
iusto tempore videri natum ff. de suis & legit. hered. Vide Iacob. Menoch. de
arbitr. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 50. n. 19. & cas. 89. n. 34.

A. Gellius rarenter hominem septimo mense nasci asseuerat. *Noct. 11*
Attic. lib. 3. cap. 16. Vide Cæl. antiq. lect. lib. 12. cap. 12.

Ante septimum autem mensem editus fœtus imperfectus est. A- 12
rist. & C. Plin. *d. loc. Felin. in c. sicut. n. sicut. n. 5. de homicid. And. Tiraq. in*
l. firnquam verb. suscipit liberos n. 20; C. de reuoc. donat.

Octomestris hominis partus, an perfectus legitimusque sit, etiam- 13
num controuertitur. Vide Arist. C. Plin. A. Gell. *d. loc. Cæl. d. cap. 12. cum*
cap. seq. Matth. de Afflict. deus 236. n. 5. And. Tiraquel. d. n. 205. & n. 210.
Alciat. in l. qui mortui. 129. ff. de verb. signif. Iacob. Menoch. d. cas. 89. n. 38.
Sociniun. part. 2. consil. 35.

Iuriconsulti cum sacra scriptura (*Sap. d. cap. 7.*) Philosophis (*Arist. 14*
C. Plin. & A. Gell. *d. loc.*) Medicis (*Hypoc. lib. de nat. pueri vel fœt.*) &
Poetis (*Virg. Eclog. 4. ibi: Matri longa decem tulerunt fastidia menses.*) con-
sentientes concludunt, hominem decimo mense recte communiter-
que nasci. *nouell. c. 39 §. fin.*

Ex quo post decem menses à patris obitu, vel diuortio computan- 15
dos, circa vndecimi mensis finem natus homo ad legitimam heredi-
tatem vix admittitur. *d. d. intestato. 3. §. fi. Vide gloss. d. nouell. c. 39. §. fin. verb.*
perfecto & verb. non ex priori consistere matrim. Henr. Salmu. in not. ad Grib.
Panciroi. rer. mem. lib. 2. tit. 10. fol. (mihi) 472. Petr. Greg. Syntagm. iur. uni-

- uerf. lib. 10. cap. 3. n. vlt. Mynf. cent. 6. obs. 40. Hen. Bocer. ad 1 part. Pandect. disp. 2. propos. 7. Franc. de Porcellin. tract. de duob. fratrib. test. prim. quest. n. 1. Ioach. à Beust. tract. connub. part. 2. cap. 36. Consult. const. Saxon. lib. 1. part. 1. de contract. quest. 14. Hieron. Treutler. Select. disp. vol. 1. disp. 2. thes. 5. Ioh. Gæd. disp. 1. thes. 15. Pet. Heig. com. Inst. de legit. success. cap. 5. n. 38. cum n. seq. Petr. Loriot. tract. de natiuitat. axiom. 6. Iacob. Menoch. d. cas. 89 n. 40. cum seqq. & infra lib. 4. part. 1. n. 7.
- 16 Adrianus tamen referente A. Gellio d. c. 16. in Romana quadam in vndecimo mense facta, causa cognita, decreuit, in vndecimo mense partum ædi posse, requisitis veterum Philosophorum & Medicorum sententiis.
- 17 Vastilia C. Herelicij, ac postea Pomponij atque Orfiti claris. ciuium coniunx, ex his quatuor partus enixa Sempronium septimo mense peperit, Suillum Ruffum vndecimo, Corbolonem septimo, vtranque consulem: postea Cæsoniam Caij principis coniugem, octauo. Plin. d. lib. 7. cap. 5.
- 18 Apud Varonem obseruatum est, Gracchum ideo nuncupatum, quod eum mater duodecim mensibus in utero gestasset: quia legitimum tempus pariendi esset supergressa. Cæl. antiq. lect. libr. 14. cap. 4.
- 19 Cura aut non sicuti ceteris animantibus, certum pariendi sit tempus homini, Gal. 11. de vsu part. lib. ascribit humanæ incuriæ, quæ in victu delinquitur: hinc vterum & fœtum lædi necesse est, & hinc partus tempus prorogari.

P A R S V I I.

De πολυτεκνία, seu multiplici fœtu.

S V M M A R I A.

- 1 Ex vno utero plures simul nasci. & num. 2.
- 3 Exempla editorum geminorum. & n. 4. 5. 6.
- 7 Remus, quod vrbis murum transcendere molitus sit, à Romulo trucidatus.
- 8 In eos, qui ciuitatum muros villo modo violant, capitali pœna animaduertitur.
- 9 Mœnta communis salutis ciuium gratia sunt: ideo omnes, persona etiam, quæ ad Ecclesiam pertinent, nec sunt ecclesiastica, ad ea custodienda, hoste aduentante, possunt cogi.

- 10 Ad maiorum adificationem incola à Principe cogi possunt: sumptibus pro eorum facultatibus collatis.
- 11 Gemellus editis, utrius primogeniorum competat, remissive.
- 12 Exemplum trigemorum.
- 13 Mulier qua ter geminos peperit, ter enixa videtur.
- 14 Exemplum superfœtationis. & n. 15. 16.
- 17 Exemplum mulieris, qua simul multos peperit. & n. 18. ad n. 23.
- 24 Exemplum serotini partus.
- 25 Sequenti infans mox in utero rediit.

ET si quidem per rerum naturam certum sit, vnicum hominem vno partu nasci: tamen plures quoque vel vno vel interiecto tempore, nasci posse, nemo sanæ mentis inheari potest, *l. intestato. 3. §. est autem, ibi: quia ex vno utero plures nasci possunt. ff. de sui & legit. hered. item l. sed etsi. 28. §. fin. ff. de iudic. vide infr. n. 14.*

Naturaliter autem vno partu septem liberos nasci posse (cum mulieri totidem sint receptacula) adserit *gl. d. §. fin. verb. nasci. Mich. Scot. de secret. nat. cap. 7. in fin. vide Iohan. Coral. tom. 1. in l. Arscusa. 15. n. 5. cum seq. ff. de stat. hom. Contradicit Fr. Thom. Facell. de reb. sic. ubi scribit: Et licet sint, quibus septem in utero collula placeant, & propterea totidem duratas factus concipi posse ex Galeni quoque de Spermate libro tradiderint, (vnde & Iureconsultos lapsos errore censendum est) ea tamen omnia & tenere prodita, & opus illud Galeni non esse, eruditus perspicuum est: uti allegat Iohan. Wolff. lect. memor. & recondit. centen. 16. n. 47. & n. seq.*

Esau & Iacob, Isaaci Patriarchæ gemelli extiterunt. *Gen. 25. vers. 24. 3. cum seqq.*

Thamar ex Iuda sœtero geminos conceptos enixa est. *Gen. 38. 4*

Agina Aristodemi Spartanorum Regis vxor geminos peperit. *Herod. lib. 6. cap. 6. 5*

Romulus & Remus gemini fratres ex Rhea Syluia à Marte compressa nati feruntur. Liuius & alii, qui de Romulo historiam scripsere, testantibus. Vide Iacob. Pontan. *Symb. lib. 6. ad Virgil. 1. Æneid. fol. 715.*

Remus à Romulo occisus dicitur ob id, quod murum urbis transcendere voluerit. *l. ult. in fin. ff. de rer. diuis. & qual. Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 35. cap. 7. n. 7. & de Repub. lib. 2. cap. 3. n. 9. in fin.*

Pœna capitis constituta est in eos, qui muros ciuitatum quoquo modo violant: Ideoque muros sanctos dicimus. *Inst. d. tit. §. sancta. vers.*

vers. ideo autem. l. qui perforauerit. 11. ff. ad l. lul. pecul. Petr. Gregor. d. n. 9. & n. 2. Vide Tib. Decian. tract. crim. tom. 2. lib. 7. cap. 36. loh. Bapt. Baiard. in addit. ad lul. Clar. §. fin. quest. 68. num. 2. Hugo Donell. com. aur. ciuid. lib. 4. cap. 1. circa fin.

9 Muri autem ciuitatum communis salutis causa ciuium constituuntur: Ideo omnes ad eorum custodiam, maxime hoste imminente, etiam personæ, quæ ad ditionem Ecclesiæ pertinent, nec sunt ecclesiasticae, compelli possunt, Pet. Gregor. d. n. 9 in prin.

10 Sic ad mœniorum constructionem oppidani, seu municipes possunt per Principem compelli: contributis sumptibus secundum eorundem facultates. Petr. Gregor. d. cap. 3. num. 7. Vide Gail. lib. 2. obseruat. 52.

11 Gemellis natis, utrius primogeniorum debeatur, vide l. idem. 16. cum gl. ff. de stat. hom. & l. si fuerit. 11. §. plane. ff. de reb. dub. Seb. Næu. system. par. 7. feud. lib. 1. tit. 1. in prin. n. 246.

12 Trigemini Horatij apud Romanos totidemq; Curiatij apud Albanos extiterunt: quorum certamine Romani & Albani Imperium locarunt. l. antiqui. 3. ibi: sed & tregeminos senatores cinctos vidimus Horatios. ff. si pars hered. pet. Liu. lib. 1. decad. 1. Plin. nat. hist. lib. 7. cap. 3. Pet. Greg. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 48. cap. 16. n. 6.

13 Mulier autem, quæ tregeminos peperit, ter enixa videtur. l. ter. 137. ff. de verb. sign. vbi Sebast. Næu. System. vide.

14 Fœmina quædam Serapia, ab Alexandria cum quinque liberis, quorum quatuor eodem tempore, quintum quadragesimo die post enixa erat, ad Hadrianum Imper. perducta scribitur. d. l. antiq. 3. ibi: sed & Lal.

15 ANNO Christi 1584. posteaquam vir nobilis D. Ludouicus ab Hirschorn (cuius sedes fuit in Palatinatu, tribus ab Heidelberga miliaribus in oppidulo, quod eiusdem nobilis viri nomen vendicat) rebus humanis exemptus esset, neque vllum post se heredem reliquisset: vidua interim ipsius vterum ferente: statim ipsius defuncti Agnati & feudorum successores (vti qui vehementer dubitarent, ferretne masculum grauida vidua an potius fœmellam) non solum omne ius successionis feudorum, in omnem euentum, à feudorum Dominis obtinuerant: Verum etiam, quia libenter plenam & fundamentalem notitiam omnium feudorum, & redituum habuissent: Ideo à morte prædicti nobilis superstitem viduam adhuc immaturam defuncti mariti mortem lugentem, sua in domo operuerunt: cique claues ad cry-

pras & cellas è lumbis, non sine vi & vehementia detraxerunt. Quæ res adeo miseram & tristem viduam affecit, vt coniectis in verticem suum manibus, vociferari & eiulare magis cœperit: vt quæ grauitèr molesteque huiusmodi sœuitiam & agendi modum ferret. Quin etiam paucis interiectis diebus, tandem peperit, & quidem egregium puellum, sed mortuum & caluaria carentem. Cæterum cum agnati, & hæredes defuncti nobilis ea de re certiores facti essent, persuaserunt sibi, suam ipsorum spem iam expletam, & ipsos sui compotes voti factos fuisse. Quare ius suum in vtenda fruenda hæreditate feudorum persecuti sunt. Sed DEVS Opt. Max. velut è Saxo alium partum masculum, & paternorum bonorum hæredem viduæ illi mœstæ & desolatæ suscitauit: atq; donauit. Et si enim non ita pridem puellum enixa esset, tamen subtrumida à partu remansit, nihil aliud suspicata, quam vel tumorem præter naturam, vel aliquem morbum in suo residere corpore, id quod etiam aliquibus Medicis (quorum consilium separatim requisitum & auditum est) visum fuit. Causam enim morbi quiduis aliud existimarunt, quam quod ipsam grauidam adhuc esse suspicarentur. Quare consilium ei dederunt, vt ad Thermas fontis acidi ad Rhenum (bey Elfall am Rhein) sese conferret. Ad quas illa Thermas, secuta ea in re Medicorum consilium vt vidua mœsta & orba, vnica ancilla comitata, profecta est.

Verum enim vero, vt tandem mense Julio Anno, &c. 1584. eo loci venit ob Thermas, accidit, vt ibi inueniret Electorem Saxonie Augustum (qui paulo post in fata concessit) cù coniuge, nec non alios aliaq; Principes: qui ita loca præoccuparunt, vt ipsamet in diuersorio locum manendi non inueniret: præsertim cum nemini notum esset, quæ qualisve matrona foret, quæ vnica tantum ancilla comitata venisset.

Potò tandem eius loci Præfecto, quænam esset, significans: & suum ei casum, qui non ita pridem acciderat, commemorans, ægre ab ipso hospitium ad sequentem noctem obtinuit.

At vero ea ipsa in nocte, cum iam decima ageretur hebdomada à priori & proximo partu, DEVS Opt. Max. ipsam & mœstam atque afflictam, & apud peregrinos pulcherrima prole mascula, eaque viuâ, ditauit. Id quod statim fando peruenit ad aures illustrissimorum Principum: Et quidem Elector Moguntinus lautum & nobile puerperium instituit: Elector vero Augustus eidem mille Thaleros dono dedit. Quin etiam omne ius hæreditariæ successionis & feudorum ab

aliis repetitum, & huic ipsius filiolo hæredi videlicet legitimo, restitutum est: qui adhuc ad præsens est in viuis. Imp. Rud. II. Pap. Urban. VII. Ioh. Wolff. *tom. 2. lect. memorab. & recondit. centen. 16.*

16 Hæc exempla faciunt contra Physicos, qui negant, mulierem, quæ semel conceperit, iterum antequam pariat, concipere valere: siquidem d. Serapia vltimum natum, postquam alios conceperat, haud dubie concepit. *gl. d. l. 3. verb. Quadragesimum.* Et d. nobilis vidua, procul dubio, priore puella concepto, posteriorem concepit. Superfecundationem hanc agnoscit quoque Ioh. Iessen: *in suis Anatomic.*

17 Margarita Virboslai comitis in Craconiensi regione vxor vno partu triginta sex pueros viuos edidit. Mart. Cromer *lib. 9. Guanguin. in vita Boleslai. V.* Vide Matth. Dresser. *Isagog. hist. miden. 6. fol. (mhi) 620.*

18 Eo anno, quo Henricus II. Rom. Imp. mortuus est, Altaichij, inferioris Boiariæ monasterio, mulier quædam filios simul enixa est quinque. Auentin *lib. 5. Annal. Boior.*

19 Comitissa quædam Quetsuttensis vno partu fertur edidisse novem infantulos, quos omnes ad vnum vsque voluit interimere: sed patre forte fortuna aduentante, conseruati sunt. Ernest Brotuffus *lib. 4. cap. 4. hist. Anhaltinen. princip.*

20 Machtildis comitissa ab Hennenberg, filia Florentij IV. Bathauini comitis, soror Guilelmi Regis Rom. sub Friderico II. Imp. mille quingentos, quatuordecim pueros simul genuit: qui in malluuiio ab Othone Traiectensi Episcopo auunculo eius sacra aqua lustrati sunt, & post mortui. Auentin *lib. 7. Annal. Boior.* Cuspinianus 350. pueros habet.

21 Georg. Loyl. *in Peruig. Mercur. obser. 187.* historiam notauit, his verbis: Sic notatu dignissima est historia, quam nobis in Hollandia, non procul Lugduno Barauorum Pagus Lausdun. exhibuit. Accidit enim, vt Hermanni comitis Hennebergiæ vxor, vno eodemque tempore 165. liberos enixa sit. Licet vero incredibile hoc videatur, tamen locum me vidisse, & ex marmore totam historiam descripsisse, serio asserere possum, quam adponere placuit. In fronte Epitaphij scriptum erat mansuhs literis:

En tibi monstratum nimis & memorabile factum,

Quale nec à mundi conditione datum.

Inscriptionem sequebatur: *Margaretha Hermanni, comitis Hennebergiæ vxor, Quartæ Florentii Comitis Hollandiæ & Sclandiæ filia, Guilielmi Regis*

Romanorum, ac postea Caesaris seu Gubernatoris Imperii atque Aliche Comitum Hannonia soror, cuius patruus Episcopus Traiectensis, auunculi autem filius Dux Brabantie, & Comes Thuringia, &c. Hac autem illustrissima comitissa annos 40. circiter nata, ipso die Parasceues. nonam circiter horam, Anno Millesimo ducentesimo septuagesimo sexto, 365. enixa est liberos, qui prius à Guidone suffraganeo Traiectensi, omnes in duabus ex are peluibus baptizati sunt, quorum masculi quotquot erant, IOHANNES, puellæ autem omnes ELISABETHÆ vocatæ sunt, qui simul omnes cum matre, vno eodemq; die factæ concusserunt, atque in hoc Lausdunensi Templo iacent sepulsi. Quod quidem accidit, ob pauperulam quandam feminam, quæ ex vno partu gemellos in vlnis gestabat pueros, quam rem ipsa admirata Comitissa, dicebat, id per vnum virum fieri non posse, ipsamq; contumelioserececit. Vnde hæc pauperula animo perturbata ac percussa, mox tantum prolium numerum ac multitudinem ex vno partu imprecabatur, quot vel totius anni dies numerentur. Quod quidem præter naturam cursum obstupenda quadam ratione ita est factum, sicut in hac tabula in perpetuum huius rei memoriam, ex vetustis, tam manuscriptis, quam typis excusis Chronici breuiter positum & enarratum est. DEVS ille ser. Max. hæc de re suspiciendus, honorandus, ac laudibus excellendus in sempiterna secula, Amen.

Talis erat inscriptio. in calce tabulæ extabat.

Hæc lege, mox animo lector stupefactus abibis.

Vide Brotuff. d. cap. 4. Alb. Cranz. Vandal. Fulg. lib. 1. c. 6. Ioh. W. Olff. lect. memor. & recondit. cent. 13. fol. 559. Verum, vt obiter dicamus, præcedens & isthæc vna videtur esse historia: nisi quod Autores in numero infantulorum variant: sed penes alios esto iudicium.

Isenbertus Comes de Altorff vxorem habuit Irmentrudin. Hæc cum pauperulam feminam eodem partu tres liberos mares enixam vidisset, & tanquam impudicam reprehendisset, quod ex eodem viro tres simul filios suscipere, impossibile videretur, ipsa post annum (Deo sic eius superbum iudicium confutante) absente viro, 12. mares enixa est. Perterrita eo casu, quod iam de sua quoque pudicitia dubitari posse arbitraretur, Obstetrici vndecim in proximo torrente Schercio mergendos commitit, vnicum illa seruat. Paret Obstetrici. Obuius fit illi comes, & quid velatum gestet interrogat, Welso (sic enim lingua sua Catulos vocabant) deformes submersuram sese asserit. Mox ille: At permitte, inquit, vt videam, sintne aliqui, qui venationi nobis inseruire possint. Repugnat illa. Tandem coacta, infantes vndecim ostendit, & negotium Comiti ita, vt gestum erat, narrat. Imperat ergo Comes, vt factum apud vxorem suam dissimulet, & si-

lios educari præcipit. Exacto iam sexennio, cum omnes viuerent, in arcem adduci iubet, atque illic coram omnibus amicis imprudentia vxoris detecta, veniam illi dedit, & filios porro duodecim æquali iure suos esse voluit, statuitque, vt non comites de Altoiff, sed ex vetulæ obstetricis ominosa voce, quæ vitam illis vndecim dederat, Welfi vocarentur. Et gratitudinis ergo pro diuinitus seruata tam numerosa prole, ipso Altoiffensi oppidulo Cænobium monialium construxit. Hanc istius monastici loci originem esse, ex multorum senum, qui eadem sese à suis parentibus & maioribus audiuisse narrabant, testimonio scribit Bruschius *de monasterio Vinearum*.

23 De his & aliis exemplis vide *Theat. hum. vit. vol. 2. lib. 5.* Philip. Camer. *Meditat. hist. cent. 2. cap. 66.* Hen Salmuth. *in not. ad Guid. Pancirol. rer. mem. lib. 2. cap. 10.*

24 Ex Duce Baruch Vandale vxor concepit, ac biennio prægnans fuit, & peperit infantem grudentem & loquentem. Et alibi: fœmina biennio vterum ferens, infantem loquentem enixa est. Albert. Cranz. item Auentin. *d. lib. 5. Annal. Boior.*

25 Sagunti infans in vterum protinus reuersus est, eo anno, quo Saguntus (hodie Monuedrum Valentini Regni oppidum est) ab Annibale fuit deleta. Plin. *d. lib. 7. cap. 3.* Vide Martin. Delr. *disquisit. magicar. tom. 1. lib. 2. quest. 23. ibi: Monuedrum.*

P A R S V I I I.

De Fine Hominis.

S V M M A R I A.

- 1 *Primarius finis, propter quem à Deo Homo fit factus.*
- 2 *Finis, ob quem homines liberos concipiant, atque edant.*
- 3 *Secundarius finis, propter quem Deus hominem creauit. & num. 4. 5. 6. 7. 8.*
- 9 *Omnes fructus rerum natura hominum gratia comparauit.*
- 10 *Quod ad vsum hominis inductum est, in fructu esse intelligitur.*
- 11 *Homo in fructu non est.*
- 12 *Homo non potest pignori dari.*
- 13 *Fructus est, pignori dare licere.*
- 14 *Creditor sciens hominem pignori accipiens, relegatur.*
- 25 *Homo non potest vendi. & n. 16.*

- 17 Ampliatur, ut nec parentes liberos vendere vel alio modo alienare possunt.
 18 Ex nimia paupertate pater recens natos liberos vendere potest.
 19 Pater ad pinguorem fortunam perueniens venditos liberos redimere debet.
 20 Thraces publice liberos habent venales.
 21 Moscovitarum ritus filium vendendi.
 22 Homo 20. annis maior ob pretij participationem sese venundari passus efficitur seruus.
 23 Tria hominum genera, scilicet liberi, serui, libertini. & num. 24. ad num. 35.
 36 Debitor se obligare potest, ut creditori ex operibus suis satisfaciatur.
 37 Debitor se ad carcerem obligare potest. & n. 38, 39.
 40 An captivus in criminali causa, datus fideiussoribus, possit relaxari, remissive.
 41 Carcer ad custodiam, non pœnam, inventus. & n. 42.
 43 Carcer infamia non notat, sed damnum irreparabile adferre censetur.

P R I M A R I V S finis, ob quem Deus hominem fecit, fuit, ut iste mundum contemplans illum agnosceret, celebraret, in eiusque præceptis fideliter ambularet, Laëtant. *Epist. cap. 10.* Leuin. *Lem. de occult. nat. mirac. lib. 1. cap. 1.* Pet. Gregor. *Syntax. art. mirab. lib. 8. cap. 5. in fin. cum lib. seq. cap. vlt. ibi: hanc vitam contemplatiuam.* Pet. Frid. *Mindan. partit. Dialect. lib. 1. cap. 8. ibi: Quemadmodum omnes res naturales.* Ioh. Coral. *in l. 2. n. 2. ff. de stat. hom.* Ioh. Iacob. Wecker. *de secret. lib. 1. cap. 7.* Vide Hugo. *Donell. com. iur. ciuil. lib. 2. cap. 4.* W esenbec. *com. Digest. tit. de rit. nupt. n. 6.*

Homines vero idcirco filios, filiasve concipiunt, eduntque, ut ex prole eorum, earumve diuturnitatis ipsius memoria in ævum relinquatur. 1. liberorum. 210. §. *fin. ff. de verbor. signific.* vide *Donell. d. lib. 2. cap. 5.*

Secundarius finis, propter quem à Deo creatus est homo, fuit, ut nimirum omnibus rebus creatis dominaretur. Nam homo aliis omnibus creatis, tanquam Dominus, cuius gratia illa condita fuere, postremo creatus, eorumque dominium ipsi conceditum est. *Gen. 1. vers. 28. Psalm. 8.* Pet. Gregor. *Synt. ag. iur. vniuers. lib. 7. cap. 1. n. 3.* Cælar. *ant. iur. lect. lib. 1. cap. 2.* Ioh. Coral. *d. l. 2. num. 1. & l. 4. num. 3. ff. eod.* Iohan. Iacob. Wecker. *ibid. cap. 13.* Cic. *de nat. Deor. lib. 2.* Polydor. *Virgil. de rer. inuent. lib. 1. cap. 4.*

Homines sunt quasi cultores terræ constituti. Cic. *d. lib. 2. de nat. Deor.*

- 5 Hominis vtilitati agri omnes & matia parentia. *Cic. Tuscul. lib. 1.*
- 6 Homo ortus est, ad mundum contemplandum & mirandum. *Cic. de nat. Deor. d. lib. 2.*
- 7 Homo se non vnus mœnibus circumdatum popularem alicuius loci, sed ciuem totius mundi, quasi vnus orbis agnoscat. *Cic. lib. 1. de legib.*
- 8 Ad hominum commoditates & vsus tantam rerum vbertatem natura largita est, vt ea, quæ gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur, nec solum ea, quæ frugibus atque baccis terræ sætu profundantur: sed etiam pecudes, quod perspicuum sit, partim esse ad vsum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas. *Cic. d. lib. 1. de leg.*
- 9 Non solum igitur hominis gratia omne ius (vti *supr. part. 1. in prim. adseruimus*) constitutum, sed etiam omnes fructus à rerum natura sunt comparati *l. in pecudum. 28. §. fin. ibi: cum omnes fructus rerum natura hominum gratia comparauerit ff. de vsur. Inst. de rer. diuis. §. in pecudum. vers. absurdum. ibi: cum omnes fructus.*
- 10 In fructu enim id esse intelligitur, quod ad vsum hominis inducitur est. *l. in fructu. 42. ff. de vsu & vsus. leg.*
- 11 Homo vero fructui non accensetur. *d. §. si. & l. vetus. 68. vers. neq. enim in fructu homini homo esse potest. ff. de vsufr. & d. vers. absurdum.*
- 12 Vnde hominem oppignorare nefas est. *l. qui filios. 6. C. que respignor. oblig. Accedit Pet. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 25. cap. 9. n. 6. Hen. Bocer. ad tert. Digest. part. disp. 7. concl. 36. & clas. 1. Disp. disp. 15. thes. 19. Gail. lib. 8. obs. 45. n. 4.*
- 13 Quia fructus est, vel pignori dare licere. *l. fructus. 71. ff. de reg. iur. & l. vlt. ff. de vsur.*
- 14 Adeo, vt creditor sciens hominem pignori accipiens, relegetur. *l. vlt. ff. d. s. que res pignor. oblig.*
- 15 Nec homo vendi potest. *l. sed Celsus. 6 in prim. & l. si in 34. §. omnium. vers. liberum hominem scienter emere non possumus. ff. de contrab. emt. Accedit Pet. Gregor. d. Syntag. vniuers. iur. lib. 25. cap. 7. n. 1.*
- 16 Homo etenim nullam recipit æstimationem. *l. ex hac. 3. vers. cum liberum corpus æstimationem nõ recipiat. ff. si qua ad. paup. feciss. dic. l. 1. §. sed cum homo. vers. quia in homine nulla corporis æstimatio fieri potest. & l. fin. §. fin. vers. sic. quia liberum corpus nullam recipit æstimationem. ff. de his, qui effuder. vel deiecer. item l. 1. ibi: corporum liberorum æstimationem nullam fieri posse. ff. ad l. Rhod. de iact. gl. l. liber. 13. verb. nemo. ff. ad l. Aquil. & gl. l. si hominẽ. 47. verb. denogandum. ff. de edil. edil. 27.*

Imo, patres liberos vendendi, aliove modo alienandi ius non 17
habent. l. 1. C. de pat. qui fil. suos distrax. l. 1. & l. Si filium. 31. C. de liberal. caus.
Accedit Didac. Couartu. Resol. lib. 3. cap. 14. num. 4. versic. tertio, & versic.
preter.

Attamen propter nimiam paupertatem victus causa pater, non 18
etiam mater, liberos sanguinolentos, hoc est, recens natos, quasi ad-
huc matricis sanguine maculatos vendere non prohibetur. l. 2. cum gl.
verb. vendiderit. C. d. tit. de pat. qui filios suos distrax. Accedit Franc. Viu. com.
opin. lib. 2. pater potest n. 1. Did. Couar. d. n. 4. Petr. Gregor. d. cap. 7. num. 2.
Hen. Bocer. d. tert. Digest. part. disp. 1. concl. 42. & d. clas. 1. disp. 4. thes. 21. Ascē.
Clemen. tract. de pat. pot. cap. 6. effect. 1. Frid. Pruckman. ad Lin multis. 1. part.
prim. memb. 3. art. 15. ff. de stat. hom.

Sed si pater ad meliorem fortunam peruenerit, filium redimere 19
tenetur. Did. Couar. d. n. 4. vers. quinto. Franc. Viu. d. pater potest. n. 3. vide
Pet. Gregor. d. c. 9. n. 7. ibi: & sublatum.

Thracis in mercatu liberos venundant. Herodot. lib. 5.

Apud Moscouitas pater habet potestatem filium quater venden- 20
di, ita, vt semel vendicum quocunque tandem modo liberatum vel 21
manumissum, denuo iure paterno vendere possit. Post quartam au-
tem vëditionem nihil iuris amplius in filium habet. Guagnin. descript.
Moscouia cap. 4.

Atsi 20. annis maior homo ob pretij participationem sese venun- 22
dari passus fuerit, ex libero homine efficitur seruus, adeo, vt ad liber-
tatem ei proclamare non liceat. l. homo. 25. ff. de stat. hom. & l. 1. & l. 3. ff. qui-
bus ad lib. proclam. non lic. Vide Petr. Gregor. d. cap. 7. n. 1. Nicol. Vigel.
Method. iur. civil. lib. 6. cap. 3. caus. 3. Hieron. Treutler. select. disp. vol. 1. disp. 2.
thes. 3.

Quãuis enim naturali iure omnes homines ab initio æquales, hoc 23
est, liberi nascerentur, etiam communi nomine homines appellaren-
tur: tamen postea libertatem seruitus, quam beneficium manumif-
sionis est secutum, inuasit, adeo, vt in vniuersum tria hominum gene-
ra esse cœperint: sc. liberi, serui, libertini. Instit. de nat. gent. & civil. iur. §.
Ius autem Gentium. vers. iure enim naturali omnes homines ab initio liberi nasce-
bantur. & de libertin. §. qua res. l. manumissiones. 4. §. qua res. de iust. & iur. item
l. quod attinet. 32. versic. quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines equa-
les sunt. ff. de reg. iur.

Bella etenim orta sunt, ac captiuitates secuta, & seruitutes naturali 24
turi contraria. d. §. ius autem gentium. vers. bella etenim.

25 Homo itaq; cœpit esse liber, aut seruus, aut his contrarius, libertinus. *Instit. de iur. person. in prin. & l. 3. ff. de stat. hom.*

26 Liber à libertate (quæ est naturalis facultas eius, quod cuique facere liber, nisi si quid vi aut iure prohibetur) vocatur. *Inst. eo. § 1. & l. libertas. 4. ff. eod.*

27 Libertatis enim proprium est, sic viuere, vt velis. *Cicero de offic. lib. 1.*

28 Liber autem homo ingenuus, aut libertinus est: ille, qui statim, vt nascitur, liber existit: hic, qui ex iusta seruitute manumissus est, seu qui seruus esse desit. *Inst. eod. § fin. vers. in liberis. & de ingen. in prin. item d. s. de libertin. in princ. & §. qua res. in fin. item l. & seruorum. §. §. ingenui. cum l. seq. ff. d. s.*

29 Serui, (qui etiam mancipia dicuntur, eo, quod ab hostibus manucapiuntur. *Inst. d. t. §. serui. vers. qui etiam mancipia & d. l. 4. in fin.*) ex eo sunt appellati, quod Imppp. captiuos vendere, ac per hoc seruare, nec occidere soliti fuerint. *d. §. serui. in prin. & d. l. 4. §. serui.*

30 Seruitus est constitutio iuris gentium, qua quis dominio alieno contra naturam subiicitur. *Inst. eo. §. seruitus. & d. l. 4. §. seruitus. vide tract. meum de sedit. n. 71. cum quatuor seqq.*

31 Ius gentium enim seruitutem introduxit. *Instit. de his, qui sui vel alien. iur. sunt. §. in potestate. versic. qua quidem potestas iuris gentium est. & l. 1. §. 1. ff. eod.*

32 Tria vero causarum genera sunt, quibus serui efficiuntur: Prima natiuitas; Secunda captiuitas; Tertia venditio sui ipsius ob participandum pretium: cuius *supr. n. 2. meminimus. D. Vigel. d. cap. 3. Pet. & Greg. Syntag. vniuers. iur. lib. 14. cap. 1. cum seqq.*

33 Et si quidem vitæ, necisq; potestatem quondam Dominus in seruum habuerit: tamen ea mitigata fuit, & mutata, adeo, vt postea ultra modum in eundem sæuire non licuerit. *Vigel. d. lib. 6. cap. 1. memb. 4. reg. 1. cum seq.*

34 Imo d. seruitus, siæque libertinitas, hodie apud nos Christianos omnino abolita est. *Kling. enarrat. Instit. de libertin. n. 2. & de seru. cognat. in fin. cum tit. seq. in princ. Hieron. Teutler. d. disp. 2. thes. 2. & disp. 24. thes. 11.*

35 Plura de seruitute vide apud Hug. Donell. *com. iur. ciuil. lib. 2. cap. 9. cum 10. seqq. Theodor. Zwinger. Theat. vit. hum. vol. 3. lib. 6. tit. seruitus herilis. fol. 814.*

36 Anne species seruitutis est, quum creditori debitor ad operas suas

præstandas se obstringat, donec per earundem pretium æs alienum solvatur? Non: sed quidam modus debitum soluendi, adhibita moderatione & ratione. Pet. Peck *de iur. sist. cap. 4. n. 3.*

Debitor quoque se ad carcerem (qui est species servitutis. Gail. *lib. 37. 1. obs. 133. n. 9.*) Pet. Gregor. *d. Syntag. iur. vniuers. lib. 22. cap. 6. n. 9.*) obligare potest, adeo vt ex solutionis mora capi, eidemq; mancipari queat. Pet. Peck. *eod. cap. 5. n. 15.* Gail. *lib. 2. obser. 45. n. 3. cum n. seq.* vide Pet. Gregor. *d. cap. 6. n. 8. cum duob. num. seqq.*

Alias regulariter in pecunie causa, siue pro ciuili debito debitor 38 capi vel incarcerationi non debet. Gail. *lib. 1. obs. 26. n. 1. lib. 2. obs. 44. in prin. & lib. 1. pac. publ. cap. 5. n. 25.* Ioh. Baptist. Schwarzenthal *Process. iud. lib. 3. act. 5. cap. 4. n. 15.* contradicit Pet. Peck. *d. cap. n. 2. ibi: aliasq; qui soluendo non sunt, carceri de iure mancipari possunt.* Vide Petr. Gregor. *d. lib. 22. cap. 10. n. 4. & lib. 31. cap. 33. n. 15. cum duob. num. seqq.* Fachs. *diff. iur. Ciuil. & Sax. part. 4. diff. 10.* Reinhard. *Diff. iur. ciuil. & Sax. part. 4. diff. 12.*

Incarceratus itaque in tali causa fideiussores dando, vel bonis ce- 39 dendo liberatur. Gail. *d. obs. 26. n. 11. & d. obs. 45. n. 4. ibi: cum soluendo, vel bonis cedendo liberari possit, item n. 6. ibi: nam cessio liberat debitorem à carceribus.* Pet. Peck. *d. tract. cap. 45.* Pet. Gregor. *d. lib. 22. cap. 13. n. 1.* Ioh. Baptist. Schwarzenthal. *d. cap. 4. n. vlt.*

An captiuus in criminali causa datis fideiussoribus relaxari possit, 40 Vide Gail. *d. obs. 26. in fin. & ibid. Bern. Greu. Nicol. Vigel. Method. iur. controuers. lib. 5. cap. 9. reg. 5. except. 6.* Tib. Decian. *tract. crim. tom. 1. lib. 5. c. 33. n. 2.* Pet. Greg. *d. Syntag. iur. vniuers. lib. 32. c. 25. n. 6.*

Carcer autem ad continendos, non puniendos homines est in- 41 uentus. *l. aut. damnus. 8. §. solent. vers. carcer. ff. de pan.* Carol. V. *Weinlich Halsgerichtys ordnung / artic. 11. & artic. 219.* Vide Petr. Gregor. *dict. cap. 33.*

Secus de iure Canon. quo Clerici perpetuo etiã carcere puniun- 42 tur. *c. quamuis. 3. de pan. in 6.* Accedit Iul. Clar. *§. fin. quast. 70. versic. poena 4. & ibid. Ioh. Baptist. Baiard. n. 6.* Gail. *d. obs. 26. n. 7. cum n. seq. & d. lib. 1. pac. publ. cap. 1. n. 31. cum duob. num. seqq.* Tib. Decian. *d. tom. 1. lib. 2. cap. 20. n. vlt.* Frid. Schenck à Taut. *Virid. concl. iurid. concl. 98.*

Nec carcer infamat, sed damnus irreparabile adferre censetur. 43 Eman. Soarez. *com. opin. C. 13.* Wessenb. *Com. Digest. tit. de his qui nos. infam. n. 6. vers. ob id tamen solum.*

De Hominis cum homine consociatione.

S V M M A R I A.

- 1 *Natura inter Homines cognationem quandam constituit. & num. 2. ad num. 9.*
- 10 *Hominis interest, hominem beneficio affici.*
- 11 *Naturaliter ad remunerationem obstricti sumus.*
- 12 *Homo homini Deus ac lupo. & n. 13. 14.*
- 15 *Hominem homini insidiari nefas. & n. 16. 17.*
- 18 *Capitis periculum propulsare, seque defendere licitum. & num. 19. ad num. 25.*
- 26 *Ampliatio. & 27.*
- 28 *Quaestio de paribus armis.*
- 29 *Homini per hominem iniqua conditio inferri non debet.*
- 30 *Factum cuius suum, non alteri nocere debet.*
- 31 *Illatio. & n. 32. ad num. 40.*
- 41 *Præcepta iuris: honeste vivere, alterum non ledere, suum cuique tribuere.*
- 42 *Quod quisque iuris in alterum statuit, eodem ipse uti debet. & n. 43. 44.*

1 **N**ATURA inter hominem & hominem quandam constituit cognationem. l. 3. §. *sin ibi*: & cum inter nos cognationem quandam natura constituit. ff. de iust. & iur.

2 Et Cicero testatur: à Diis constitutam inter homines societatem. lib. 3. offic. Pet. Frid. Mindan. partit. Dialect. lib. 2. cap. 8. axiom. 6. Lactan. de vero cul. lib. 6. cap. 10.

3 Homo cum homine humana societate est coniunctus. Cic. Acad. quaest.

4 Homo est ad civilem societatem natus. Cic. lib. 1. de legib. Arist. de morib. lib. 1. cap. 5.

5 Omne hominum genus inter se sociatum esse intelligitur. Cic. d. lib. 1. de legib.

6 Itaque communem totius generis hominum conciliationem & consociationem colere, tractari, seruare debemus. Cic. lib. 1. offic.

7 Homo est etiam ad tuendos, conseruandosque homines natus. Cic. lib. 3. de fin.

8 Et homines hominum causa sunt generati, ut inter se alij alius pro-

de se possent: in hoc naturam debemus ducem sequi, & communes utilitates in medium afferre, mutatione officiorum, dando, accipiendo, tum artibus, opera, tum facultatib. deuincire hominum inter homines societatem. *Cic. d. lib. 1. offic.*

Et natura proxime & secundum Deos homines hominibus maxime utiles esse possunt. *Cic. lib. 2. offic.*

Et beneficio hominem affici, hominis interest. *l. seruus. 7. versic. nec videntur. ibi: cum beneficio affici hominem, intersit hominis ff. de seru. export.*

Imo naturaliter ad remunerandum obligati sumus. *l. sed & 25. §. 11 consuluit. ff. de hered. petit.* Vide Henr. Bocer. *disp. clas. 1. disp. 2. thes. 20.*

Homo autem homini non modo adiumento, sed & nocumento esse potest, adeo vt vulgo dicatur. Homo homini Deus ac lupus. *Eraf. Adag. Chiliad. 1. Cent. 1. adag. 69. cum seq. Polydor. Virgil. Prouerb. lib. prouerb. 1.*

Quoniam homines hominibus plurimum tam obesse, quam prodesse posse, scribit *Cic. d. lib. 2. offic.*

Vt magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu, sic nulla tam detestabilis pestis est, quæ non homini ab homine nascatur. *Cic. ibid.*

Hominem autem homini nocere, seu (vti loquitur Iuriconsult.) insidiari, nefas est. *d. l. 3 §. fin. ibi: Consequens est, hominem homini insidiari nefas esse.* Vide *Gail. lib. 2. obs. 69. n. 29.*

Et diti hominis, vel potius vix hominis videtur, periculum capitis inferre. *Cic. lib. 2. offic.*

Sunt tamen his alij multum dispares, simplices & aperti, qui nihil ex occulto, nihil ex insidiis agendum putant, veritatis cultores, fraudis inimici. *Cic. d. lib. 1. offic.*

Insidias autem seu capitis periculum propulsare, se seq; defendere, est permissum. *d. lib. 3. in princ.*

Aduersus periculum namq; naturalis ratio permittit se defendere, hoc est, vim vi repellere. *l. i. §. 4. in princ. vers. nam aduersus. ff. ad l. Aquil. §. l. 1. §. cum qui. vers. vim vi repellere licere, Casp. scribit: idq; ius natura comparatur. ff. de vi & vi armat.*

Insuper omnes leges, omniaque iura vim vi repellere concedunt. *l. scientiam. 45. §. qui cum aliter. vers. vim. n. vi. ff. d. t. ad l. Aquil. Concordat. c. significasti. 18. §. si vero. ibi: quamuis vim vi repellere omnes leges & omnia iura permittant. de homicid.*

Cicero id eleganter depingit: est hac, iudices, inquiens, non scripta, sed 21

nata lex, quam non didicimus, accepimus, legimus, verum ex natura ipsa arripimus, hausimus, expressimus, ad quam non docti, sed facti: non instituti, sed imbuti sumus: ut si vita nostra in aliquas insidias si in vim, in tela aut latronum, aut inimicorum incidisset, omnis honesta ratio esset expedienda salutis. Orat. pro Milone. Vide eiusd. lib. 1. offic. Henr. Bocor. clas. 5. disp. 1. thes. 12.

- 22 Adeo, quod quisque ob corporis sui tutelam fecerit, iure fecisse existimetur. d. l. 3. in prin. vers. nam iure hoc venit.
- 23 Defensorq; propriæ salutis in nullo peccasse videatur. l. 3. in fin. C. ad l. Cornel. de sicar.
- 24 Imo defensio in tantum concessa est, ut quis defendendi causa aggressorem interimere possit. d. l. 4. cum l. seq. & l. is qui. 2. cum duab. l. seq. C. d. t. ad l. Corn. de sicar. Concordat 13. q. 2. c. ult. vers. si autem. 23. q. 2. c. cum homo. & c. si homicidium. Accedit Bart. Romul. in l. 3. n. 9. ff. de iust. & iur. Nic. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 1. c. 13. memb. de homicid. except. gen. 5 Hen. Bocer. d. loc. thes. 11.
- 25 Non enim est iniquitatis, sed potius humanitatis societate deinctus, qui propterea est criminis persecutor, ut sit hominis liberator. d. q. 5. c. non est.
- 26 Ac quamuis defensor fugere queat, non fugiat, sed occidere malit, vel alias inculpatæ tutelæ moderamen exceßerit: non ordinaria pœna l. Cor. de sicar. sed extraordinaria adfici debet. Nicol. Vigel. d. gen. except. 5. repl. 1. cum repl. seq. Georg. Obrecht. disp. ex d. l. 3. thes. 194 ad thes. 203. Vide Iacob. Menoch de arbit. iud. lib. 2. cent. 3. cas. 278. cum cas. seq. Hen. Bocer. alleg. loc. thes. 21. & thes. 26.
- 27 Verum si quis homicidium cõmiserit: cum sine eodem defendere se potuerit: ei pœnitentia iniungitur. c. intersecisti. 2. d. t. de homicid.
- 28 Nunquid defensor paribus armis uti, adeo ut inermis cum inermi, armatus cū armato pari telorū genere congregari debeat? Et si nonnulli affirmant: tamen cum nusquā in iure legatur, imo legibus ac rationib. queat impugnari, cum negantib. assentior. Georg. Obrecht. d. disp. thes. 176. vsq; ad d. thes. 194. Ant. Gomez. Resol. lib. 3. c. 3. n. 22. vers. quod extende etiam si aggressor. Ioh. Coras. in l. ut vim. 3. n. 7. ff. de iust. & iur. Hen. Bocer. eod. loc. thes. 24.
- 29 Præterea homini per hominem iniqua conditio inferri non debet. l. non debet. 7. 4. ff. de reg. iur.
- 30 Et factum cuiq; suum, non alteri nocere debet. l. factum. 197. in prin. ff. eod. vide Matth. Grubald. de rat. stud. lib. 1. c. 10.
- 31 Unde primo infertur, quod rati habitio in tertij præiudicium fieri

Secundo, infertur, quod factum vnius non possit alteri prodesse, 32
vel obesse. Nic. Vigel. *Metb. iur. ciuil. lib. 15. c. 17.*

Tertio infertur, quod quis consilium suum in alterius iniuriam 33
mutare nequeat. *l. nemo. 75. ff. eod. concordat c. mutare. 33. de reg. iur. in 6.*

Quarto infertur, quod mora vnicuique sua noceat *l. in condemna-* 34
tione 173. §. pen. ff. eod. & l. mora. 31. §. sed si duo. ff. de vsur. concordat c. mora. 25.
d. s. de reg. iur. in 6.

Quinto infertur, quod pupillo neque interdicto, neque in cate- 35
ris cautis dolus tutoris, siue soluendo, siue non sit, nocere debeat. *l. ne*
quis. 158. ff. d. s. de reg. iur. & l. l. si. 4. ff. quan. ex fact. tutor.

Sexto infertur, quod quis alterius odio non debeat prægruari. 6. 36
non debet. 22. d. s. de reg. iur. in 6.

Septimo infertur, quod innocenti filio patris delictū pœnæ haud 37
fit. *l. crimen. 26. ff. de panis. l. 2. §. nullum. ff. de decurion.*

Fallit in læsæ maiestatis crimine; in eo enim innocentes etiam da- 38
mnatorum liberi puniuntur. Hen. Canif. *in d. c. non debet. 22. ibi: existunt*
tamen casus. Nicol. Vigel. *d. c. 13. memb. 1. reg. 10.* Tib. Decian. *crim. tractat.*
tom. 2. lib. 7. c. 41. n. 17. cum seqq.

Octauo infertur, quod pater pro filio, & contra filius pro patre nō 39
occidatur, sed vnusquisq; pro peccato suo moriatur. Deut. 24. *vers. 16.*
& 4. Reg. 14. vers. 6. Paralip. 25. vers. 4. item Ezech. 18. vers. 20.

Nono infertur, quod quis cum alterius detrimento, & iniuria non 40
fieri debeat locupletior. *l. nam hoc. 14. ff. de condict. indeb. l. iure 6. in fin. ff. de*
iur. dot. & l. iure. 206. ff. d. t. de reg. iur. Concordat c. locupletari. 48. d. t. de reg.
in 6. Et Cic. dicit: *magis est contra naturam hominem homini detrudere sui*
commodi causa, quam omnia incōmoda subire vel externa, vel corporis, vel etiam
ipsius animi, quæ vacent iustitiæ. offic. lib. 3.

Imo (vt summatim dicamus) iura homini præcipiunt, vt honeste 41
viuat, alterum non lædat, suū cuiq; tribuat. *Inst. de iust. & iur. §. iuris præ-*
cepta. & l. iustitia. 10. iuris præcepta. ff. eo. vide Hug. Don. com. iur. ciui. lib. 2. c. 1.

Quod autem quisq; iuris in alterū statuerit, eodem ipse vtatur. Nic. 42
Vigel. *Metb. iur. ciuil. lib. 2. c. 28. memb. 5.* Wescenb. *com. Digest. tit. quod quisq;*
iur. in alter. stat. Nam

Quod tibi non fieri vis, tu ne feceris vlli. Hoc dictum Imperator 43
Alexander Seuerus tanti fecit, vt in palatio passim, alicubi etiam in
publicis monumentis incidi curauerit. *Lamprid.*

Et prout vultis, vt faciāt vobis homines, & vos facite illis similiter. 44
Lus. 6. v. 3. vide Phil. Cam. med. hist. cent. 1. c. 98. Pet. Loriot. tract. de priuil.
innot. p. 30. Cap. Obsequia. d. s. de priuil. innot. p. 30. Cap. Obsequia. d. s. de priuil.

De hominis cum homine similitudine.

S Y M M A R I A.

- 1 Natura tanta vis, ut nemo velit, nisi hominis similis esse.
- 2 Partus mulieris monstruosus, aut prodigiosus, humano generi non accensetur.
- 3 Monstri definitio.
- 4 De monstris, ostentis, prodigiis, remissive.
- 5 Gigas & pumilio hominum generi adnumerantur.
- 6 Partus minus principalibus membris destitutus homini connumeratur.
- 7 Partus membrorum officia ampliandi vel minuendi hominum generi accensetur.
- 8 Exemplum. & n. 9. 10. 11.
- 12 Vnicum testiculum habens militare, generare, & adoptare potest. & num. 13. 14.
- 15 Hermaphroditus quis sit. & n. 16. 17.
- 18 Hermaphroditus incallescens Sexui comparatur.
- 19 In dubio Hermaphroditus masculo comparatur.
- 20 Hermaphroditus, in quo virilis sexus valet, testis testamento adhiberi potest. & n. 21.
- 22 Hermaphroditus, in quo sexus virilis incalcescit, posthumum heredem potest instituire. & n. 23.
- 24 Hermaphroditus feudi capax.
- 25 Homo sine dentibus nascitur.
- 26 Dentes quando nasci solent.
- 27 Exemplum.

1 **C**VM autem hominem non dissimilem hominis esse oporteat: Naturæ enim tanta vis est, ut nemo velit, nisi hominis similis esse, ut loquitur Cic. lib. 1. de nat. Deor.

2 Consequitur itaque, mulieris partum, qui ad monstrum vel ostentum declinet: (nimirum, si contra humani generis formam conuerso more faciem in tergo pectoreve habeat: vel contra naturam membra ampliet (ut si duo capita, vel tres manus totidemve pedes teneat) similem hominis non haberi, nec eiusdem iuri accenseri. *l. non sunt. 14. in prin. & ibid. Iohan. Coras. ff. de stat. hom. l. ostentum 38. ff. de verb. sign. l. 3. C. de posthum. hered. instit. Hier. Treutler. Select. disp. vol. 1. disp. 2. thes. 5. Wesenb. com. Digest. tit. d. stat. hom. n. 3. Vide Paul. Diacon. lib. 13. in vita Theodos. Iacob. Cramer. discept. 2. posit. 5.*

Monstrum est aberratio naturæ ab eo fine, quem illa sibi proposuerat. Pet. Frid. Mindan. *partit. Dialect. lib. 1. c. 8.* vide Coras. *d. l. non sunt. n. 3.* Barth. Keckerman. *syss. phys. lib. 5. cap. 3.*

De monstris, ostentis, vel prodigiis, vide Conrad. Lycosth. Iul. Obsequent. Leuin. Lem. *de occult. nar. mirac. lib. 1. c. 8. & c. 15.* Frid. Naufæ Episc. Vien. *mirab. lib. 7.* M. Marci Frytsch. *Catalog. prodig. atq. ostent.* Casp. Torell. *iud. vniuers. de Portent.* Iob. Finsel. Isidor. *orig. lib. 11. c. 3.* Bapt. Fulgof. *lib. 1. c. 4.*

Ille autem partus, in quo humana forma perfecta, præter cæterorum naturã, vel inusitata corporis magnitudine aucta (qualis est Gigas: de quo vide Thom. Facell. Iohan. Cassion. Mart. Delt. *disquis. mag. 2. lib. quest. 15. Theat. vitæ hum. vol. 2. lib. 2.* Paul. Merul. *Cosmograph. part. 1. lib. 3. cap. 14.*) vel nimia paruitate (qualis est pumilio: de quo Delt. *d. lib. 2. quest. circa fin. Merul. d. cap. 14.*) est inclinata, etsi monstrum improprie dici valeat: tamen hominis similis habeatur, eiusdemque iure censeatur. Ioh. Dauth. *tract. de Testam. memb. de instit. hered. n. 308.*

Partus etiam, qui principalia membra (puta manus, pedes, oculos, aures) minuit, homini connumeratur, eiusque iure gaudet. *l. quod dicitur. 12. ff. de lib. & posthum. hered. instit.* Iohan. Dauth. *d. loc. n. 11.*

Sic partus, qui membrorum officia aut ampliatur, (vt si sex digitos habeat: vel tribus testiculis nascatur: vel vtriusque sexus sit: vti Hermaphroditus) aut minuit, si scilicet quatuor paucioresve digitos: vel nullum, vel vnum testiculum, vel fractos, vel attritos testiculos habeat: velut Eunuchus, castratus, spado, Thlasia, Thlibia, homini adnumeratur, eiusque iuris particeps est *d. l. non sunt. 12. in fin. cum gloss.* Ioh. Dauth. *eod. loc. n. 110.* Vide *Theat. hum. vit. d. vol. 2. lib. 4.* Pet. Greg. *partit. iur. Canon. lib. 2. tit. 3. cap. 4.*

Gethæus Gigas senos & manuum ac pedum digitos habuit. *2. Reg. 8. 21. vers. 2. & Paralip. 20.*

M. Curiatij ex patricia gente duæ filię ob senos in manibus digitos, sedigitæ fuere appellatæ: Et Volcatius sedigitus dictus est: C. Plin. *nat. hist. lib. 31. cap. 43.*

Franciscum Philelphum tres habuisse testiculos proditum est. *10. Ioh. Coras. in l. non sunt. 14. n. 6. ff. de st. it. hom. Cæl. antiq. lect. lib. 17. c. 12.*

Syllam & Cortam, insignes Duces vno testiculo præditos fuisse narratur. *l. 4. §. 1. ff. de re milit.*

Vnde is, qui cum vno natus est testiculo, vel eum amisit, militare non potest. *d. l. 4. in prin.*

- 13 Generare etiam valet, qui vnicum testiculum habet. *l. Pomponius. 6. §. fin. ibi: sicuti illum, qui vnum testiculum habet, qui etiam generare potest. ff. de ad. dil. edict.*
- 14 Adoptare quoque potest, qui vnum duntaxat habet testiculum. Argumento à contrario, aut à minori ad maius ducto. *Instit. de adopt. §. Sed & illud: Vbi cum illi, qui generare nequeunt, (quales Spadones existunt) adoptare possint, sequitur, quod illi, qui valent generare, adoptare etiam queant: Vel cum Spado, qui generare nequit, possit adoptare, multo magis ille, qui vnico testiculo præditus est, & (vti diximus) generare potest, & adoptare queat. & l. 2. §. illud. l. adrogato. 40. §. ff. eod. item l. sed est. 6. ff. de lib. & posthum. hered. instit.*
- 15 Hermaphroditus (qui etiam Androgynus dicitur. *C. Plin. d. lib. 7. c. 3. Ioh. Borcholt. de feud. cap. 5. n. 45.*) est, qui cum mare & fœmina participat, hoc est, vtriusq; genitalia membra habet. *gl. l. queritur. 10. in prin. & ibi Ioh. Coras. ff. d. r. de stat. hom.*
- 16 Qui vitiosus infamisque conceptus nonnunquam ex indecore concubitu conflat: cum præter vsum, ac commoditatem exercendæ Veneris vir supinus, mulier prona decumbit, magno plerunque valetudinis dispendio, vt qui ex inuerso illo decubitu herniosi efficiantur, præsertim cum distento, oppletoq; cibus corpore inuitata hac, in concessâque Venere vtuntur. *Lenin. Lem d. lib. 1. cap. 9. Iohan. Bapt. Port. mag. nat. lib. 2. cap. 24.*
- 17 Natura omnis abhorret à mixtura sexuum. Ideo hermaphroditus nunquam vtroque sexu æqualiter valet: sed aut generare valet, aut concipere. Et licet Hippocrates existimarit, viris id tantum accidere, vt hermaphroditi sint: tamen experientia reclamât, id & in fœminis vsu venire: ita vt semper vnus sexus potior sit. *Ioh. Daut. alleg. loc. n. 310. Iohan. Coras. d. l. queritur. n. 6.*
- 18 Ei autem sexui, qui in eo præualet, hermaphroditus comparatur. *d. l. queritur. 10. Accedit Hier. Treutler. Select. disp. vol. 1. disp. 2. thes. 1. Frederic. Pruckman. in proem. l. in multis. num. 7. ff. de stat. hom. Wesenbec. d. num. 3.*
- 19 In dubio pro mare hermaphroditus habetur. *Ioh. Dauth. & Wesenb. d. loco.*
- 20 Qualitas igitur incalescentis sexus virilis ostendit, quod Hermaphroditus ad testamentum testis possit adhiberi. *l. repetundarum. 15. in fin. ff. de testib.*
- 21 Siquidem mulier testamento testis adhiberi nequit. *l. lib. vlt. pars. 1. art. 15.*

Sic si virilia hermaphrodito præualeant, ab eo posthumus hæres 22
 institui potest. *l. sed etsi. 6. in fin. ff. d. t. de lib. & posthum. her. instit.*

Nam mulier posthumum hæredem instituere nequit. *1. d. part. 2. 23
 art. 30.*

Ad feudi quoque successionem hermaphroditus secundum eum 24
 sexum, qui in eo præualeat, admittitur. *Ioh. Dauth. & Wefenb. alleg. loc.
 Ioh. Borcholt. d. n. 45. Georg. Obrecht. diss. feud. diss. 4. cap. 2. thes. 177. cum
 quatuor seqq. Henr. à Rosenthal Synop. iur. feud. cap. 7. concl. 72. Herman.
 Vult. lib. 1. de feud. cap. 9. n. 61. Iohan. Schöner. diss. feudal. lib. 1. disp. 2.
 thes. 53.*

Homo etiam non ideo, quod edentulus nascatur, minus sanus 25
 existit, donec dentes adipiscatur. *l. cui dens. 11. ibi: præsertim cum sine denti-
 bus nascimur; nec ideo minus sani sumus, donec dentes habeamus, ff. de edil.
 edict.*

Dentes enim in septem primis mensibus, & septenos ex utraque 26
 parte fieri, & cadere annis septenis, & genuinos annasci annis fere bis
 septenis, scribit A. Gell. *noct. Art. lib. 3. c. 10. C. Plin. nat. hist. lib. 37. ibi: Cate-
 ris cum ipsis (scil. dentes) nascuntur: homini postquam natus est septimo mense. Et
 ibi: homini uouissimi, qui genuini vocantur, circiter vicesimum annum gignuntur,
 multis & octogesimo.*

Sane quidam homines cum dentibus procreantur: ut Cn. Papy- 27
 rius Carbo, & M. Curiodontatus ob id cognominatus: quidam vice
 dentium continui ossis orpantur soliditate: quale in filium Bithynio-
 rum Rex Prusias habuit. *C. Iul. Solin. Polyhist. cap. 4. C. Plin. nat. hist.
 lib. 7. cap. 16. vide Theat. vit. hum. d. vol. 2. lib. 2.*

P A R S X I.

De Hominis vita.

S V M M A R I A.

- 1 Homo non modo per se, sed & liberos viuere intelligitur. & n. 2. 3. 4.
- 5 Qui pro Republ. ceciderunt, per gloriam in perpetuum viuere censentur.
- 6 Virtute præditus perpetuo viuere dicitur; etsi sit mortuus.
- 7 Exemplum. & n. 8. 9.
- 10 Gracorum institutum.
- 11 De vita diurnitate, remissive.
- 12 Carmen Autoris de Leonide Duce Lacodæmoniorum.

1 **V**ERVM homo cum per se, tum per liberos suos viuere intelligitur.

2 Per se quidem homo ad centum annos viuere præsumitur: quia is finis vitæ longæui hominis est. *l. an vsufr. 5. 6. ff. de vsufr. l. si vsufr. ff. 8. de vsu & vsuf. leg. Nic. Vig. Meth. iur. controuerf. lib. 2. c. 11. verb. viuere. Sebast. Med. tract. morsom. sol. part. 1. n. 74. Matth. Wescenb. consil. 11. n. 40.*

3 Cor augeri per singulos annos in homine, ac binas drachmas ponderis ad quinquagesimum annum accedere: ab eo detrahi tantundem, & ideo non viuere hominem vltra centesimum annum defectu cordis, Ægyptij existimant, quibus mos est, cadauera asseruare medicata, vti scribit *C. Plin. nat. hist. lib. 11. cap. 37.*

4 Per liberos vero eorumque prolem diuturnitatis memoria in æuum per gloriam homini relinquitur: ideo enim (vt *supr. part. 8. num. 2.* adferuimus) filios filias ve concipimus atque edimus, vt ex prole eorum eatumve diuturnitatis memoriam nobis in æuum relinquamus. Accedit Lancellot. *Conrad. tractat. Templ. om. iud. lib. 1. cap. 1. §. 4. in fin. num. 7.*

5 Illi, qui pro Rep. ceciderunt, in perpetuum per gloriam viuere intelliguntur. *Inst. de excusat. tutor. vel curat. §. filij autem. vers. hi enim. & ibi Nic. cas. de Poerda. n. 7. Lancellot. Conrad. d. loc. n. 5. D. Georg. Acac. Eneñkel. B. de priuil. milit. lib. 2. priuileg. 31. Vide in lib. 4. part. 2. memb. 2. art. 1. num. 14.*

6 Plane quiuis virtute præditus perpetuo viuere dicitur, licet mortuus. *Lancellot. Conrad. eod. n. 6.*

7 Codrus Atheniensium Rex, cum in bello Peloponnesiaco accepisset oraculo, victricem fore gentem, cuius princeps bello periret: gregarium se fingens militem inimicis occidendum præbuit. *Polyæn. lib. 1. Iustin. hist. lib. 2. Petr. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 24. cap. 10. n. 4. & de Rep. lib. 2. cap. 1. n. 17. Val. Max. lib. 5. cap. 6. Plutarch. in parallel. & in vitis. Sabell. lib. 8.*

8 Rifaces Equiso mortem sponte subiit, vt patriam ab Persarum obsidione liberaret: mutilatis enim sibi ipsi nauibus & auribus, ad Persas transfugit, eosque in vastas solitudines, vnde neque progrediendi neque reuertendi potestas concedebatur, deducens, à Chiliarcho capite plexus fuit. *Polyæn. lib. — Petr. Gregor. de Rep. lib. 22. c. 11. n. 6.*

9 Cælius (aliis Lælius) Prætor Vrbanus, cum ei ius dicenti picus in capite infedisset, & Aruspices respondiissent, dimissa aue, hostium victoriam fore; necata Pop. Rom. iuperiorem, ac Cælium cum familia

periturum : auem occidit. Qua occisa, Rom. Exercitu vincente ipse cum 14. Cæliis ex eadem familia in prælio est occisus. Front. lib. 4. c. 5. Plura exempla vide *Theat. vit. hum. vol. 18. lib. 2.*

Græci olim in bello pro Rep. defunctos solennibus laudibus pro-¹⁰secuti sunt, filiosq; eorum publicis sumtib. aluerunt. Pet. Heig. *Com. In-stit. de excusat. tut. vel cur. in prin. n. 11.* Phil. Cam. *cent. 1. med. hist. c. 3.* ibi: huc referri potest.

De vitæ diuturnitate, vide *Theat. vit. hum. volum. 2. lib. 3. fol. (mi-IX hi) 307.*

Huc libet adscribere carmen, quod quondam de Leonide Duce 12 Lacedæmoniorum lusi:

Magnanimi Heroës, pugnando vulnera passi,
 Ob caram patriam qui cecidere suam:
 Certe magnifica semper sunt laude canendi,
 Fortia gesta simul sunt referenda libris:
 Corpora marmoreis rite imponenda sepulcris,
 Ac statuenda ipsis magna trophea viris:
 Ne nos illorum capiant obliuia quondam,
 Sed maneat semper nomen, honorq; fides.
 His quid opus? tales namq; aspernantur honores,
 Istaque contemnunt præstita dona sibi:
 Egregium tumuli decus arma sat esse putantes
 Non statui cupiunt clara sepulcra sibi.
 Cum clypeisq; suis gaudent fulgentibus ipsi,
 Vt sua duntaxat membra tegantur humo.
 Illorum famam delebit nulla vetustas:
 Sit quamuis tumuli gloria parua sua.
 Ille Leonides veluti vir fortis in armis,
 In patriam insigni qui pietate fuit.
 Vellet enim Xerxes cum bellum inferre Pelasgis,
 Ingentem populi colligeretq; manum.
 Ecce Leonidem belli Regemq; Ducemq;
 Mox Lacedæmonij forte creare viri.
 Ipse sua patria magno succensus amore
 Arma capit, gaudet Dux gregis esse sui.
 Et subito arma, monet, poscat, rapiatq; iuuentus,
 Pugnet & ob patriam fortiter inde suam:—

Cum paucis noctu ruit in tentoria Xerxis,
 Illi fallaces insidiasq; parat.
 Fallitur ast fallens, nec non spes fallit inanem:
 Non corpus Regis ladere namq; valet.
 Castra perhinc grassans, nunc hunc, nunc sternit & illum,
 Demittens letho corpora multa virum.
 Vulnere confossus tandem procumbit & ipse,
 Pro Patria passus vulnera multa sua.
 Illa commissa pugna cecinere receptui,
 Vt sua confestim quisque statua petat.
 Interea orta dies tum spargit lumine montes,
 Seque alto tollunt gurgite Solis equi:
 Vectus equo Xerxes per castra cadauera lustrat,
 Marte suo aduerso qui cecidere virum:
 Forte Leonidem sparsumq; cruore tuetur,
 Fata suam ob Patriam qui sua passus erat.
 Quo viso est hostis sortem miseratus iniquam,
 Ore, trahens gemitus, talia dicta tulit:
 Eheu nullius, qua te virtutis egentem,
 Magnanime o Heros, abstulit atra dies?
 Anne inhumatus humi, fas est, sic te te tacere,
 Qui tamen es summo dignus honore coli?
 Et cum crudeli virtus laudetur in hoste,
 Non tibi vt hostis ego, ceu sed amicus ero.
 Talia dicta dabat Xerxes, & veste tegebat
 Purpurea fortis grandia membra Ducis.
 Horrendum auditur dictu mirabile monstrum,
 Ad Regem Vmbra DV CIS talia verba facit:
 In me qua confers iam nunc, tua munera sperno,
 Proditor haec capiat debita dona sibi,
 Namq; mei magnum decus est mihi parua sepulchri:
 Non cupio Persas munera ferre mihi:
 Vt Lacedaemonius fortis tamen ibo sub vmbra,
 Sit licet hic tumuli gloria parua mei.
 Gestarum rerum viuet post funera virtus,
 Laudeq; posteritas tollet ad astra poli.
 His ego contentus donis, non plura requiro,
 Sed placida in busto pace quiesco meo.

PARS XII.

De Hominis morbis.

S V M M A R I A.

- 1 Homo infuitis miseris, morbisq³ suppositus:
- 2 Christus præcipuus Medicus noster.
- 3 Infirmi hominis prima cura, vt Christi opem imploret. & n. 4.
- 5 Secunda cura morbo afflicti hominis, vt peritus Medicus accersatur. & n. 6. 7.
- 8 Medici potissimum officium quod sit.
- 9 Eger se Medico committat, adhibitaq³ medicina vtatur. & n. 10. 11.
- 12 Ob Imperitiam culpa Reus Medicus. & n. 13. 14. 15. Item n. 17.
- 18 Medicus ob culpam extra ordinem punitur.
- 19 Dolo malo lethale pharmacum præbens Medicus ordinaria pæna afficitur.
- 20 Quæstio remissive.
- 21 Medicus requisitus egrotum non curans de homicidio tenetur.
- 22 Medico, qui nihil neglexit, euentus mortalitatis non imputatur.
- 23 Non idcirco, quia omnes ægri non conualescunt, nulla medicina est.
- 24 Medico salarium dandum, etsi eger non conualuerit.
- 25 Quæ actio ob salarium Medico detur.
- 26 Medicus de iusto moderatoq³ salario cum ægrotò pacisci potest.
- 27 Quæstio & Responso.
- 28 Medicus salario ac honore dignus.

HOMO autem, quam primum in hunc mundum fuerit natus, innumeris calamitatibus atque miseris, maxime animæ & corporis cruciatibus, siue morbis, (de quibus vide *Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 4. Pet. Greg. Synt. ex. art. mirab. lib. 28. cap. 8.*) eum ob primorum parentum lapsum, tum peccata propria obnoxius esse incipit: quemadmodum Christus in homine sanato, qui per 38. annos ægotauerat, ostendit, inquit: Ecce sanus factus es; iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. *Iohan. 5. vers. 14.*

Quibus tamen morbis Christus vnicus Seruator & Medicus noster, cum mediate tum immediate mederi potest. *Exod. 15. v. 27.* quia sicuti per vnus hominis Protoplasti peccatum mors & morbi: ita per vnus hominem verumq; Deum Christum vita, atq; à morbis animæ & corporis curatio & salus inducta. *Paul. Rom. 5. vers. 12. cum seqq.* Vide *Petr. Gregor. d. lib. 28. c. 3.* *Ioachim. à Beust. Enarrat. Euangel. Dom. Iubilat. item Dom. 19. & 24. post Trim.*

Cum igitur homo in quem forte ceciderit morbum, prima ei cu-

ra esto, ut ad Medicorum Coryphæum, ipsum Christum, humili & contrito corde confugiens ardentem & continue oret, quo secundum benignam voluntatem suam morbum suo tempore vel remediis aliquibus (quibus benedicere velit) vel nullis interuenientibus repellat, ac diuturniorem vitam isto in seculo largiatur, aut si eandem prorogare nolit, clementer finiat, in alteroque æuo sempiterna gloria beet. Vnde Syracides inquit: *Fili, in tua infirmitate ne despicias teipsum, sed ora DEVM, & ipse curabit te; auerte à delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. Da suauitatem & memoriã similitudinis, & impingua oblationem, & da locum Medico. Etenim illum Dominus creauit: & non discedat à te: quia opera eius sunt necessaria. Est enim tempus, quum in manus illorum incurras: ipsi vero Dominum deprecabuntur, ut dirigat regem eorum & sanitatem, propter conuersationem illorum. Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidet in manus Medici.* 38. vers. 9. cum seqq.

4 In hocque non sibi sequendum proponat exemplum Asæ Regis, qui in infirmitate sua non quesuit Dominum, sed magis Medicorum arte confisus est. 2. Paralip. 16. vers. 12. vel hæmorrhousæ mulierculæ, quæ ante in Medicos omnem substantiam suam erogauerat, nec ab ullo curari potuerat, quàm Christi opem implorauerat. Matth. 9. vers. 20. Marc. 5. vers. 25. Luc. 8. vers. 43. Sed imitetur exemplum Regis Ezechie agnoscentis & facie versa ad parietem desidentis peccata sua: qui non tantum consecutus remissionem peccatorum, sed etiam sanitatem & prorogationem vitæ ad quindecim annos adeptus fuit. Esai. 28. & 4. Reg. 20.

5 Altera infirmo sit cura, ut pro corporis auxilio Medicum, qui nõ tantum humani corporis naturam sciat, sed etiam ex hac scientia modum operationis & actionis fideliter deducat, accersat. Vide Pet. Gregor. 4. lib. 28. cap. 6. cum seqq. & de Repub. lib. 7. c. 8. n. 1. Nicol. Pison. lib. 3. de cognosc. & curand. morb.

6 Nam Medico diligenti, priusquam is conetur ægro adhibere medicinam, non solum morbi eius, cui mederi uolet causa, sed etiã consuetudo ualentis & natura corporis cognoscenda est Cic. 2. de orat.

7 Talis Medicus exquirendus & habendus est, qui sciat, possit, & velit morbis mederi; & si videatur ad eam rem ineptus, reprobatus miterur. Pet. Greg. 4. cap. 8. n. 2.

8 Qui Medicus infirmum præ omnibus etiam hortando eo inclinet, ut animæ (quæ corpore multo præstantior est) Medicum (ceu supra n. 3. tetigitus) aduocet: quò postquam de spiritali salute fuerit

prouisum, ad corporalis medicinæ remedium salubrius procedatur: cum cessante causâ, quæ est peccatum (vti *supr. n. 1. diximus*) effectus sc. morbus cesset. *c. cum infirmitas. 13. de pœnit. & remis.*

Quo factò, æger sese illi Medico committat, ab eoque adhibitam 9
medicinam ad præscriptum modum patienter sumere haud detrectet.

Nam Aufon. *in Caton. lib. 2. distich. 22. præcipit:* 10

Consilium arcanum tacito committe sodali:

Corporis auxilium Medico committe fideli.

Et qui medicinam non vult sumere, expectans à DEO sanitatem, 11
& dicens: quod si Deus voluerit cum mori, Medicina nil procedit, & si noluerit, etiam sine medicina saluabit: grauius peccat, DEVM tentans. Tib. Decian. *tract. Crim. tom. 2. lib. 9. c. 1 n. 46. & n. 48.* Sebast. Med. *tract. mors om. sol. part. 1. n. 69.* Et quanquam natura curatrix morborum, illius tamen minister & auxiliator Medicus est. Hippocr. *de art. vet.*

Medicus autem, si forte quem imperite curarit, curationemve eiusdem reliquerit, adeo, vt ille ob id fuerit mortuus, reus culpæ est. 12
Inst. de l. Aquil. §. præterea. W esenb. *com. digest. rit. ad l. Aquil. n. 4. ibi: cum imperitia.*

Imperitia namq; culpæ adnumeratur. *d. §. præterea. vers. imperitia. l. si quis 9. §. Celsus ff. locati & l. imperitia. 174 ff. de reg. iur.* 13

Et quod Medicus per imperitiam commisit, imputati ei debet: 14
prætextu enim humanæ fragilitatis delictum decipientis in periculo homines, innoxium esse non debet. *l. illicitas. 6. §. scuti. vers. ita quod per imperitiam. ff. de offic. Præs. id.*

Nemo enim affectare id debet, in quo scit, vel intelligere debet, 15
suam infirmitatem vel imperitiam periculosam alij fore. *l. idem iuris. 8. §. mulierem. ff. ad l. Aquil.*

Ob culpam autem Medicus extraordinarie punitur. *l. qui occidit. 16 30. in fin. ibi: De vulnerato actio erit, non de occiso. ff. d. s. ad l. Aquil.*

Medicorum itaque abusus primus est in imperitia & malitia, quæ 17
difficile dignosci queunt, aut nili post acceptam cladem. Ideo studiose cauendum, vt probi & periti admittantur tantum, & si admissi non inueniuntur tales, ex ordine receptorum eiiciantur, & interdicatur illis exercitium. Nulla quippe lex, quæ puniat inscitiam capitalem medicorum (vt dicebat Plinius) nullum exemplum vindictæ: discunt periculis nostris, experimenta per mortes agunt: Medicoque

tantum hominem occidisse impunitas summa est: Veluti refert Petr. Gregor *d. lib. 17. cap. 9. n. 2.*

18 At si scienter malum medicamentum Medicus præbuerit, de homicidio tenetur. Iul. Clar. §. *homicidium. vers. 17.* Did. Couar. *in c. si furiosus. part. 2. §. 4. n. 2.* Wesenb. *d. n. vers. nam si dolo.*

19 An Medicus, qui dum morari valetudinem ægroti volebat, eum peremit, etiam homicidij reus sit, vide Fern. Vasq. *illust. controuers. lib. 1. cap. 19. num. 16.*

20 Imo Medicus ægroti curationem deserere non debet, etsi sibi tempore infirmitatis merces nec soluatur nec promittatur: adeo ut requisitus affectum morbo, ex quo cessante cura mori posset, curare recusans, reus homicidij sit. Matth. Cun. *de pact. lib. 1. cap. 12. n. 21. cum num. seq.*

21 Sed si Medicus omnia, quæ oportuit, obseruarit, feceritq;, culpa caret, quamuis ægroti quid humanitus contingat: quia Medicus euentus mortalitatis imputari non debet. *d. §. scuti.*

Et Ouidius canit *de Pont. lib. 1. eleg. 4.*

Non est in Medico. semper relectur ut ager:

Interdum doctus plus valet arte malum.

22 Nec tamen, quia omnes ægri non cõualescunt, idcirco nulla medicina est. Cic. *2. de nat. Deor.*

23 Medico etiam salarium non est denegandum, licet æger non conualuerit, sed obierit. Matth. Cun. *d. c. 12. n. 19.*

24 Medico salarium ex officio iudicis (si quidem de eo nihil conuenierit) debetur: quia gratis curare non tenetur: si vero de eodem conuenierit, actio in factum competit. Matth. Cun. *d. c. 12. n. 5. cum trib. num. seqq. vide Gail. lib. 1. obs. 43. n. 13.*

25 Ergone Medico de salario cum infirmo pacisci licet? Etiam, de iusto ac moderato salario si pactum fiat. Matth. Cun. *d. c. 12. n. 1. cum trib. num. seqq.* Matth. de Afflict. *decis. 123.* Ant. Gomez. *resolut. lib. 2. cap. 14. n. 33. vers. penult.*

26 Numquid Medicus, qui podagricum, seu alium, certa pacta & accepta mercede sanare promiserat, ac fecerat: redeuntem morbum curare, vel acceptam mercedem restituere tenetur? Non, Petr. Greg. *syn. iur. vniuers. lib. 18. cap. 25. n. 7.*

27 Bonus Medicus non modo iusto salario, priuilegiisque, quibus ordo eius à multis retro principibus fuit decoratus, dignus, sed etiam tam ab iis, qui infirmitatibus deridentur, quàm illis qui ne in eas cadant,

metuunt, honorandus est. Sic n. Syracides dicit: *Honora Medicum: propter necessitatem: etenim illum creavit Altissimus. A Deo est enim omnis medela, & à Rege accipiet donationem. Disciplina Medici exaltabit caput ipsius, & in conspectu Magnatum collaudabitur. Altissimus creavit de terra Medicinam, & vir prudens non abhorrebit illam. Nonne à ligno indulcata est aqua amara? Ad agnitionem hominum virtus illorum, & dedit hominibus scientiam altiss. honorari in mirabilibus suis. In his curans mitigabit dolorem, & vnguentarius faciet pigmenta sua, & vñctiones conficiet sanitatis, & non consumabuntur opera eius. Pax enim Dei super faciem terræ.* 38 vers. 1. cum vers. seqq. Vide Pet Gregor. d. cap. 8. num. vlt.

PARS XIII.

De Hominis interitu.

S V M M A R I A.

- 1 Homini moriendum. & n. 2. 3. 4. 5.
- 6 Quid mors.
- 7 Derivatio mortis.
- 8 Divisio mortis, & n. 9. 10. 11. 12. 17.
- 13 Quomodo mors probetur.
- 14 Mors omnia solvit.
- 15 Limitatio.
- 16 Testamentum mortuo testatore, antequam coram testibus sit lectum, non valet.
- 18 De morte successivæ.

CVM homini in mundo perpetua mansio non sit, eum post infinitos sustentatos labores morbosque tandem hanc vitam cum morte commutare, atque alio emigrare oportet: Siquidem per vnum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. *Rom. 5. vers 12.* Et statutum est hominibus semel mori. *Heb. 9. v. pen.* Item cōmorandi natura diuersorū nobis non habitandi dedit. *Cic. de senect.* Est que mors sequela morborum. *Laetan. de offic. Dei, cap. 4.* Quapropter hoc primum quisque in remediis animi sui habeat: ex omnibus bonis, quæ homini tribuit natura, nullum melius esse tempestivam morte: vti scribit C. *Plin. nat. hist. lib. 28. c. 1. in fin.*

Et mors (quæ pœna peccati est. *Gen. 2. vers. 19. Rom. 5. vers. 12. & vers. 2*

17. 6. vers. 23. 1. Cor. 5. vers. 21. Ephes. 1. vers. 2. Coloss. 2. vers. 13. Iacob. 1. vers. 43. cuius hora incertissima. Luc. 12. vers. 40. Eccles. 9. vers. 12. Matth. 24. versic. 43. 1. Thessal. 5. versic. 2. 2. Thessal. 2. versic. 2. Iacob. 4. versic. 13.) omni homini est constituta. Deut. 31. vers. 14. Hiob. 14. vers. 5. Psal. 88. vers. 43. Ioh. 7. vers. 30. & 8. vers. 20. Hebr. 9. vers. 27.

3 Omni ætati mors est communis. Cic. de senect. vide Gail. lib. 2. obs. 8. num. 2.

4 Mors propter incertos casus quotidie imminet, & propter vitæ breuitatem nunquam longe potest abesse. Cic. Tusc.

5 Cum sit omnibus definita mors, optandum est, vt vita, quæ necessitati debetur, patriæ potius donata, quam referuata naturæ videatur. Cic. pro Sest.

6 Moïs autem proprie est vitæ priuatio, quæ per discessum animæ à corpore contingit. A. Gell. lib. 2. cap. 8. Sebast. Medic. tract. Mors omn. sol. part. 1. num. 7. Iohan. Dauth. tract. de testam. memb. de mur. testam. potest. num. 72.

7 Mors à morsu primi hominis, qui per pomi esum eam incurrit, dicitur. Gen. 2. v. rs. 17. Sebast. Med. d. part. 1. n. 9. Isidor. Orig. lib. 11. cap. 1. cap. de atatib. hom.

8 Estque mors aut naturalis, aut non naturalis; Hæc ciuilis aut spiritalis. Sebast. Med. d. part. 1. n. 12. & n. 23. Ioh. Dauth d. n. 72.

9 Ad ciuilem mortem refertur bannitus, deportatus, relegatus, seruus. Seb. Med. d. part. 1. n. 50. Gail. lib. 2. obs. 86. n. 10.

10 Ad spiritualem mortem refertur excommunicatus, Monachus. Ioh. Dauth. ibid.

11 Naturalis mors ciuili comparatur, vbi idem effectus est. Iohan. Dauth. d. part. 1. n. 29. Bapt. à Vill. com. opin. lit. M. 131. Nicol. Euerard. Top. legal. loc. ab equipoll. n. 10.

12 Mors item naturalis ciuili comparatur, quando lex hoc expresse cupit. Sebast. Medic. d. part. 1. n. 26. Bapt. à Vill. d. M. 130. Eman. Soarez. com. opin. lit. M. 226. Franc. Viu. com. opin. lib. 2. verb. mors fita. Fern. Vasq. Illust. controuers. lib. 2. cap. 107. n. 2.

13 Mors quæ non præsumitur, quomodo probetur, vide Nicol. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 2. cap. 11. verb. mors quomod. probet. Sebast. Med. d. part. 1. n. 27. cum aliquot seqq. Mascard. de probat. vol. 2. conclus. 1073. eum. verb. conclus. seqq.

14 Mors autem, tanquam vltima linea rerum, omnia soluit. gl. l. apud 11. verb. Antistia. ff. ad SC. Treb. & gl. nouell. const. 2. §. illud. verb. morte. vide

Testamentum vero testatoris morte confirmatur. Ioh. Dauth. d. 15
tract. de testam. n. 115. & n. 460.

Sed testamentum mortuo testatore, antequam sit lectum coram 16
testibus, non est validum. Sebast. Medic. d. *tractat. mors om. sol. part. 2.*
num. 300.

Ciuiilis autem mors naturali morte soluitur. Sebast. Medic. d. *part. 17*
2. conclus. 21.

De morte plura vide Theodor. Zwing. *mor. philos. poet. lib. 2. cap. 3. & 18*
Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 7. Bened. Aret. problem. Theol. tom. 1. loc. 33.

P A R S X I V.

De Sepultura.

S V M M A R I A.

- 1 *Homo mortuus cadauer vocatur.*
- 2 *Homo in momento concidit, & efflata anima in cadauer & cineres resolu-
uitur.*
- 3 *Homini cadauer terra reddi debet.*
- 4 *Exemplum.*
- 5 *Persarum sepultura ritus.*
- 6 *Magozum Persarum mos humandi.*
- 7 *Homini cadauer ob as alienum non arrestatur.*
- 8 *Limitatur in manifesto vsurario.*
- 9 *Cadauer manifesti vsurarij extra cœmiterium sepeliatur.*
- 10 *Cadauer manifesti vsurarij de sepultura euellatur.*
- 11 *Antiquis Indis & Germanis vsura fuit ignota.*
- 12 *Exemplum exterminati sœnoris.*
- 13 *De ignominiose habitis cadaueribus, remissiuæ.*
- 14 *De emittentibus sanguinem cadaueribus, remissiuæ.*
- 15 *Vltimo supplicio affectorum cadauera in Cœmiterio sepeliri possunt.*
- 16 *Medici pro facienda anatomia vltimo supplicio punitorum cadauera permit-
tuntur.*
- 17 *Duo sires suspensi reuixerunt. & n. 18.*
- 19 *Submersorum virorum cadauera supina, mulierum prona fluitant.*
- 20 *De sepultura remissiuæ.*

MORTVVS Homo, amplius non homo, sed cadauer appellita-
tur; caret enim essentia vel forma, quæ ei dat esse, prout est
anima.

anima. Sebast. Medic. tract. mors om. sol. part. 2. conclus. 9. & conclus. 52.

2 Vixerit enim homo centum vel pluribus annis, quamuis & multis laboribus nutritus, & auctus fuerit: tamen in ipso momento concidit; & efflata anima in cadauer putridū & cineres resoluatur; vt scribit Pet. Greg. de Rep. lib. 4. cap. 2. n. 9. ibi: vixerit.

3 Hominis cadauer autem terræ, ex qua (ceu *supr. part. 2. n. 2.* exposuimus) originem sumsit, cum solitis ritibus mandari, hoc est, sepeliri debet: in memoria enim humanæ conditionis, sepulturæ corpora tradere laudabile est. *l. quidam. 27. ff. de condit. instit.* Sic ossa Ioseph, quæ tulerant filij Israel de Ægypto sepelierunt in Sichem, in parte agri, quem emerat Iacob à filiis Hemor, patris Sichem centum nouellis ouibus. *Ios. vlt.*

Et Discipuli Iohannis tulerunt corpus eius, & sepelierunt. *Matth.*

14. Idque sepulturæ genus tanquam antiquiss. *Cic. 2. de legib. commendat.* Vide Philip. Camer. *medit. hist. cent. 2. c. 70. ibi: Caterum tuos iste.* Ioh. Gerhard. *cent. quest. polit. dec. 8. quest. 9. cum seq.* Barth. Keckerman. *system. polit. lib. 1. c. 13.* Ben. Aret. *probl. theol. part. 1. dec. de sepult.*

4 Quo sepulturæ genere etiam Cyrus Persarum Rex vititur. *Xenoph. lib. 8. Cyripad. vide Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 2. c. 14. n. 17. cum n. seq. & lib. 33. cap. vlt. n. 30. cum n. seq.* Melch. Iun. *quest. polit. part. 3. quest. 109. cum quest. seqq.* *Theat. vit. hum. vol. 7. lib. 7. & vol. 28. lib. 3. C. lul. Solin. Polyhist. cap. penult. in fin.*

5 Persæ olim quidem hunc ex lege seruabant sepulturæ ritum, nudata vt carnis ossa per campos dispersa iacere vellent: quod in arcam vnamve mortuos cōdere, vel terra obruere, haudquaquā fas esse putarēt, & Ignem DEVM suum mortuis inquinari crederent; si non statim aduolassent aues, hominem fuisse inquinatis moribus, iudicabant: Si quis celerrime deuoraretur, beatum cum putabant: & eius animam pro Deo colebant: Veteres homines, quando in morbum incidebant, adhuc spirantes exportabant: & panis frustum cum aquæ potu & baculo, quo se à beluis tuerentur, (si possent) apponebant; vt testantur Agāthius & S. Hieron.

6 Item Magi Persarum cadauera non prius humabant, quam aut ab alite, aut à cane tracta fuerant. Postea cera condiebant, & terra obruebant, non cremabant, quoniam nefas esse aiebant, Igni, quem pro Deo colebant, cadauer attingere. *Herod. lib. 1. Cic. 1. Tusculan.*

7 Cadauer itaque hominis nec ob æs alienum, quo minus sepeliatur, vlllo modo impediti potest. *l. ne corpora. 38. ff. de religiof. & l. 3. §. non perperua.*

petua. *vers. quo mandatur. ff. de sepul. violat.* Eman. Soarez. *com. opin. lit. C. n. v.* Sebast. Medic. *d. tract. part. 2. concl. 17.* Pet. Peck. *tract. de iur. sist. cap. 5. n. 23.* Hen. Bocet. *disp. class. 4. disp. 1. addit 3.* Pet. Gregor. *d. cap. vlt. n. 25.* Menoch. *de Arbitr. iud. lib. 2. cent. 4. cas. 387. num. 16.* Philip. Camer. *medit. hist. cent. 3. cap. 99.*

Cadauer tamen manifesti vsurarij tamdiu, donec hæres de resti- 8
tuendis vsuris cauerit, arrestari potest. Pet. Peck. *d. loc.* Menoch. *d. cas.* 387. n. 29.

Manifesti vsurarij cadauer etiam non Cœmiterio, sed alio loco 9
citra omnem cerimoniam sepeliri debet. c. 2. *in prin. vsque ad §. vltus. de v-*
sur. in 6. & Clemen. de sepult. Did. Couar. *Resol. lib. 2. c. 1. n. 11. vers. eadem sane*
ratione. & lib. 3. c. 3. vers. vlt.

Imo manifestus vsurarius de sepultura (si eam in Cœmiterio ha- 10
beat) euelli potest. Seb. Medic. *d. conclus. 17.*

Indis & Germanis priscis fœnus ignotum fuit, & exosum: & ple- 11
ræque gentes odio illud inexpiabili sunt persecutæ, adeo vt cum fû-
rem dupli, fœneratorem quadrupli damnarint. Alex. ab Alexand.
lib. 6. cap. 10.

Lycurgus Spartanorum Legislator è Sparta fœnus & vsuras adeo 12
exterminasse fertur, vt ne umbra quidem harum rerum amplius ap-
pareat. Agis Rex etiam omnium fœneratorum tabulas igne suppo-
sito in foro concremauit: quo igne nullum clarius lumen vidisse se A-
gesilaus Ephorus dixit. Alexand. ab Alex. *lib. 1. cap. 7.* Plutarch. *in Agide*
& Lycurgo.

De aliis ignominiose habitis cadaueribus vide *Theat. vit. hum. vol. 13*
3. lib. 10.

De cadaueribus sanguinem emittentibus, vide Nic. Vigel. *Meth. 14*
iur. controuers. lib. 1. cap. 10. reg. 22. Leuin. Lem. *de occult. nat. mirac. lib. 2. c. 7.*
Martin. Delr. *disquit. magic. lib. 1. cap. 3. quest. 4. ibi: Sexto cadauer. & lib. 5. sect.*
4. ibi: 2 o. ex communi opinione. Andr. Libau. *Medic. tract. de cruent. at. cadau.*
Francofurti Anno 1594. excus. Hen. Bocet. *clas. 5. disp. 2. parerg. 4.* Pet. Greg.
Syntag. iur. vniuers. lib. 36. c. 20. n. 8. Ioh. Gerhard. *cent. quest. polit. dec. 6. q. 9.*
Anton. Thesaur. *Pedem. decis. 173.*

Vltimo supplicio autem affectorum cadauera petentib. ad sepul- 15
turam dari, in cœmlterioq; sepeliri non prohibentur. l. 1. & l. vlt. *ff. de*
cadauer. punis. Concordat 13. q. 2. c. fatendum. §. fin. cum c. seq. Accedit Iul.
Clar. §. fin. q. 100. n. 1. *ibi: de iure autem.* Rob. Marant. *in l. 15. potest. n. 119.*
ff. de adquir. heredit.

- 16 Nonnunquam vltimo supplicio punitorum cadauera medicis pro exercenda Anatomia conceduntur. Iul. Clar. *d. quest. 100. vers. quæro. 2. & ibid. Ioh. Bapt. Baiard in addit. n. 4 Nicol Boer decif. 287. n. 6. Eman. Soarez. com. opin. A. 178. Iacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 3. cas. 285. n. 10. Matth. Wesenb. com. digest. tit. de cadau. punit. n. 2.*
- 17 Anno &c. 1440. 16. Martij die, Decano Medicæ facultatis existente M Iohanne de Paumgarten, octo fures suspensū fuerunt, ex quibus vnus ad Spiritum sanctum introductus est, ac corpus eius destinatum anatomix, sed quia iterum ope & industria Medicorum Viennensium reuixit, liber dimissus est.
- 18 Anno 1492. Conradi Praitenauers de Puechperg ob furta suspensū ac strangulati corpus facultati Medicæ secundum tradebatur. Animaduertentur Medici aliquem spiritum vitalem in hoc corpore superesse, quamuis morti valde propinquum esset, proinde ex vtraque cephalica sanguinem largum detraxerunt, aliaque necessaria administrarunt. Apparuerunt in illo Symptomata horribilia, suffocationem minantia, aderat spuma circa os notabilis & perseverans, propterea medici Hippocratis aphorif. 43. sect. 2. allegabant, vbi ait Hippocrates: *Strangulati & dissoluti, nondum mortui, non reconualescunt, quibus spuma circa os fuerat.* Hunc trium literarum hominem fortissime constrictum, ob vehementes capitis, pedum, imo rotius corporis commotiones (nulla enim in homine erat quies) quatuor personæ fortes athleticæ tenuerunt, alias, ne se ipsum denuo interfecisset, periculū fuisset, mente nimirū laborantem: Retulit postea, se nō posse in memoriā reuocare ea, quæ secum acta fuerant: se tantum meminisse, quod in prætorio fuerit, sed quid postea factum sit, se ignorare. Hic tandem Corvite pedello ad B. Virginem in Oettingen patriam suam iuit, quo in loco hæc histōria pro miraculo depicta est. Dicitur etiam, post multa noua furta denuo recte suspensus esse; Siquidem quod coruis debetur, iuxta vulgare adagium, vix submergitur: retulit ita Diomed. Cornar. *hist. admir. 1. & 2.*
- 19 Obiter hic nota, quod virorum submersorum quidem cadauera supina atque erecta in cælum facie: mulierum vero ptona vultuque in fundum inclinato, fluitent. Plin. *nat. hist. lib. 7. c. 17. Leuin. Leni. de occult. nat. mirat. d. lib. 2. c. 6. Lud. Viues de Christ. scem. lib. 1. Cæl. antiq. lect. li. 1. cap. 9 Andr. Tiraq in l. connub. 4. gl. 1. part. 4. n. 23.*
- 20 De sepultura plura vide Nicol. Vigel. *Meth. tur. Pont. lib. 4. cap. 9. Pet. Gregor. d. c. vlt. L. Greg. Gyrat. com. Alex. ab Alex. gentil. diar. lib. 14. cap. 6.*

cap. 6. Menoch. d. cas. 382. Melch. Iun. d. part. 3. c. 110. Phil. Camer. d. cap. 99. Ben. Aret. problem. theol. part. 1. loc. de sepultura.

P A R S XV.

De Luctu.

S V M M A R I A.

- 1 Mortuos moderate lugere permissum.
- 2 Ciceronis definitio luctus parum Christiana.
- 3 Vera luctus definitio.
- 4 Explanatio.
- 5 Luctus publicus vel priuatus.
- 6 Exempla remissive.
- 7 Modus luctus remissive.
- 8 Tempus luctus remissive.
- 9 Tempus lugendi maritum.
- 10 Intra nouem dies post mortem computandos lugens, ex defuncti persona non conueniri debet.
- 11 Exempla, in quibus mortuis nullus luctus fuit exhibitus.
- 12 Beati lugentes.

Moderatus luctus propter mortuos Christiano homini decretus & concessus est. Sic enim Syr. dicit: *Fili, in mortuum produc lacrymas, & quasi dira passus; incipe plorare cap. 38. Vide Ecclesiast 7. vers. 4. Gen. 23. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 2. cap. 14. num. 10. Ben. Aret. problem. part. 1. loc. 52. Ioach. à Beust Enarrat. Euangel. Dom. 16. post Trinit.*

Luctus est ægritudo ex eius, qui nobis charus fuit, interitu acerbo: 2
ut Cic. non male, sed non piè definit *Tusc. quest. 3.*

Luctus igitur est ægritudo & squalor ex eius, qui charus nobis exitit, morte proficiens. 3

Ægritudinem quidem ad animum, ne hypocrisis sit in luctu; squalorem verò ad externa doloris indicia (qualia sunt, mutare vestes, pulatum esse, incessu, voce, & gestu eundem præ se ferre) referimus Aret. d. loc. 4

Estq; luctus aut publicus, aut priuatus. 5

Exempla vtriusque vide Theod. Zwinger. *Theat. vit. hum. vol. 1. lib. 6*
1. fol. (mibi) 96.

Quomodo luctus fuerit, vide Pet. Gregor. *d. n. 10 & n. 14. Theat. vit. 7*
hum.

hum. d. volum. 1. lib. 1. fol. 99. & vol. 28. lib. 3. fol. (mihi) 4318. Melch. Iun.
 quest. polit. part. 3. quest. penult. cum seq.

- 8 Quam diu luctus durarit, vide d. fol. 99.
- 9 Ius ciuile sanxit, vt vxor maritum defunctum per annum lugeret, nec non ob sanguinis turbationem ab alteris nuptiis sub pœna infamix abstineret. Pet. Gregor. d. cap. 14. n. 13. Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 1. cap. 20. quest. 1. caus. 13. Vide eiusdem Vigel. Respons. iur. centur. 2. caus. 93. Frid. Pruckman. ad l. in multis. prim. part. princip. membr. 3. artic. 40. ff. de stat. hom. Wefenbec. com. Digest. titul. de his, qui not. infam. num. 6. item 1. lib. 4. part. 1. art. 1. cas. 7. lib. 5. part. 1. artic. 18. & lib. vlt. part. 2. art. 17.
- 10 Lugens autem ex defuncti persona intra nouem dierum ab obitu computandum spacium conueniri non debet. Nouell. cap. 115. §. memoria.
- 11 Exempla, in quibus nullus luctus pro mortuis fuit factus, vide Theat. vit. hum. d. lib. 1. fol. 103.
- 12 Beati, qui lugent: quoniam ipsi consolationem accipient. Matth. 5. vers. 5.

LIB. II.

DE HOMINE IN
SPECIE, HOC EST,
De Mare.

S Y M M A R I A.

- 1 *Synonyma.*
- 2 *Mas quando & quomodo perficiatur remisiue. & n. 3.*
- 4 *Crebrius in aluo materna mas mouetur, & plerunq; in dextro latere gestatur, scemina in sinistro.*
- 5 *Alia masculi signa, remisiue.*
- 6 *Mas in coitu agit, scemina patitur.*
- 7 *Quando coitus in homine incipiat, & desinat.*
- 8 *Secundum precepta legum coeunt masculi puberes, scemina viripotentes.*
- 9 *Masculi post 14. scemina post 12. annos puberes fiunt.*
- 10 *Masculus sexagenario maior a contrahendo matrimonio non arcetur.*
- 11 *Mas in partu caput, scemina pedes pramittit.*
- 12 *In dubio masculum ante sceminam nasci prasumitur.*
- 13 *Mas cur barbatus, remisiue.*
- 14 *Longobardi a barba prolixitate dicti.*
- 15 *Otho M. Imp. barbam in pectus promissam gestabat.*
- 16 *Diogenis ad quendam abrasum mentum habentem exprobratio.*
- 17 *Alexandri temporibus mentum radere in Gracia inuentum.*
- 18 *Alexander mandabat Ducibus, vt Macedonum barbas radi curarent.*
- 19 *Anacletus I. constituit, ne prasul, neve Clerici barbam vel comam nutrirent.*
- 20 *Petrus Lombardus Episcop. Parisiensis barbas presbyterorum etq; monachorum radi curauit.*
- 21 *Franciscus I Galliarum Rex barbas omnibus Ecclesiasticis abradi iussit.*
- 22 *Rom. Patricij media aetatis quondam barbam rasitabant.*
- 23 *Adrianus Imp. ad nauos faciei obtegendos barbam primus Cesarum nutritiuit.*
- 24 *Helena Antonia barbata.*
- 25 *De Ludouico II. Rege.*

1 **S**YNONYMA sunt mas, masculus, puer, adolescens, Iuuenis vir, Græce ἀνήρ, ἄρην, ἀνδράειος, vulgo Knab/Youngling/ Mann/ Mannut/ Mannsbildt: Vide Ambr. Calepin. diction. lit. V. verb. Vir, & alibi.

2 Quando mas perficiatur, vide Leuin. Lem. de occult. nat. mirac. lib. 1. cap. 4.

3 Quî autem hoc fiat, tradit Leuin. Lem. d. lib. 1. c. 9. Andr. Tiraq. in 1. l. connub. gl. 1. part. 1. n. 65 & l. connub. 9. n. 147. loh. Bapt. Port. lib. 2. mag. nat. cap. 21.

4 Sæpius in utero mouentur mares, & dextera fere geruntur parte, in læua fœminæ. C. Plin. nat. hist. lib. 7. cap. 4. in fin.

5 De aliis masculi signis vide C. Plin. d. lib. 7. c. 6. Alb. Magn. de secret. mulier. c. 8. Mich. Scot. lib. de secret. nat. c. 16.

6 Mas in coitu prædicamentum actionis, fœmina passionis subit. Mich. Scot. d. lib. de secret. nat. c. 1. cum c. seq. Leuin. Lem. de occult. nat. mirac. lib. 2. c. 37. Gregor. Rolbag. in cert. iur. masc. fam. acie viril. c. 7. Frid. Pruckman. ad l. in multis. 1. part. prin. memb. 3. art. 23. n. 5 ff. de stat. hom. And. Tiraq. in l. 1. connub. gl. 1. part. 1. n. 96.

7 Idoneum tempus coitus in masculo post ementum 14 annorum spacium incipit, & septuagesimo septimo anno cessat: in fœmina duodecimo anno finito initium capit, & ad 40. vel 50. annos durat. Mich. Scot. d. c. 2. Plin. nat. hist. d. lib. 17. c. 14. Vide M. Ant. Zimar. Problem. lib. problem. 20. Alex. Aphrodis. problem. 125.

8 Vnde secundum legum præcepta coeunt: masculi quidem puberes, fœminæ vero vitipotentes. inst. de nupt. in prin.

9 Masculi puberes post completionem quatuordecim annorum: fœminæ vitipotentes post duodecim annorum lapsum habentur. Inst. quib. mod. tut. finit. §. & ideo. ibi: pubertatem in masculis. l. vlt. C. quando tutor esse desin. Vide Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 9. cap. 7. n. 6. Winol. Molrad. tract. de matrim. memb. de etat. contrahent. Hier. Franc. in l. nuptias. 39. n. 21. cum n. seq. ff. de reg. iur. 1. lib. 4. memb. 2. art. 1.

10 Masculus sexagenario maior, cum adhuc (ceu *supr. num. 7.* adferuimus) coire valeat, à contrahendo matrimonio non arcetur. l. sancimus. cum gl. C. d. de nupt. Vide Plin. d. c. 14. Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 5. fol. (mihi) 413. Iacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 58. n. vlt. & cas. 89. n. 55. Pet. Gregor. Synt. iur. vniuers. lib. 9. c. 6. n. 3. Frid. Pruckman. ad l. in multis. 1. part. prin. memb. 3. art. 26. ff. de stat. hom.

11 Mas in natiuitate caput, fœminæ pedes præmittit. M. Ant. Zimar. d. problem. lib. problem. 72.

Et masculum ante fœminam nasci, in dubio præsumitur. *gl. l. idem 12*
erit. 16 verb. questio ergo: ff. de stat. hom. And. Tiraq. in l. 1. conub. gl. 1. par. 1. n.
59. Gregor. Rolbag. in certam. mascul. fœm. aciei viril. cap. 13 n. 10 Arist. hist.
animal lib. 7. cap. 3. Vide 1. lib. 5. part. 1. art. 29.

Mas cur sit barbatus, vide Mich. Scot. *d lib. de secretes nat. c. 74. An-*
ton. Horoman. Dialog. de Barb. Lactant. lib. de opif. Dei. cap. 7. in fin

Longobardi, (vt plures affirmant) à barbæ prolixitate nomen ¹⁴
 sunt adepti: quia soli prope Germanorum barbam alerent. *Sabell.*
lib. 5. Eun 8.

Otho M. Imp. more veterum Germanorum barbam in pectus ¹⁵
 promissam gestare solebat, & per eandem, si qua serio loquebatur, iu-
 rare. *Cuspin.*

Diogenes cum quendam abrasum mentum habentem vidisset, ¹⁶
 dixit: nunquid naturam accusas: quia te virum, non autem mulierem
 fecerit?

Mentum radere Alexandri temporibus est in Græcia inuentum, ¹⁷
 vt Chrylippus asserit *lib. 4. de volupt. & bono.*

Alexander enim bellû gerens imperabat Ducibus, vt barbas Ma- ¹⁸
 cedonum raderent, ne facilem ansam hostibus ad capiendum præbe-
 rent. *Polyan. lib. 4. Cum Dario etenim Alexander certe conflicturus,*
omnibus ad conflictû instructis requisiverunt Duces: nunquid præ-
terea vellet? nihil respondet, nisi vt Macedonum menta raderentur.
Dem. irante Parmenione, ignoras, inquit, nexum in pugna non esse
barba meliorem? Plutarch. in reg. apoph.

Anacletus I. sub Traiano constituit, ne præsul, neve Clerici bar- ¹⁹
 bam vel comam nutrent. *Platina.*

Petrus Lombardus Episc. Parisiësis barbas presbyterorum & Mo- ²⁰
 nachorum radi curavit. Anno Christi 1160.

Franciscus I. Gallorum Rex, vt pecunias à factificulis extorque- ²¹
 ret, barbas Ecclesiasticis omnibus abradi iussit. Illi vero ingenti pec-
 unia barbas redemerunt. Extat pro Sacerdotum barbis Pierij Va-
 leriani Oratio. Vide Philip. Camer. *medic. hist. cent. 3. c. 96.*

Romani Patricij olim mediæ ætatis barbam rasitabant. Eamque ²²
 ob causam plerumque veterum imagines non ad modum senum, sed
 in medio ætatis, ita factæ erant. *A. Gell. lib. 3. cap. 4.*

Adrianus Imp. vt vulnera, quæ in facie erant naturalia, obtegeret, ²³
 primus Cæsarum barbam nutriuit. *Alexand. ab Alexandro lib. 5. cap.*
8. ex Dione. Vide Petr. Gregor. partis. iur. canon. lib. 2. tit. 9. cap. 7. lit. d.

Philipp. Camer. *medit. hist. cent. 1. cap. 36. centur. 2. cap. 40. & centur. 3. cap. 96.*

- 24 Helena Antonia in Leodiensi Episcopatu nata, & per serenissimam Archiducissam Austr. Mariam D. Caroli Archiducis Austr. piiss. mem. viduam, Græcij in Gynæceio educata, decimo octavo ætatis suæ anno prolixam barbam habuit: vti ex eius Icone æneis figuris sculpta, publice constat.
- 25 Ludouicus II. Hungariæ Bohemiæque Rex cito adoleuit: ante tempus barbam emisit: & vix annum decimum octauum ingressus canos ostendit. Phil. Camer. *medit. hist. d. cent. 1. cap. 55. Dubrau. hist. Bohem. lib. 33.*

LIB. II.

De Fœmina.

S V M M A R I A.

- 1 *Synonyma.*
- 2 *Qui fœmina procreetur.*
- 3 *Signa concepta fœmina, remissive.*
- 4 *Fœmina in partu pedes pramittit.*
- 5 *In congressu fœmina patitur.*
- 6 *Fœmina vltra 50. annum parere potest.*
- 7 *Maximum & præcipuum munus fœminarum, concipere, conceptumque tueri.*
- 8 *Fœmina arcta, vt coire nequeat, non sana est.*
- 9 *Nec sana est fœmina, qua bis mense purgatur.*
- 10 *Exemplum. & n. 11. 12. 13. 14.*
- 15 *Mulierum genus auarissimum.*
- 16 *Mulier donare non præsumitur.*
- 17 *Mulier se facilius obligat, quam donat.*
- 18 *Contra naturam sexus facit mulier, quando donat.*
- 19 *Masculo sagacior citius fœmina euadit.*
- 20 *Fœmina fragilis & mirabilis. & n. 21. 22.*
- 23 *De mulierum natura, conditione, moribus, aliisq; adfectibus remissive. & n. 24. 25.*
- 26 *Fœmina familia sua caput, & finis. & n. 27. 28.*

¶ IDEM denotantia verba sunt: adolescens, adolescentula, fœmina, iuuenis, iuuenula, mulier, muliercula, virgo, virguncula: Græce

ἡ γυνὴ, ἡ θήλυ, ἡ ἄλκιος: vulgo *Frav / Fräul / Weib / Weibl / Weisbildet / re*.
 Vide passim Ambros. Calepin. *diclion.* Pandulph. *Prat. Lexic. iur.* Frid.
 Pruckman. *in Proem l. in multis ff. de stat. hom. & alios.*

Fœmina, quo pacto procreetur, Consule Leuin. *Lem. de occult. nat.* 1
mirac lib. 1. cap. 4. 1.

Conceptæ fœminæ signa vide Mich. Scot. *de secret. natur. cap. 17. & 2*
supr. lib. prox. n. 4. cum n. seq.

Fœmina in partu pedes præmittere fertur. *supr. d. lib. prox. n. 11.* 3

In coitu fœmina patientis subit vicem. *supr. d. lib. prox. num. 6. cum 4*
num. seq.

Maior 50. annis fœmina, vt matrimonium inire, ita concipere at- 5
 que parere, raro tamen, potest. *l. si maior. 12. C. de legit. hered.* Cardan. *de*
rerum variet. lib. 8. c. 43. supr. d. lib. prox. n. 7.

Maximum & præcipuum munus fœminæ est concipere, conce- 6
 ptum tueri. *L. quaritur. 14 § maximum ff. de adul. edict.* Accedit Ioh. Gædd.
in l. anniculus. 132. § fin. n. 2. ff. de verb. sign. Frid. Pruckman. *d. l. in multis. 2.*
part. 1. art. 29. n. 5.

Fœmina, quæ tam arcta existit, vt coire, sicque concipere nequeat, 7
 sana haud est; Imo vxor esse non potest; dummodo ei arte medica
 subueniri non valeat. *d. l. 14. § mulierem.* Alex. Carer. *tract. de spons. & ma-*
trim lib. 5. cap. 19.

Nec sana est fœmina, quæ in mense bis purgatur. *l. quibus. ff. eod. Vi-* 9
de C. Plin. nat. hist. lib. 7. cap. 15.

Sara nonagenaria, Abrahamo centesimum annum agenti, Isaa- 10
 cum peperit. *Gen. 21.*

Intempestius Elisabethæ matris vterus faustum Iohannis Zac- 11
 chariæ filij, salutaremque terris despondit ortum. Nihil Deus non
 mirifice & vtiliter operatur. Mulier, quæ dum per ætatem mater fieri
 potuit, sterilis fuerat, iam grandis natu, & decrepita, prægnans facta
 est. *Luc. 1. Sabell. lib. 1.*

Cornelia ex Scipionum gente (diuersa à Gracchorum matre) post 12
 sexagesimum secundum annum, ex L. Volusio Saturnino, in præfe-
 ctura vrbis extincto, concepit Volusium Saturninum, qui postea con-
 sul fuit. *Plin. nat. hist. lib. 7. cap. 14. Sabell. lib. 3. Enn. 6.*

Vidisse se refert Albertus mulierem in Germania, cuius primoge- 13
 nitus vltimum quadraginta annis superabat.

Henrico VI. Imp. Constantiam Celestinus III. P. P. è conobio 14
 exemptam despondit, & dotis nomine Siciliæ & Neapolis Regna tri-

buit. Illa iam quinquagenaria cum vterum præter spem ferre deprehensa esset, & Abbas Ioachimus fatidico spiritu Imperatorem confirmasset, ne quis fraudi ac suspitioni locus relinqueretur, instante parvus tempore in vrbe (1551) foro medio tentorium erigi, & quotquot vellent, viros & mulieres Spectatores esse permisit. Peperit igitur Fridericum secundum, eumq; Ducissæ Spoletanæ alexdum commisit. Anno salutis 1194. Collenucius *lib. 4 hist. Neapoli.* Cuspinianus intentionis in pratis Panormi, multis vtriusq; sexus astantibus, Fridericum peperisse scribit, nec multo post peperisse etiam filiam Mariam, quæ Conrado Duci Bohemiæ ac Marchioni Morauiz nupsit.

15 Fœminatum autem genus est auarissimum *gl. l. Nefennius. 34. verb. ex contrario. ff. de negot. gest. & gl. l. sed si. 4. verb. donat. ff. ad se. Vell. M. Ant. Zimar. Problem. lib. problem. 46. Gregor. Rolbag. in certam mascul. fem. aciei mulieb. cap. 13. & aciei viril. x. 18. Martin. Benckendorff. in l. 2. scit. 2. memb. 5. part. 2. art. 1. n. 5. ff. de reg. iur. Petr. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 47. cap. 11. num. 16. Hen. Bocer. class. 5. diff. 19. coroll. 5. Frid. Pruckman. in l. in multis. 1. part. prin. memb. 1. art. 1. n. 9. ff. de stat. hom.*

16 Fœmina igitur donare non præsumitur *alleg. iurib.*

17 Imo fœmina facilius se obligat, quam donat. *d. l. 4. in fin. W. c. senb. tom. Digest. tit. ad SC. Velleian. n. 6.*

18 Adeoque, vt si fœmina donarit, contra sexus naturam faciat. *l. si stipulata. 33. § si vxor ibi: imo etiam incongruus est, & contra sexus naturam. ff. de donat. inter vir. & vxor.*

19 Fœmina etiam citius masculo sagacior fit. *gl. l. qua. atate. 5. verb. completum. ff. qui test. fac. poss. Vide Barth. Keckermann. syst. phys. lib. 4. cap. vlt. Iac. Cramer. discept. 5. posit. 22.*

20 Est tamen fœmina non modo fragilis, verum etiam mutabilis. *1. Pet. 3. vers. 7.*

Et Virg. *Aeneid. 4.*

Varium & mutabile semper fœmina.

Quid leuis fumo? flamen: quid flamme? Ventus:

Quid vento? mulier: quid muliere? nihil.

Gl. in c. forus. 10. § sin. verb. varium. de verb. signif. vide Petr. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 9. cap. 25. n. 4. Gregor. Rolbag. in certam. mascul. fem. aciei mulieb. cap. 11. item aciei viril. cap. 13. cap. 14. n. 14. & c. 21. Mart. Benckendorff. in l. 2. 3. memb. 2. part. art. 1. n. 9. ff. de reg. iur. And. Tiraq. in l. 1. connub. gl. 1. part. 1. n. 71. cum sex seqq. & l. connub. 9. n. 129.

21 Et fragile ac mutabile esse consilium mulieris, asserit *gl. l. 1. verb.*

& quidem inquisitione. C. de confirm. tunc l. filia. 20. C. de inoff. testam. Matt. Benckendorff d. n. 9. And. Tiraq. d. loc. n. 70. Pet. Gregor. d. cap. 11. n. 15. & d. lib. 9. cap. 2. n. 12. Frid. Pruckman. in l. in multis. 1. part. princ. memb. 1. art. 1. n. 5. ff. de stat. hom.

Item fœmina varium & mutabile testimonium producit. d. §. fin. 22
vers. natura. ibi: nam varium. 1. lib. prox. part. 2. memb. 2. art. 3. & lib. vlt. part. 1. art. 13. item part. 2. art. 13.

De mulierum natura, conditione, moribus, aliisque affectibus vide
 Leuin. Lem. de oculis. nat. mirac. lib. 4. cap. 13. Iohan. Neuizan: Sytu. nupti 23
 lib. 1. n. 163. Gregor. Rolbag. in certam. mascul. fam. per tot.

Cur mulierum corpora laxata sint, & mollia, pilisque carentia, i- 24
 tem minora corporibus virorum, vide Marc. Anton. Zimar. d. problem.
 lib. problem. 70. And. Tiraq. d. l. 9. n. 145. cum n. seq.

Narrant Vespillones, si cum denis virorum cadaveribus com- 25
 ponantur singula fœminarum, hæc illa vna secum inflammare: quod
 vnguinosum quid & oleosum earum caro, vt cæterorum sit fomen-
 tum, contineant. Plut. lib. 3. quæst. coniuual. 4.

Fœmina vti familiæ suæ caput siue principium, ita finem consti- 26
 tuit l. pronuntiatio. 195. in fin. ff. de verb. signif.

Caput quidem fœmina cõstituit: quia ab ea noua familia initium 27
 capit. Et si enim ea familia, in quam transit, antea extitit: tamen mu-
 lier eorum, qui ex ea nascuntur, initium esse dicitur: quia ab ea quasi
 à radice enascuntur.

At finis est: quia in ea finitur agnatio: nec ad illam prior familia, 28
 ex qua genita fuit, extenditur. Georg. Obrecht. disp. feud. disp. 9. thes. 77.
 cum duab. thes. seqq. Herm. Vult. in Instit. de pat. potest. §. ius autem potestatis.
 n. 2. vide Pet. Heig. Instit. eod. §. qui igitur ex te n. 5. Pet. Loriot. in l. 2. ibi: o-
 ctavo. ff. de reg. iur. Frid. Pruckman. ad l. in multis. 9. prim. part. princ. memb. 3.
 art. 22. ff. de stat. hom. Item 1. lib. vlt. part. 2. art. 21.

Et si fœmina posterius nata. *supr. lib. prox. num. 12.* tamen prius mor- 29
 tua præsumitur. l. si ita fuerit. in fin. ff. de reb. dub. vide 1. lib. vlt. part. 2.
 artic. 18.

De vtrique Homini seu sexui competenti
iure.

S Y M M A R I A.

- 1 *Continuatio.*
- 2 *Partitio. & n. 3.*

- 1 **P**RIO RIBVS libris hominis tractatione qualitercunque absoluta, iam vt de eiusdem iure agamus, series postulat.
- 2 Homini ius aut par, siue commune, aut impar, seu speciale est: illud quidem vtrique homini, puta tam mari, quam fœminæ competit: istud vero mari, aut fœminæ datur. *gl. c. mulieres. 2. verb. prohibemus. de iudic. in 6. Herm. Vult. Iurisp. Rom lib. 1. cap. 4. n. 7. De illo iure isto lib. De hoc vero duob. seqq. libris, (vti quoque attingimus *supr. lib. 1. part. 1. n. 6.*) tractatur.*
- 3 Ius, quod vtrique homini competit, est tripartitum, *vnum* ante, *alterum* intra, *tertium* post vitam ipsius permittitur.

P A R S I.

De iure vtrique homini siue sexui ante vitam
competenti.

S Y M M A R I A.

- 1 *Conceptus fetus quoad utilitatem propriam, non alienam, natus censetur & n. 27.*
- 2 *Ampliatur. & n. 3. ad n. 14.*
- 15 *Distinguitur. & n. 16. ad n. 26.*
- 28 *Dolo animatum fetum medicamentis propellens est reus homicidij.*
- 29 *Fallit.*

- 1 I. Articulus, vt humanus fœtus, quamdiu in matrice contineatur, fete natus habeatur: nimirum, quoties de eiusdem commodis (de quibus *1. part. prox. memb. 1.*) quæ nato demum actualiter competunt, tractetur: alij vero ante natiuitatem non æq; profit. *l. qui in utero. 7. ibid.*

Oldendorp. item l. pen. & ibid. Coras. ff. de stat. hom. l. antiqui. 3. in princ. ff. si pars her. pet. l. sed etsi. 20. ff. ad S. C. Trebell. l. is cui. 18. ff. quando dies legat. ced. l. intelligendus. 153. & l. quod duimus. 23. ff. de verb. signif. Accedit Herm. Vult. Iurisp. Rom. lib. 1. cap. 4. num. 6. Hieron. Treutler select. disp. vol. 1. disp. 2. thes. 5. Andr. Gail. lib. 1. obser. 142. num. 12. cum num. seq. And. Tiraquel de retract. consang. §. 1. gl. 9. n. 77. Pet. Lorient. tract. de concept. axiom. 1. & 3. Pet. Heig. com. inst. quib. mod. pat. potest solu §. illud autem. & de tutel. §. cum autem. n. 4. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 7. cap. 1. n. vlt. Matth. Wesenb. com. digest. tit. de stat. hom. n. 3.

Ampliatur primo, vt nasciturus partus nato sit fauorabilior. gl. 2. l. 1. §. cum vero mater. verb. apparuit. ff. de Carbon. edict. Petr. Lorient. d. axiom. 1.

Ampliatur secundo, vt ventrem, hoc est, grauidam vxorem relinquens absque liberis esse non videatur. l. si quis. 147. ff. de reg. iur.

Vnde si pater, filio & ventre superstitionibus, è viuis fuerit ereptus, ventri (ex quo vt plurimum trigemini sperantur, vide supr. lib. 1. part. 7. num. 2.) tres hæreditatis partes sunt reseruandæ, quarta interea filio assignata parte. d. l. antiqui. 3. §. fin. & l. sed etsi. 28. §. fin. ff. de iudic. vide Iacob. Menoch. de presum. lib. 6. presum. 51.

Quamdiu etenim speratur postumus, in ea causa est, vt partem faciat. l. 1. §. si ex trib. vers. nam quam du. ff. de bon. poss. contra tab.

At si pauciores, quam tres, ex relicto ventre fuerint editi, superstiti filio residuum pro rata portione adcrefcet: sin plures enati fuerint, de ea parte, in qua factus est hæres, decrefcet. l. etsi. 4. ff. d. t. si pars her. pet.

Tali autem ventri Edictum de se inspiciendo contra eos, ad quos ea res pertinet, procuratoresve eorum datur. l. 1. §. de inspiciendo. ff. de vent. inspiciendo.

Venter etiam intra 30. dies à diuortij tempore numerandos patris de prægnatione debet denunciare, vel ex S. C. Plautiano contra ipsum agere, vt partum agnoscat. l. ff. de agnosce. lib. Vide Nicol. Vigel. Meth. iur. civil. lib. 4. cap. 27. memb. 1. Petr. Gregor. de Republ. lib. 14. cap. 3. num. 3.

Exemplum de Thamar, quæ Iudæ grauida nunciatur. Genes. 38.

Venter quoque sedulo est custodiendus, ne partus subiiciatur, publice enim interest, partus non subiici, vt ordinum dignitas familiarumque salua sit. d. §. de inspiciendo. cum §. seq. Vide Vigel. d. Meth. iur.

ciuil. lib. 1. cap. 29. cauff. 33. & quaest. 6. reg. 1. except. 1. & reg. 3. item d. lib. 4. cap. 25. quaest. 2. reg. Pet. Gregor. Syntagm. iur. vniuers. lib. 9. cap. 6. num. 20. cum seqq. & lib. 36. cap. 3. num. 5. item de Rep. d. lib. 14. cap. 1. num. 8. Pet. Loriot. d. tract. de concept. axiom. 7.

- 11 *Exempla supposititij partus vide 3. Reg. 3. vers. 16. cum seqq. Theat. vit. bum. vol. 7. lib. 5. fol. (mhi) 1947.*
- 12 *Ampliatum tertio, vt, qui vel vnum filium, vnamve filiam habet, sine liberis esse non videatur. l. pater. 99. §. ita fideicommissio. ff. de condit. & demonst. l. iubemus. 6 §. si autem is. C. de S. C. Trebell. item l. non est. 148. ff. d. 1. de verb. sign. vide A. Gell. noct. Attic. lib. 1. c. 13.*
- 13 *Ampliatum quarto, vt nepotem relinquens, sine liberis esse non videatur. l. liberorum. 220. §. diuus. ff. d. t. de verb. sign. & d. §. si autem is. item l. 1. C. de condit. insert.*
- 14 *Quem autem sine liberis esse dicere non possumus, hunc necesse est dicamus liberos habere. l. nam quem. 149 ff. d. t. de verb. signif.*
- 15 *Verum id, quod supr. num. 1. dictum, nimirum factum ante natiuitate malij non ita prodesse, in nonnullis casibus fallit: adeo, vt, licet principaliter sibi, tamen consequenter alijs utilis sit. Pet. Loriot. d. tract. de concept. axiom. 3.*
- 16 *Primus casus, quod venter defuncti mariti bonis, vt inde alatur, immittatur. l. ubicunque. 7. ac ibid. Ioh. Oldendorp. antin. 1. & l. vlt. versic. nam & ventrem. ff. de vent. in possess. mitt. vide Vigel. d. Meth. iur. ciuil. lib. 11. c. 8. Pet. Loriot. d. tract. de concept. axiom. 3. cum trib. seqq.*
- 17 *Secundus casus, quod venter in iudicium vocatus comparere non teneatur l. 2. §. si non propter. ff. si quis caut. in iud. sist. caus. fact. non obtemp. Gui. Pap. decis. 256. n. 1.*
- 18 *Tertius casus, quod venter non possit torqueri. l. 3. in fin. de pen. Iul. Clar. §. fin. quaest. 64. vers. quaro modo. 23. Anton. Gomez. Resol. lib. 3. cap. 13. versic. item reperitur. & num. 37. vers. quod extende. Pet. Loriot. d. axiom. 3. Frid. Pruckman. in l. in multis. 9. 1. part. princ. memb. 1. art. 14. num. 5. ff. de stat. hom.*
- 19 *Ampliatum primo, vt post partum intra 40. dies purgationis puerpera non torqueri possit. Iul. Clar. & Gomez. alleg. loc. Conrad. Lag. iur. ciuil. Meth. part. 6. cap. 7. n. 14. Frid. Pruckman. d. art. 14. n. 6. Ioh. Zanger. tract. de tortur. cap. 1. n. 19.*
- 20 *Ampliatum secundo, vt mulier lactans torqueri prohibeatur. Iul. Clar. d. vers. 23. ibi: idem etiam. Petr. Greg. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 48. c. 12. n. 28. Frid. Pruckman. d. art. 14. n. 13.*

Quartus casus, quod venter fustigari non possit. Ioh. Bapt. Baiard. 21
in addit. ad Iul. Clar. d. quæst. 64 n. 83.

Quintus casus, quod damnati ventris executio, quoad pepererit, 22
differatur. d. l. 3. & l. 1. n. p. 18. ff. ibid. Oldendorp. ff. de stat. homi. Iul. Clar. d. §. fin.
quæst. 97. vers. differtur. & ibid. Ioh. Bapt. Baiard. n. 3. cum n. seq. Anton. Go-
mez. d. cap. 13. n. 37 in princ. Pet. Loriot. d. axiom. 3. Didac Couar. Resol.
lib. 4. cap. 4. Eman. Soarez. com. opin. lit. S. 96. B. Brisson. antiquit. lib. 2.
cap. 20.

Sextus casus, quod nondum editus partus secundum quid matris 23
portio sit, vel viscerum. l. 1. §. ex hoc rescripto vers. partus. ff. de vent. in spic. gl.
in l. si pragnans 42. verb. partus. ff. de euct. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib.
7. cap. 1 n. 10.

Si namque in vtero detentus partus ad matris corpus simpliciter 24
pertineret, vna cum matre, quæ forte in necessitatis casu gestationis
tempore baptizatur, & non seorsim baptizaretur. de consecrat. dist. 4.
c. si ad matris. 114. cum capit. seqq. Vide Pet. Gregor. partit. iur. Can. lib. 1. tit.
7 cap. 6 n. 1.

Septimus casus, quod mulier post partum intra tempus lugendi 25
(de quo supr. lib. 1. par. vlt. n. 9.) statim nubere queat. l. liberorum. 11. §. Pom-
ponius. ff. de his, qui not. infam.

Octauus casus, quod illegitimus partus maternam sequatur con- 26
ditionem. 1. part. 2. memb. 1. art. 3.

Ex diuerso igitur, vbi de incommodis eius, qui in vtero est, agitur, 27
ibi in rerum natura haud censetur: vt si sit soluendus in hominum ca-
pita census: vel soluendum nauulum; vel exhæredatio fiat. l. sed addes.
19. §. si quis mulierem ff. locat. & conduct. Oldendorp in d. l. qui in vtero. 7.
Pet. Loriot. d. tract. de concept. axiom. 8. Pet. Heig. com. inst. de exher. lib. §. post-
humi n. 5. cum n. seq.

II. Articulus, vt is, qui iam vitalem fœtum medicamentis animo 28
abortum procurandi eiecerit, homicidium committat, pœnamque
ordinariam mereatur. l. Cicero. 23. ff. de pœn. Accedit Nicol. Vigel. Meth.
iur. controuers. lib. 1. cap. 13. memb. 4. reg. 7. & Meth. Carol. constit. publ. iud. cap.
7. reg. 5. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 7. cap. 1. n. vlt. in fin. & de Rep. lib.
14. c. 1. n. vlt. Hen. Bocer. clas. 5. disp. 2. parerg. vlt.

Verum is, qui grauidam mulierem non animo abortum procu- 29
randi pugno percutit, lege Aquilia tenetur, vel extra ordinem puni-
tur. l. si seruus. 29. §. si mulier. ff. ad l. Aquil. Controuertitur apud Eman. So-
arez com. opin. lit. An. 1. Iul. Clar. §. fin. q. 68. v. abortum procurat. 2. & ibid. Ioh.
Bapt. Baiard. n. 7.

De vtriq; homini vel sexui intra vitam compe-
tenti iure.

S V M M A R I A.

- 1 *Humana vita quatuor aetates.*
- 2 *Pueritia principium & finis.*
- 3 *In pueritia infans, vel infante maior continetur. & n. 4.*
- 5 *Adolescentia initium ac finis.*
- 6 *Adolescentia plena, aut non plena.*
- 7 *Iuuenta auspiciū & exitus.*
- 8 *Senectæ inchoatio & duratio.*
- 9 *Cuiusq; aetatis tempestiuitas.*

1 **V**ITA hominis quatuor præcipuis aetatibus, nimirum pueritia, ad-
olescentia, iuuentute, senectute consistit.

2 Pueritia (quæ etiam puerilis, impubes, pupillarisve ætas vocatur)
à primo ortu in masculo quidem quatuordecim, in fœmina vero
duodecim annis continetur.

3 In eadem infans, vel infante maior comprehenditur: ille qui-
dem septem annis minor est; hic vero, si fœmina, intra septimum &
duodecimum annum; si mas sit, intra septimum & decimum quartum
annum continetur.

4 Infante maior est aut infanti, aut puberi propior: ille ab anno se-
ptimo ad decimum, si fœmina, sed ad duodecimum, si mas sit; hic ab
vndecimo vel decimo tertio, superiori distinctione adhibita, intelli-
gitur.

5 Adolescentia (quæ pubertas, vel pubes, minorve ætas quoque di-
citur) ab ætate prima completa ad vigesimum quintum annum pro-
tenditur.

6 Estque aut plena, aut non plena: illa in mare ineunte decimo o-
ctauo, in fœmina decimo quinto anno, hæc intra decimum quartum,
& decimum octauum, item duodecimum, & decimum quintum an-
num est, diuerso scilicet respectu.

7 Iuuentus (quæ etiam robusta, iusta, virilis, legitima ætas vocatur)
vicesimo quinto anno exordium capit, & ad quadragesimum sextum
durat annum.

8 Senectus ab anno 46. initium sumit, & ad hominis mortem ex-
tenditur.

tenditur. De quibus ætatibus vide *l. computationi. 68. cum gl. ff. ad l. Falcid.* Ioh. Schneid. *Inst. de adopt. §. minorem. n. 4.* Herm. Vult. *Iuris ff. Rom. lib. 1. c. 4.* Ioh. Althuf. *iuris ff. Rom. lib. 1. cap. 3.* Pardul. *Prat. Lexic. lit. A. verb. ætatem.* Pet. Gregor. *Syntag. iur. vniuers. lib. vlt. cap. 7. n. 4. & partit. iur. Can. lib. 2. tit. 2. cap. 1. cum seqq. item de Rep. lib. 4. cap. 1. n. 2. ibi: ætate.* Iacob. Menoch. *de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 57. n. 12. & cas. 59.* Ioh. Oldendorp. *de vsucap. & præscript. memb. de ætat. hom.* Pet. Loriot. *in l. 2. §. item impuberes. ff. de reg. iur.* Cic. *de Senect. ibi: sunt pueritia certa studia.* Horat. *in arte poet. ibi: ætatis cuiusque notandi.* Marcell. Palingen. *Zodiac. vit. lib. 6. fol. (mih) 154.* Georg. Schônborn. *poli. lib. 1. cap. 8.* Barth. Keckerman. *syff. physic. lib. 3. cap. 10. fol. 264.*

Suaque cuique parti ætatis tempestiuitas est data; vt enim infirmitas puerorum est, ferocitas iuuenum, grauitas iam constantis ætatis: sic senectutis maturitas naturale quiddam habet, quod suo tempore percipi debeat. Cic. *d. loc. Palingen. eod.*

I. Memb. de iure, quod in pueritiam cadit.

S V M M A R I A.

- 1 Tætus editus competentium iurium capax.
- 2 Ampliatur.
- 3 De caesonibus, remissiue.
- 4 Limitatur. & n. 5. 6. 7.
- 8 Partus illius, ex cuius vxore nascitur, præsumitur.
- 9 Partus legitimus patrem, illegitimus matrem sequitur. & n. 10.
- 11 Partus his, ad quos ea res pertinet, inspiciendus demonstratur.
- 12 Patri interdictum de liberis exhibendis datur.
- 13 Partus testamentaria hereditatis particeps.
- 14 Partus etiam legitima hereditatis capax.
- 15 Ampliatur.
- 16 Ius patronatus infanti quoque competit.
- 17 A Sacerdote infans baptizandus.
- 18 Limitatur.
- 19 Compater infantem ad Baptismum offerat.
- 20 Nomen infanti imponendum.
- 21 Nomen significandi hominis gratia repertum.
- 22 Pro libitu nomina adsumuntur.
- 23 Nomina pro arbitrio absque dolo mutantur.

- 24 Dolo malo nomen mutans, falsumve nomen adsumens, falsi crimen incurrit.
- 25 Refert, pulcrum nomen habere.
Ex proprio nomine interdum arguitur. *ibid.*
- 26 Milantia Ioh. And. Vxor pulcra & gratiosa nomina vel emenda consue.
- 27 Plura de noninis impositione, remissive.
- 28 Partus à patre non abdicatur.
- 29 A parente partus educari debet, & n. 30.
- 31 De alimentis, remissive.
- 32 Illegitimus partus etiam sustentandus. & n. 33. 34.
- 35 Matrem ipsammet decet infantem nutrire.
- 36 Exemplum.
- 37 Liberi apud conuersum educandi.
- 38 Partus non exponendus.
- 39 Exempla. & n. 40. 41.
- 42 Quis anniculus dicatur.
- 43 De anno illiusq; partibus, remissive.
- 44 Bimus partus.
- 45 Trimus partus.
- 46 Mater partum trimum, pater maiorem adit.
- 47 Mater id, quod in partus sui triennalem sustentationem conuertit, non repetere potest.
- 48 Partus quadrimus.
- 49 Quimus partus.
- 50 De infante blasphemio à Dæmonibus rapto.
- 51 Partus sexennus.
- 52 Mulieres Paleæ habitantes, & sex annos nata, pariunt.
- 53 Quis infans. & n. 54. 55.
- 56 Infans & infantia proximus furioso equiparantur.
- 57 Infans vel furiosus à pœna homicidij excusantur.
- 58 Infans pro debito carceri non includatur.
- 59 Infans restitutione in integrum haud eger.
- 60 Septem annu maior sponsalia contrahere potest. & n. 61.
- 62 Mos Spartanorum.
- 63 Partus nouennis.
- 64 De puero nouenni nutricem impragnante.
- 65 Phares nouennis Ezron procreauit.
- 66 Partus decennis.
- 67 Ahas decennis Ezechiam genuit.

- 68 Partus vndenus.
 69 De puero vndeno vim procreandi habente.
 70 Solomon vndenus Roboam genuit.
 71 Partus duodenus.
 72 Christus Redemptor noster duodenus inter Sophos in Hierosolymitano templo reperitur.
 73 Quando factio testamenti competat. & n. 74. 75.
 76 Quando pupillaris substitutio fiat.
 77 Partus pubertatis proximus.
 78 Pubertati proximus ob delictam extra ordinem punitur. & n. 79.
 80 Pubertati proximus absq; tutoris autoritate seudum accipere potest.
 81 Proximus pubertati potest iurare.
 82 Limitatur.

I ARTIGVLVS, vt humanus fœtus iam natus commodorum suo- 1
 rum, hoc est, competentium iurium, de quibus articulis seqq. agi-
 tur, particeps sit, *supr. part. prox. n. 1.*

Ampliat, vt fœtus, mortuæ matris vtero exectus, eiusdē sit con- 2
 ditionis. *l. etiam 141. ff. de verb. sign. Videt. l. anniculus. 132. § fin. & ibid. Codd. ff. eod. Nic. Vigel. respons. iur. cent. 3. caus. 19. Pet. Loriot. tractat. de natiuit. axiom. 1.*

De cæsonibus vide C. Plin. *nat. hist. lib. 7. c. 9. Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 1. 3*
 Diomed. Cornar. *hist. admirand. 6. cum seq.*

Limitatur primo in fœtu, qui mortuus editur: is enim neque na- 4
 tus neque procreatus videtur; nunquam etiam inter liberos censeri,
 sicque competentium iurium capax esse non potest *l. qui mortui. 129. ff. eod. Accedit Pet. Loriot. tract. de concept. axiom. 2.*

Imo, nondum natus fœtus proprie partus, vel iustus homo, vel a- 5
 nimal dici nequit. *l. in Falcid. 9. in fin. ff. ad l. Falcid. l. 1. § si quis proximior. in fin. ff. vnde agnati. Accedit Oldendorp. an l. qui in vtero. 7. ff. de stat. hom. And. Tiraq. de retract. consang. §. 1. gl. 7. n. 76. ibi: at us. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 7. cap. 1. n. 10.*

Nec pupillus dici potest. *l. non est. 162. ff. d. t. de verb. signif.* 6

Limitatur secundo in eo, qui contra humani generis formam na- 7
 scitur: talis enim hominis appellationem non meretur. Pet. Loriot *d. tract. de natiuit. axiom. 2. & supr. lib. 1. part. 10. n. 2.*

II. Articulus, vt partus illius, ex cuius vxore nascitur, esse præsuma- 8
 rur. Nicol. Vigel. *Meth. iur. ciuil. lib. 4. cap. 2. 5 & Meth. iur. controuers. lib. 2.*

cap. 2. verb. *filiatio*. Iacob. Menoch. *de arbit. iudic. lib. 2. cent. 1. cas. 89. n. 19.*

- 9 III. Articulus, vt partus legitimus, quoad nobilitatem, & ius ciuitatis, patrem, illegitimus (qui etiam sine legitimo matrimonio natus, vulgo quæsitus, conceptus, naturalis, spurius, nothus &c. dicitur) matrem sequatur: nisi lex specialis aliud inducat. *l. cum legitima. 19. l. vulgo. 23. cum l. seq. & ibid. Ioh. Coras. & Oldendorp. item l. penul. vers. item patris vel matris conditionem sequitur ff. de stat. hom. concordat 23 q. 4. c. liberi. in fi. Accedit Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 20. c. 7. n. 2. Myns. Wesenbec. Pet. Heig. & alij in instit. de ingen. §. Sed & si quis. Pet. Heig. com. instit. de nupt. §. si aduersus. n. 6. cum n. seq. Frid. Prückman. ad lin. multis. 1. par. prin. memb. 3. art. 23 ff. de stat. hom. Wesenb. com. digest. d. t. de stat. hom. n. vlt.*
- 10 Sic specialis lex siue statutum introducere potest, vt nobilitas (quæ à patre per ius ciuile est inducta. *l. lib. seq. part. 1. art. 4.*) per matrem in descendentes continetur: Veluti in nonnullis Sacri Rom. Imperij ciuitatibus fieri assolet. Ioh. Drezer. *ad disp. Baldi Accusatus. §. 7. n. 30. cum seqq.* Vide Petr. Gregor. *d. Syntag. iur. vniuers. lib. 11. cap. 7. num. 3.* Andre. Tiraquel. *de nobilit. cap. 18. l. lib. seq. part. 1. art. 23. item lib. vltim. part. 1. art. 10.*
- 11 IV. Articulus, vt editus partus his, ad quos ea res pertinet, procuratoribusve eorum, si inspicere velint, ostendatur. *l. 1. §. de inspiciendo. ff. de vent. inspici. vide supr. part. prox. art. 1. n. 9.*
- 12 V. Articulus, vt à patre pro suo agnitus & forte detentus partus per interdictum sibi exhiberi ac duci petatur. *d. l. 1. §. ex hoc rescripto. vers. post editum plane partum. Item l. 1. in princ. & l. deinde. 3. in princ. ff. de exhib. lib. & l. 1. cum l. seq. C. eod. vide Nicol. Vigel. d. lib. 4. cap. 26. Pet. Gregor. d. cap. 7. n. vlt. vers. & potest. & cap. 8. n. 36. Frid. Prückman. d. l. in multis. 9. 1. part. princ. memb. 1. art. 11. ff. de stat. hom.*
- 13 VI. Articulus, vt partus siue infans testamentariæ hæreditatis sit capax. *Instit. de hered. qual. & diff. §. testamenti. Ioh. Oldendorp. in l. qui in vtero. 26. ibi: nam & legitima. ff. de stat. hom. vide l. lib. seq. part. 1. art. 9.*
- 14 VII. Articulus, vt partus seu infans ad legitimam hæreditatem admittatur. *d. vers. nam legitima hæreditates his restituuntur. vbi Oldendorp. & Coras. Vide Pet. Gregor. de Republ. lib. vlt. cap. 5. num. 3. Gregor. Rolbag. mascul. fæmin. certam. in Pralud. Pet. Heig. com. instit. de legit. success. c. 5. n. 7. & n. 19.*
- 15 Ampliatur, vt ad legitimam hæreditatem decimo à patris obitu, seu diuortio computando mense editus infans admittatur. *supr. lib. 1. part. 6. n. 15.*

VIII. Articulus, vt partus siue infans iuris patronatus sit parti- 16
ceps: vti habetur *in tractat. meo de iure patronat. num. 2. 1. num. 41. & n. 56.*
item num. 71. Vide Cæf. Lambertin. de iur. patron. lib. 1. 1. part. 7. question.
princ. art. 14.

IX. Articulus, vt à sacerdote infans baptizetur. Nic. Vigel *Meth. 17*
iur. Pontif. lib. 4. cap. 3. memb. de Baptismi. reg. 14 & reg. 19. Pet. Gregor. Syn-
tagm. iur. vniuers. lib. 2. cap. 4. n. 1. & n. 16.

Limitatur, vt si absente sacerdote periculum mortis immineat, 18
latus eundem possit baptizare, vulgo *Nothtauffen* vocant. Vigel. *d.*
reg. 19. except. Petr. Greg. *d. n. 11 vide infr. lib. vlt. part. 2. art. 26.*

Ipsum autem baptizandum ad baptismum compater, qui fidei: sor 19
eiusdem coram DEO existit, offerre debet. Vigel. *d. loc. reg. 32. & reg. 37.*
Petr. Gregor. *d. n. 16.*

Nomen etiam infantis significandi gratia in tali regenerationis 20
lauacro imponendum. Vigel. *ibid. reg. 40. Pet. Greg. d. Syntag. iur. vniuers.*
lib. 36. cap. 4. n. 1.

Nomina enim significandorum hominum causa sunt inuenta. 21
Inst. de legat. §. siquidem in nomine. vers. nomina. l. ad recognoscendos. 10. de ingen.
manumiss. l. vnic. C. de mutat. nom. Accedit Pet. Gregor. d. cap. 4. n. 1. & lib.
32. cap. 8. n. 2.

Nominaque pro placito adsumuntur. *d. l. vnic. Accedit Franc. Viu. 22*
com. opin. lib. 2. nomina. n. 1. & n. 8. cum seq. Nicol. Euerard. Top. loc. ab Etymol.
n. 7. Pet. Greg. d. n. 1.

Nec non pro libitu nomina sine dolo malo mutantur. *alleg. iur. qui-* 23
bus accedit Pet. Heig. com. inst. ad epigraph. proxiu. n. 10.

Dolo malo nomen mutans, falsumve nomen sumens, pœna falsi 24
coercetur. *d. l. vnic. & l. falsi. 13. in princ. ff. ad l. Cornel. de fals. vide Franc. Viu.*
d. n. 1. ibi: & Bonifacius Pet. Greg. d. n. 1. Guid. pap. decis. 89. n. 2.

Pulcrum autem nomen habere, non patum refert: quia sapenu- 25
mero ex proprio alicuius nomine, cum in laudem, tum in vituperationem arguitur: veluti per Cicer. in Verrem, & pro Rosc. Amer. in
Chrysoigon. ex nomine inuchitur.

Vnde Ioh. Andr. refert; Milantiam vxorem suam dixisse, pulcra 26
& plausibilia nomina, si vel emenda essent, deligenda. Euerard. *d.*
loc. Franc. Viu. eodem num. 2. cum seqq. Pet. Heig. d. loc. num. 9. Nicol. Vi-
gel. Dial. iur. lib. 2. loc. à nom. except. in fin. Pet. Gregor. d. num. 2. vide eund. d.
cap. 4. num. 3.

Plura de impositione nominis vide *Theat. vit. hum. vol. 3. lib. 3. Pet. 27*

Gregor. d. n. 1. & lib. 9. cap. 9. num. 26. ibi: à septimo die. Cæ. antiq. lect. lib. 12. cap. 12.

28 X. Articulus, vt à patre partus non abdicetur, negeturve. l. *abdicatio. 6. & l. nec filium. 9. de pat. potest.* vide Pet. Gregor. d. lib. 11. c. 9. n. 3. cum seqq. & de Rep. lib. 14. cap. 3. n. 7. Matth. Wefenb. *com. digest. tit. de his, qui sunt sui vel alien. iur. n. 3.*

29 XI. Articulus, vt à parente secundum naturæ dictamen partus educetur, hoc est, necessaria eidem suppeditentur alimenta. l. *si competentis. 3. cum l. seq. C. de alend. lib. & l. cum n. 8. §. ipsum autem. C. de bon. que lib. concordat dist. 30. c. si quis reliquerit.* Vide Pet. Gregor. d. cap. 3. in prim. & in fin. Wefenb. d. n. 3.

30 Et qui suis liberis alimenta denegat, necare videtur. l. *necare. 4. ff. de agnosc. & alend. lib.* Pet. Gregor. d. lib. 11. cap. 10. num. 2. & lib. 36. cap. 23. num. 2.

31 De alimentis, quorum nomine non modo victus, sed cætera quoque onera, omnesque vitæ necessitates comprehenduntur, vide l. *de his. 8. ff. de transact. gl. si quis. 5. §. non tantum. verb. cætera. ff. d. 8. de agnosc. & alen. lib.* Rol. à Vall. vol. 1. consil. 22. Alexand. lib. 6. consil. 178. Nic. Vigel. *Meth. iur. ciuil. lib. 2. cap. vlt. & lib. 14. cap. 5.*

32 Illegitimum tamen partum (cuius *supr. art. 3.* meminimus) pater secundum iuris ciuilis rigorem alere non tenetur. d. l. 5. §. *idem rescriptit. & l. si negat. 7. ff. eod. item nouell. c. 89. §. fin. qua iuxta a habetur. in l. si quis. 6. C. de incest. & inutil. nupt.*

33 Sed contrarium & mitius ius Canonicum statuit. c. *cum haberet. 5. §. fin. de eo, qui duxit in mat. quam poll. per adult.* Frid. Puckman. d. l. in multu. 2. part. prim. art. 35. n. 9.

34 Mater illegitimum partum alere non prohibetur, sed tenetur. d. l. 5. §. *idem in liberis. vers. ergo & matrem cogemus præsertim vulgo quasitos liberos alere.* vide Iacob. Menoch. *de arbit. iudic. lib. 2. cent. 2. cas. 168.* And. Gail. *lib. 2. obs. 88.* Pet. Heig. *com. inst. de nupt. §. si aduersus. n. 11. item de legat. §. la-gari n. 5.* Franc. Hotom. *consil. 24. & 1. art. 15.*

35 Quinimo mater ipsa lactentem infantem lactare, & non nutrice (vti nonnullæ matres, nulla necessitate cogente, perperam faciunt) lactandum tradere debet. *dist. 5. c. fin. §. praua.* Vide A. Gell. *lib. 12. cap. 1.* Pet. Gregor. d. cap. 10. n. 4. & d. lib. 14. cap. 4.

36 Romani infantem matris lacte educari potius, quam apud coemptas nutritices ali permittebant, cum ingenuitas à matre sola, non patre proficisceretur; aut si permisissent, magna cura, præcipuas

Ille nutrices Laconicas, velut educationis magistras, admouebant: Et apud Germanos mater filium suo lacte aluit: vt testatur Tacit. *lib. de morib. Germ.* inquit: *Sua quemq; mater vberibus aluit, nec ancillis, nec nutricibus delegatur.* Alex. ab Alex. *genial. dier. lib. 2. cap. 25.*

Sane vno coniugum ad Christianam fidem reuertente, & altero in hæresi perseverante; liberi apud conuersum educandi. *e. 2. de conuers. infidel.* 37

XII. Articulus, vt partus à parentibus non exponatur, seu subiiciatur. *Inecare. 4 ff. de agnos. & alen. lib. l. 2 cum gl. verb. adinaduerfioni. C. de infant. expos. Concordat e. vnic. de infant. & languid. expos. Accedit Carol. V. Constit. pub. iud. Art. 132. Iul. Clar. § fin. quest. 83. vers. partum. 7. Petr. Greg. d. lib. 11. cap. 10. n. 1. cum trib. num. seqq. & lib. 15. cap. 20. n. 5. cum seq. & n. 23. item de Rep. lib. 14. cap. 3 n. 6.* 38

Semiramis infans exposita, & ab auibus, quæ alis eam fouentes enutriuerunt, coagulato lacte è vicinis pastorum mappalibus raptò, educata fuit: pastores tandem repertam præfidi pastorum Regio donarunt: qui liberis carens, filia loco eam suscepit, & ab auibus lingua Syra Semiramidem appellauit: nuptui autem Menoni supremo Syriæ Præfecto elocauit, à quo postea Ninus Rex Assyriæ eam ad se transtulit. Diodor. Sicul. *lib. 3.* 39

Cyrus Persici Imperij primus Imperator, quoque expositus fuit. *Iustin. hist. lib.* 40

Plur. exempli infantum expositorum vide *Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 3 fol. (v. 1) 310.* 41

XIII. Articulus, vt partus, si anni diem vltimum, hoc est, 365. attingerit, non etiam exegerit, sed eodem die mortem obierit, Anniculus (quem nonnulli vniennem, vulgo *Jårling* nuncupant) dicatur: quia ciuilitè annus non ad momenta temporum, sed ad dies numeratur. *l. anniculus. 132. cum duab. ll. seqq. ff. de verb. signif.* 42

De Anno, eiusque partibus, vide Ioh. Oldendorp. de vsu cap. & præscriptionibus, membro de hora, die, mense & anno. Nicodem. Frischlin. *lib. 4. Astron. cap. 9 Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 1. Iacob. Menoch. de arb. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 50. Polyd. Virgil. de iuuent. rer. lib. 2. c. 4. cum duob. capp. seqq. Pet. Greg. Syntax. art. mir. lib. 8. c. 42.* 43

XIV. Articulus, vt partus, qui alterum annum attigerit, bimus, siue bimulus, hoc est, duos annos natus, vel biennis dicatur: adeo, vt si annum legatum ei fuerit relictum, primum annum finisse, & secundum cœpisse, quo legatum illius anni ad eiusdem hæredes (quan-

do nimirum in bimatu decesserit) transmittatur, sufficiat. *l. à vobis. 5. & l. in singulos. 8. §. illud. ff. de ann. legat.*

45 XV. Articulus, vt partus, quando triennium attigerit, trimus, seu trimulus, vel triennis vocetur.

46 Mater quidem partum trimum, pater vero maiorem alere tenetur. *l. nec filium. 9. ibi: & remedium. C. de par. potest. gl. l. si quis. 5. ergo & matrem. verb. vulgo quasitos. ff. de agnoscen. & alend. liber. gloss. l. 3. verb. ei. C. eod. Frid. Pruckman. ad l. in multis. 2. part. prim. art. 29. ff. de statu hom. Vnde distichon:*

Mater alit puerum trimum, trimoq; minorem:

Maiorem vero pascere, patris erit.

gl. c. 2. verb. post triennium. de conuers. infidel.

47 Ideo mater id, quod in trimam partus eius alimentationem conuertit, non repetit: cum id materna pietate fecerit: sin in eiusdem res vtiliter & probabiliter quid impenderit (si non etiam hoc materna liberalitate, sed animo recipiendi præstitisse ostenderit) negotiorum gestorum, actione consequitur. *l. aliment. 11. C. de negot. gest.*

48 XVI. Articulus, vt partus ætatis suæ quarto anno quadrimus, vel quadriennis appelletur. Vnde quadrimatus, id est, quatuor annorum ætas dicitur; Vide Amb. Calepin. *Diction. lit. Q. verb. quadrimus.*

49 XVII. Articulus, vt partus ætatis quinto anno vocetur quimus, vel quinquennis. Hinc quimatus pro quinque annorum ætate capitur. Amb. Calepin. *d. lit. Q. verb. quimus.*

50 Quidam puer quimus blasphemus in sinu patris à Dæmonibus extinctus & abductus fertur. Gregor. *Dialog. lib. 4.* Alex. Carer. *tract. de spons. & matrim. lib. 1. c. 7.* Phil. Camer. *medit. c. 86. ibi: sic Abbas.*

51 XVIII. Articulus, vt partus sexto ætatis anno sexennis nominetur.

52 Megasthenes autor est, mulieres Paleæ habitantes, sex annos natas parere. Phleg. Trall. *de mirab. & prodig. C. Plin. nat. hist. lib. 7. c. 2.*

53 XIX. Articulus, vt partus septimo anno ætatis tam septennis, quam infans dicatur.

54 Qui enim intra annum septimum est, infans vocatur. *l. si infanti. 18. in princ. C. de iur. delib. vide supr. part. prox. n. 3.*

55 Recte autē infans dicitur, quasi nullis idoneus officiis; quia consilio procius caret, ac primæve innocentiz, qua Deus ab initio creauit hominem, exemplum nobis refert. Joh. Oldendorp. *de vsucap. & prescr. memb. de etat. hom. n. 1.*

Et infans, infantiaque proximus per benigniorem iuris interpretationem furioso æquiparatur: cum nullum habeat intellectum. *Instit. de inutil. stipul. §. pupillus. vers. nam infans.* Vide Ioh. Oldendorp. *d. loc. n. 2.* Iacob. Menoch. *de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 57.*

Vnde infans vel furiosus hominem interficientes, l. Cornel. de fisco. non tenentur: cum vnum innocentia consilij tueatur, alterum facti infelicitas excuset. *l. infans. 12. ff. ad l. Corn. de fisco.* vide *l. impuberem. 23. ff. de furt.*

Infans etiam pro debito realiter (quod fit per captiuitatem & apprehensionem personæ) non citatur. *And. Gail. lib. 1. obs. 48. n. 12. & n. 16. verb. similiter.*

Infans, cum ipso iure fit tutus, restitutione in integrum non eget. At maiores septennio, quousque ætatem viginti quinque annorum impleant, eadem uti possunt: si nimirum quid male gesserint: aut si emolumentum, quod adquirere potuissent, omiserint: aut quod habuere, perdiderint: vel se oneri, quod illis recusare licuit, imprudenter obligarint: cæteris recte gestis, ratis & probatis. *Petr. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 13. c. 4. n. 1. cum n. seq. Vide 1. memb. seq. art. 4.*

XX. Articulus, ut partus octauo ætatis anno, quo octennis vocatur, sponsalia contrahere possit: modo quid fiat, intelligat. *l. in sponsalib. 14. vers. si modo id fieri ab vtraque persona intelligatur. id est. si non sint minores, quam septem annis ff. de sponsalib.* Accedit *Nicol. Vigel. Meth. iur. Pont. lib. 4. cap. 11. memb. 4. except. 1. repl. Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 8. cap. 5. & partis. iur. Can. lib. 3. tit. 20. cap. 4.* *Winol. Molrad tract. de matrim. mem. de minor. Alex. Carer. tract. de sponsal. & matrim. lib. 1. cap. 7. cum duob. capp. seqq. Hen. Boet. diss. clas. 1. diss. 19. thes. 65. cum duab. seqq. And. Fachin. controuers. iur. part. 1. lib. 3. c. 16. Frid. Pruckman. ad l. in multis. 2. part. princ. art. 19. n. 4. ff. de stat. hom.*

Pupillus etiam, qui septimum annum excesserit, & fieri potuerit, stipulari valet, per ea, quæ allegat *Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 16. c. 3. except. 1.*

Apud Lacedæmonios ex lege Lycurgi nemo pro arbitrio suo alere & instituere filium suum poterat: sed omnes, ut septimum annum excefferant, centuriati erant in classes, & pari vnaque libertate & contubernio colludere, & studio vacare solebant. *Petr. Gregor. de Republ. lib. 18. cap. 2. n. 6.*

XXI. Articulus, ut partus nouem ætatis habens annos appelle-
tur nouennis.

- 64 De puero quodam nouenni, qui nutricem suam grauidam fecit, vide *gl. 20.9.1. in prin. verb. quod intra annos. Cæli antiq. lect. lib. 14 cap. 8. Iacob. Menoch. de arb. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 57. n. 33. Pet. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 9. c. 7. n. 9. Frid. Pruckman. d. art. 19. n. 8. Vide 1. art. 17. n. 2.*
- 65 Scribitur apud Hebræos, quod Phares filius Iudæ genuit Ezron, cum tantum nouem annos haberet. *Petr. Gregor. d. n. 9.*
- 66 XXII. Articulus, vt partus decem annos natus nominetur decennis, nec non infantia proximus, puta in fœmina. *vide supr. part. prox. 4.*
- 67 Achaz decennis Ezechiam procreauit. *Petr. Gregor. d. n. 9.*
- 68 XXIII. Articulus, vt partus vndecim ætatis habens annos dicatur vnderus, item pubertati proximus, scilicet in fœmina. *sup. d. part. prox. num. 4.*
- 69 Quendam puerum vndecim annorum vim procreandi habuisse, testatur Hostien. *in c. fin. de eo, qui cognouit consang. vxor. sua. Iacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 57. n. 32. vide supr. art. 21. n. 65.*
- 70 Salomon in vndecimo ætatis suæ anno Roboam genuit. *Petr. Gregor. ibid.*
- 71 XXIV. Articulus, vt partus duodecim annos natus vocetur duodenus, & infantia proximus in masculo. *d. n. 4.*
- 72 Christus seruator noster duodecim annos natus, Hierosolymis inter Sophos in templo inuenitur. *Luc. 2.*
- 73 Fœminæ vltimo duodecimi, masculo decimi quarti anni die factio testamenti permittitur. *l. qua. at. are. 5. ff. qui testam. fac. poss. Vide Petr. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 4. 2. cap. 8. n. 3. Ioh. Dauth. tract. de testam. memb. qui testam. fac. poss. n. 143. ad n. 147. Herm. Vult. iur. is. Rom. lib. 1. c. 73. n. 11. cum n. seq.*
- 74 Id, quod adeo verum est, vt minor Curatorem habēs, sine eodem vltimam voluntatem possit ordinare. *Dd. in l. Aurelio. 20. §. Gaius Seius. ff. de liberat. leg. Hier. Franc. in l. in testamentis. 1. 2. n. 8. ff. de reg. iur. Euerard. Top. loc. à contract. ad vlt. vol. n. 3. vers. septima. Pet. Heig. com. inst. quib. non est perm. fac. testam. §. prater ea n. 5.*
- 75 Imo, pupillus, etsi Curator dissenferit, & eundem testari prohibuerit, testari valet. *Petr. Heig. d. loc. n. 6.*
- 76 Fœminæ etiam ad duodecimum, masculo ad decimum quartum annum à patre substituitur, adeo, vt, quamuis longius tempus addatur, tamen talis substitutio pubertate finiatur & euanescat. *Inst. de pup. substit. §. quæ ratione. vers. & hoc ad exemplum pupillaris substitutionis: quæ post-*

quam pupillus adoleuerit, infirmatur. & §. masculino. l. verbus. 7. in princ. l. in pupil-
 lari. 1. 4. & l. ex factis. 43. in princ. & §. quero. vers. sed finis huius pubertatis est ff.
 de vulgar. & pupill. substit. vide infr. memb. prox. artic. 2. & lib seq part. 1.
 art. 10.

XXV. Articulus, vt partus ætatis anno decimo tertio dicatur pro- 77
 ximus pubertati in masculino.

Pubertati autem proximus, cum sit doli capax, etsi delinquere 78
 possit. *Inst. de oblig. qua ex delict. nasc. §. in summa l. sed etsi. §. quod si impubes.*
ff. ad l. Aquil l. impuberem. 23. ff. de furt. l. pupillum. 111. ff. de reg. iur. Tamen à
 pœna ordinaria excusatur, & extra ordinem punitur: quia ætatis mi-
 seratio iudicem ad pœnæ mitigationem permouet. Est enim ætatis
 potissimum priuilegium, quod in omnibus fere pœnalibus iudiciis
 mitius cum illis agatur, qui aut propter immaturitatem ætatis minus
 sapiunt, aut propter confectas vires corporis & animi repuerascere
 videntur. *l. fere. 108. verb. at. sti. ff. d. t. de reg. iur.* Pet. Heig. *com. inst. quibus*
mod. tut. fin. §. item finitur. n. 3. cum trib. num. seqq. Conrad. Lag. *iur. ciuil.*
Metb. part. 6. cap. 7. n. 22. cum duob. n. seqq. Ioh. Oldendorp. *de vsucap. & pra-*
script. memb. de at. hom. n. 3. vide infr. memb. 4. art. 5. n. 13.

Pubertati enim proximus, & doli capax, is certe vocatur, in quo 79
 rationis lumen ita scintillat, vt turpitudinem rerum, & honestatem
 internoſcens, sese peccare non obscure intelligat. Sed cum lex nus-
 quam definiert, quo tempore hoc lumen sic in tenera ista ætate ful-
 geat, hoc totum iudicis arbitrio est committendum, qui non tantum
 annorum numero, sed ætatis quoque malitia diligenter examinata
 pronuntiabit, an impubes, qui deliquisse dicitur, pubertati proxi-
 mus, dolive capax esse, nec ne, censerit debeat. Vide Georg. Cruder.
paraph. inst. de oblig. qua ex delict. nasc. tit. 1. §. in summa. Iac. Menoch. *de arbit.*
iud. lib. 2. cent. 1. cas. 57. n. 20. cum seqq.

Pubertati autem proximus vel sine tutore feudum accipere po- 80
 test. Georg. Obrecht. *disp. feud. disp. 4. cap. 2. thes. 81. cum duab. seqq.* Hen. à
 Rosenthal. *Synops. iur. feud. cap. 6. concl. 71.* Ioh. Schöner. *disp. feud. lib. 1. disp.*
5. thes. 115.

Nec non proximus pubertati iurare potest. *l. qui iurasse. 26. in princ.* 81
ff. de iure iurand. & l. si. §. in eum: ibi. scil. & qui iurare potuerit. ff. de liberal. caus.
 Accedit Pet. Gregor. *Synag. iur. vniuers. lib. vlt. c. 7. n. 4.* Hen. Bocet. *disp.*
clas. 5. disp. 12. thes. 24. vide Nepot. de Mont Alban. tract. de testib. n. 53.

Verum in iure iurando, quod super contractu ratione minoris æ- 82
 tatis reprobato fit, iurans pubes, id est, quatuordecim, si masculus, &

duodecim annis, si fœmina sit, maior esse debet. *gl. d. §. in eum. verb. potuerit. l. i. cum auct. sacramenta puerum. C. si aduers. vendit. Pet. Gregor. d. lib. vi. cap. §. n. 8. Ioh. Dauth in c. quamuis. n. 68. de pact. in 6.*

II. Membr. de iure, quod in Adolescentiam cadit.

S V M M A R I A.

- 1 Mas & fœmina, ephœbis egressi, per natura instinctum, rite & perpetuo coniunguntur. & n. 2.
- 3 Concubinatus vetitus.
- 4 Legitima maris & fœmina coniunctio non concubitu, sed consensu contrahitur.
- 5 Coniuges ad mutuam coniugalis debiti exolutionem adstricti.
- 6 Vfus matrimonij.
- 7 Reipub. refert, liberos procreari, inq. ciuitatem repleri.
- 8 Ob numerosam sobolem parentibus singularia iura concessa. & n. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16. 19.
- 14 Ad munerum excusationem defunctus filius, nisi in bello amissus, non potest.
- 17 De inferioris Austria consuetudine legitima liberorum hereditates parentibus neutiquam deferuntur.
- 18 Alexander M. grauidis mulieribus duplex congiarium adnumerari voluit.
- 20 Ob impotentiam matrimonium dissoluitur.
- 21 Qui causam dat sterilitatis, homicidij reus est.
- 22 De sterilitate remissive.
- 23 Pubes à tutela liberatur.
- 24 Pubes testificari potest.
- 25 Ampliatio.
- 26 Limitatio prima.
- 27 Sublimitatio.
- 28 Limitatio secunda.
- 29 Limitatio tertia.
- 30 Pubes potest obligari.
- 31 Pubes lesus ad 25. atatis annum restituitur.
- 32 Pubes iuri suo renunciare valet.
- 33 Pubes citra Curatoris consensum feudum accipit.
- 34 Pubes rem suam ab alio in feudum non recognoscere potest.

35 Pubes absque Curatore antiqui seculi renouationem potest facere.

36 Quod tempus ad aratus venia impetrationem idoneum sit.

37 Restitutio in integrum post venia atatiu concessionem denegatur.

38 Quamdiu alimenta ad p̄bertatem legata debeantur.

1. **A**rticulus, vt masculus ac fœmina, cum puberes esse cœperint, i
secundum naturæ ordinem legitime coniungi possint: *supr. lib.*

2 n.8. cum n. seq.

Quæ coniunctio (cuius synonyma habentur *supr. lib. 1. part. 6. n. 7.*) 2
indiuiduali vitæ consuetudinem continere debet. *Instit. de pat. potest. in
prin. & ibid. Pet. Heig. & l. 1. ibi: consortium omnis vite ff. de rit. nupt.* Accedit
Hier. Fran. in l. nuptias. 30 n. 17. ff. de reg. iur. W. in old. Molrad. tract. de ma-
trim. memb. de nupt. Henr. Bocer. disp. class. 1. disp. 19. thes. 2. Alex. Carex. tract.
de spons. & matrim. lib. 5. c. 6. cum capp. seqq. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers.
lib. 9. cap. 2. cum duob. capp. seqq.

Itaque, vt masculus cum fœmina aliquandiu coeat, eamq; postea 3
pro libitu dimittat, licitum haud est. *dist. 34. e. audite. 8. concubinas. 32. q. 2.
c. concubina in princ. cum c. seq. vers. etiam. & q. 4. c. dicat.* Vide Nicol. Vigel.
Meth. iur. controuers. lib. 3. cap. 8. reg. 76. cum duab. seqq.

Eiusmodi autem matis & fœminæ coniunctio non per concubi- 4
tum, sed tam coniungentium, quam eorum, quorum in potestate exi-
stunt, consensum contrahitur. Hieron. Fran. in l. velle. 4. n. 41. cum duob. n.
seqq. item ad l. nuptias. 30. n. 20. & n. 31. ff. de reg. iur. Nicol. Vigel. d. cap. 8. reg.
21. except. 26. cum seqq.

Suntque mas & fœmina per talem coniunctionem ita deuincti, 5
vt alter alteri coniugale debitum (vt vocant) præstare teneatur: ma-
xime, si non libidinis, sed procreandorum liberorum causa exigatur.
1. Cor. 7. Nicol. Vigel. *Meth. iur. Pontif. lib. 4. cap. 16. reg. 5.* Pet. Gregor. d. lib.
9. cap. 20. n. 1. cum duob. num. seqq.

Vsus namque matrimonij consistit in tori coniugalis fide: in cura 6
ordinate liberos procreandi: & bono vsu concupiscentiæ 31. q. 1. c. Deus.
32. q. 1. c. non enim. cum c. seq. in prin. Concordat nouell. c. 21. in prin. ibi: studium
nuptiarum totius est (vt ita dicitur) humana sobolis. & nouell. c. 39. in prin. ibi: ma-
xime in nuptiis, quarum nihil est hominibus vtilius, tanquam solis facere homines
valentibus.

Reipublicæ etiam interest, liberos procreari, iisque ciuitatem im- 7
pleri. d. 1. solus. matrim.

Imo ob liberos, maxime πολυπαιδιαν, siue eorum multitudinē pa- 8
rentib; singularia iura concessa sunt, vt seqq. patebit.

9 Primo, propter liberorum educationem patri vacatio munerum conceditur. *l. semper. §. demonstratur. ibi: vt concedamus. filiorum educatione remitti tibi munera. ff. de iur. immunit.*

10 Ternarius enim numerus liberorum patrem à tutelæ curæ munerem excusat. Nicol. Vigel. *Meth. iur. ciuil. lib. 5. c. 6. caus. 1.*

11 Ternarius numerus liberorum etiam patrem à legationis munere excusat. *l. 1. C. de legat.*

12 Quinarius numerus ab aliis muneribus excusat. Nicol. Vigel. *d. Meth. iur. ciuil. lib. 3. cap. 37. reg. 8.*

13 Sed duodenarius liberorum numerus cum à muneribus, tum honoribus excusat. *d. §. demonstratur. ibi: tamen quia sedecim (alias duodecim) pueros habere te per libellum significasti. & l. si quis. 24. C. de decurion.*

14 Non tamen ad excusationem munerum defunctus filius prodest; præterquam in bello amissus. *l. vlt. in princ. ff. de vacat. & excusat. mun. vide supr. lib. 1. part. 11. n. 5.*

15 Secundo, parentibus (etsi inæqualis est eorum potestas) æqua pietas, reuerentia, & obsequium à liberis secundum quartum præceptura Decalogi debetur: cui ad stipulatur *l. furiosa vers. pietas ff. de curat. furios. l. 1. §. 1. & l. liberto. 9. cum l. seq. ff. de obs. lib. l. si filius. 3. cum l. seq. C. de pat. potest. concordat 33. q. 5. c. est ordo. Frid. Pruckman. in l. in multis. 1. part. prin. memb. 3. art. 13. n. 4. ff. de stat. hom.*

16 Tertio, parentibus hæreditates legitimæ liberorum deferuntur. *novell. c. 127. in prin. Vide Nicol. Vigel. d. Meth. iur. ciuil. lib. 4. cap. 6. regul. 3. cum tribus seqq. Petr. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 45. cap. 9. cum cap. sequent.*

17 Sane secundum inferioris Austriæ consuetum morem hæreditates legitimæ liberorum parentibus nequaquam deferuntur.

18 Alexander M. prægnantibus mulieribus. congiarium duplicari iussit Plutarch. *in vit. Alex.*

19 Alia inter parentes & liberos competentia iura vel officia iura vel officia, vide Nicol. Vigel. *d. Meth. iur. ciuil. lib. 4. cap. 12.* Ioach. à Beust. *Enarrat. Euang. Dom. post Epiphani. Dom. Pet. Gregor. d. lib. 9. cap. 6. n. 38. cum duobus num. seqq. Theat. vit. hum. vol. 18. lib. 4. fol. (mibi) 3388. Didac. Couar. Epit. sponsal. part. 2. c. 8. in prin. n. 1. Phil. Camer. med. hist. cent. 2. c. 65.*

20 Cæterum, si forte mas vel fœmina incurabiliter impotentes facti fuerint, adeo, vt ille nec generare, hæc nec concipere queat, inter eos memorata coniunctio dissoluitur. Nic. Vigel. *d. Meth. iur. Pontif. lib. 14. c. 18. caus. 13. Winold. Molrad. d. tractat. de matr. §. si vxor. memb. de impot.*

Et persona, quæ causam sterilitatis dederit, Reus homicidij est. c. 21
si aliquis. §. de homicid. Accedit Carol. V. constit. publ. ind. art. 133. ibi: Wer
auch ein Mann oder Weib vnfruchtbar machet.

De sterilitate vide *d. Theat. vit. hum. vol. 2. lib. 5.*

22

II. Articulus, vt pupilli, pupillave, cum puberes esse cœperint, à 23
 tutela liberentur. *inst. quib. mod. tut. fin. in prin. l. si impuberi. 13. §. sed si puella.*
ff. de tut. dat. l. tutor. 28. ff. de admin. tut.

III. Articulus, vt fœmina 12. masculus 14. ætatis completo anno, 24
 hoc est, puberes, testimonium dicere queant. *l. testrum. 3. §. lege. vers. qui-*
ve impubes. l. ex eo. 18. cum l. seq. in fin. ff. de testibus. l. qui testamento. 20. §. mulier.
ibi: alias autem. ff. qui testam. fac. poss. Concordat 4. q. 2. c. 1. in fin. 15. q. 3. c. ex
eo. item c. quoniam. 3. & c. tam licet. 33. de testib. Accedit Franc. Vii. com. o-
pin. lib. 1. testis esse non potest pupillus. Gram. decis. 40. n. 15. Pet. Gregor. Syn-
tag. iur. vniuers. lib. 48. cap. 13. n. 28. Nepot. de Mont. Alb. tract. de testib. n. 5.
vide supr. lib. prox. n. 21. & infr. lib. vlt. part. 1. art. 13. & part. 2. art. 23.

Ampliatur, vt pubes de iis, quæ impubes, præsertim pubertati pro- 25
 ximus, vidit, vel audiuit, testimonium ferre possit. *Franc. Viuius d. loc.*
ibi: fallit. Nepot. de Mont. Alb. d. loc. n. 5. Ioh. Crot. tractat. de testib. part.
4. n. 194. Albet. de Malet. tract. de testib. cap. 5. n. 21. cum num. seq. Eman. So-
arez. com. opin. T. 121. Bapt. à Vill. com. opin. P. 386. Iul. Clar. §. fin. quæst. 24.
vers. vide ibi: ceterum.

Limitatur primo in criminali causa: in ea enim ne pubes quidē an- 26
 te vigesimum annum testis esse valet. *l. in testimonium. 20. in fi. ff. d. s. de test.*
Accedit Franc. Vii. cod. ibi: nam in criminali. Gram. d. decis. 40. n. 17. Iul.
Clar. d. loc. Nepot. de Mont. Alb. cod. n. 54. Ioh. Crot. d. tract. part. 2. n. 12.
Ant. Gomez. Resolut. lib. 3. cap. 12. n. 13. vers. secundo repellitur. Ioh. Olden-
dorp. de vsu cap. & præscript. memb. de ætat. hom. n. 10.

Sublimitatur in inquirendo læsæ Maiestatis crimine: in quo 14. 27
 annis minor ad ferendum testimonium torqueri potest. *l. à minore. 10.*
& l. ex libero. 15. §. 1. ff. de quæst. Accedit Albert. de Malet. d. cap. 5. n. 19. Frid.
Schenck. Baro à Taut. tract. de testib. n. 13. Tib. Decian. tractat. crim. tom. 2.
lib. 7. cap. 37. num. 30. Nicol. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 1. cap. 10. reg. 23.
except. 3. & repl. gen. 1.

Limitatur secundo in testamento; in quo fœmina etiam pubes 28
 testis esse nequit. *inst. lib. vlt. part. 2. art. 9.*

Limitatur tertio, in feudis: in quibus fœminæ testes non admit- 29
 tuntur. *Pet. Greg. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 6. cap. 12. n. 2. And. Gail. lib. 2. obs.*
50. n. 6. Hen. à Rosenthal. Synop. iur. feud. c. vlt. concl. 59. infr. lib. seq. part. 1. art.
25. & lib. vlt. part. 2. art. 22.

30 IV. Articulus, vt pubes obligari possit. *l. obligari. 42. verb. puber. ff. de oblig. & act. l. puberes. 101 ff. de verb. oblig. vide Matth. Wesenb. com. Digest. de oblig. & action. n. 7. ibi: cum autem consensus. Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 15 cap. 2. except. 1.*

31 Pubes autem læsus ad 25. ætatis annum restitui potest. *gl. d. l. 101. verb. obligari. Vide supr. memb. prox. art. 13.*

32 V. Articulus, quod pubes iuri suo possit renunciare: quia qui potest obligari potest etiam renunciare: renuncians enim obligatur: per ea, quæ allegantur *in tract. meo de varior. iur. Renunciat. cap. 5. n. 9.*

33 VI. Articulus, vt pubes absque Curatore recte feudum accipere possit. *Georg. Obrecht. disp. feud. disp. 4. cap. 2. thes. 165, cum seqq. Hen. Bocer. clas. 4. disp. 12. thes. 39. vide supr. memb. prox. art. 25 n. 90.*

34 Pubes tamen rem suam ab alio in feudum recognoscere prohibetur. *Georg. Obrecht d. c. 2. thes. 87. Hen. Rosenthal. Synops. iur. feud. l. cap. 3. concl. 8. n. 4.*

35 VII. Articulus, vt pubes sine Curatore antiqui feudi renouationem facere possit. *Ioh. Schöner. disp. feud. lib. 1. disp. 2. thes. 50. vide infra. memb. prox. art. 5.*

36 VIII. Articulus, vt fœmina 18. masculus 20. ætatis suæ completo anno à principe veniam ætatis, vt scil. pro maiori (quantum rerum domesticarum administrationem atinet) habeatur, petere possit. *l. cum trib. ll. seqq. C. de his, qui ven. ætat. impet. Accedit Conrad. Lag. iur. ciuil. Meth. part. 6 cap. 7 n. 17. Ioh. Oldendorp. de vsucap. & prescrip. memb. de ætat. hom. n. 6. cum n. seq. Hen. Bocer. clas. 5. disp. 14. thes. 69. cum seqq.*

37 In integrum autem restitutionis auxilium aduersus ea, quæ post veniæ ætatis insinuatam concessionem geruntur, frustra imploratur. *d. l. 1. Conrad. Lag. d. cap. 7 n. 34. Petr. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 13. cap. 4. n. 11. Vide Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. vlt. cap. 4. quæst. 4. except. 5. & infr. memb. seq. art. 3. n. 7.*

38 IX. Articulus, vt ad pubertatem legatis alimentis, fœmina quidem ad decimum quartum, masculus vero ad decimum octauum annum alatur. *l. Mela. 14. §. certe. ff. de aliment. & cib. legat. Ioh. Oldendorp. d. memb. de ætat. hom.*

III. Membrum de iure, quod in iuuentutem cadit.

S V M M A R I A.

- 1 *Viginti quinque annis maior sub curatione esse cessat.*
- 2 *Quis ea, quæ in minori ætate gessit, post 25. annum ratihabere possit.*
- 3 *Exemplum.*
- 4 *Intra quatuor annos post 25. annum restitutio in integrum peti potest.*
- 5 *Limitatio prima.*
- 6 *Sublimitatio.*
- 7 *Limitatio secunda.*
- 8 *Limitatio tertia.*
- 9 *Limitatio quarta.*
- 10 *Alia limitationes remissive.*
- 11 *Maior 25. annis dotem potest constituere.*
- 12 *Feudum 25. annis maior potest dare.*

L Articulo, ut viginti quinque annis maior sub cura amplius non sit. Nicol. Vigel. *Metb. iur. civil. lib. 5. c. 4. q. 2. except. 34.*

II. Articulo, ut quis post 25. annum ætatis ea, quæ in minori ætate gessit, ratihabere possit. *l. 2. si maior fact. rat. hab.*

Exemplum vide *l. 1. C. eod. & l. ult. C. si maior fact. alien. rat. hab.* 3

III. Articulo, ut maior intra quadriennium post 25. annum completum in integrum restitutionem petere possit. *l. nam postea. 9. §. si maior. in fin. ff. de iureiurando. & l. ult. C. de temp. in integ. restit.* 4

Limitatur primo in integrum propter calculi errorem restitutione: ea enim post 20. annos peti potest. *l. calculi. 8. ff. de admin. rer. ad ciuit. pertinent.*

Sublimitatur in Reip. non recte computatis rationibus: illæ enim aduersus administratorem, ultra vicennium, aduersus hæredem ultra decennium retractari nequeunt. *l. in omnibus. 13. in fin. ff. de diuers. temp. prescript.* 6

Limitatur secundo in minoris veniæ ætatis consecuti in integrum restitutione: in ea enim tale quadriennium ex eo tempore, quo veniæ concessio fuit insinuata, currere incipit. *l. ea quæ. 5. in prin. C. d. r. de temp. in integ. rest. vide supr. memb. prox. art. 8.* 7

- 8 Limitatur tertio, si propter aliquam causam, ex qua in integrum restitutio decerni solet, ipsa intra quadriennium petita non sit, *d. l. vlt. vers. & quemadmodum omnis l. 1. cum trib. ll. seqq. C. eod.*
- 9 Limitatur quarto in ignorante, cui eiusmodi quadriennium non currit: eo, quod illud tempus sit vtile, & demum à tempore scientiæ currat. *And. Gail. lib. 2. obs. 48. n. 5.*
- 10 Plures limitationes vide *Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil lib. vlt. c. 4. q. 12. cum cap. seq. q. 7. & respons. iur. cent. 2. caus. 69.*
- 11 IV. Articulus, vt 25. annis maior possit dotem constituere. *l. si dotare 12. & l. vlt. in fi. C. ad S. C. Vell. Accedit Georg. Obrecht. disp. de patrim. mulier. thes. 59. Vide Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil lib. 4. cap. 11. quest. 1. except. 3.*
- 12 V. Articulus, vt 25. annis maior feudum dare possit. *c. faminam. & ibid. Frid. Schenck. per quos fiat inuest. in vsib. feud. Zaf. part 5. n. 33. Georg. Obrecht. disp. feud. tert. c. 12 thes. 15. & thes. 129 cum seqq. Hen. à Rosenthal. Synop. iur. feud. c. 3. conc. 3. & concl. 7. cum concl. seq. loh. Schônner. disp. feud. lib. 1. disp. 2. thes. 20. Hen. Bocer. disp. clas. 4. disp. 12 thes. 26. cum seqq. Herm. Vult. de feud. lib. 1. c. 3. n. 6. & n. 9. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 6. c. 7. n. 3. Orthol. Fomaa. feud. disp. 2. thes. 1. Vide supr. memb. prox. art. 7.*

I V. Membr. de iure, quod in senectutem cadit.

S Y M M A R I A.

- 1 Senectutem vt adipiscantur, omnes optant, adeptam accusant.
- 2 Sensim & sine sensu senescimus. & n. 3!
- 4 Peritiores vetustas facit.
Senioribus propinquis licet minorum errores corrigere. *ibid.*
- 5 Vt in statibus auctoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas habet. & n. 6.
- 7 Senectus semper venerabilis habita.
- 8 Senes maxime ad Reip. consilium eligi debent.
- 9 Cicero de senibus.
- 10 Mas 60. Fœmina 50. annis maior à contrahendo matrimonio non excluditur.
- 11 Exemplum.
- 12 In omnibus fere pœnabilibus iudiciis cum senibus mitius agitur.
- 13 Senes honestiores ob terminum motum in breuius tempus, quam iuniores, relegantur.

- 14 Senum tortura prohibita.
 15 Senes à testamenti factione non arcentur.
 16 Senis donatio valet.
 17 Senium à muneribus, non etiam ab honoribus excusat. & n. 18. 19.
 20 Testes ob senectutem ad perpetuam rei memoriam recipiuntur.
 21 Inertia senectæ non imputatur.
 22 Senum in antiquis testimonium requiritur.
 23 60. annis maior adoptare potest.
 24 In senibus præsumitur prudentia.
 25 De senectute, remissive.

SENECTVTEM vt adipiscantur, omnes optant, eandem accusant
 adeptam. Cic. de senectut.

Sensim autem, & sine sensu senescit ætas. Cic. de Orat. 2

Et Poëta canit: 3

Tempora labuntur, tacitūq; senescimus annis,

Et fugiunt freno non remorante dies.

Ouid. 6. Fast.

I. Articulus, quod peritiores vetustas faciat. Cic. pro Dom. Vnde 4
 senioribus propinquis licitum est minorum errores corrigere, l. vnic.
 C. de emendat propinquo. Vide Hug. Donell. com. iur. ciuil. lib. 3. cap. vlt.

II. Articulus, quod vt in ætatibus auctoritatem senectus, sic in ex- 5
 emplis Antiquitas habeat. Cic. de Orat.

Apex etenim senectutis est auctoritas. Cic. de Senectut. 6

Et Cællistratus IC. scribit: Semper in ciuitate nostra senectus ve- 7
 nerabilis fuit. Namque maiores nostri pene eundem honorem seni-
 bus, quem magistratibus tribuebant. l. semper. §. ff. de iur. immunitas. Item
 Syr. dicit: Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescunt. cap.
 8. vers. 7. Imo coram eano capite consurgere, & honorare personam
 senis, Dominus Deus mandat, Leuit. 19. vers. 32. Vide A. Gell. lib. 2. c. 15.
 Ioan. Althuf. ciuil. conuers. lib. 2. cap. 1. §. senectus.

III. Articulus, quod senes in primis propter experientiam & au- 8
 toritatem, sapientiamque in consilium Reip. eligi debeant. Pet. Greg.
 Syntag. iur. vniuers. lib. 15. cap. 21. n. 3. cum quatuor num. seqq. & lib. 47.
 cap. 9. n. 18. cum seqq. item de Rep. lib. 2. 4. cap. 6. Melch. Iun. polit. part. 1. q. 14.
 item part. 3. quest. 81. §. ætatis. Iust. Lips. polit. lib. 3. cap. 4. Vide infr. 1. art. 7.

Et Cicer. ait: Est igitur adolescentis maiores natu reuereri, ex his, eligere 9
 optimos & probatissimos, quorum consilio atque auctoritate nitatur: inueniunt

enim ætatis incititia senum constituenda & regenda prudentia est. Maximè autem hæc ætas à libidinibus arcenda est, exercendaq; in labore, patientiaq; & animi, & corporis, vt eorum & in bellicis, & ciuilibus officiis vigeat industria, atque etiam cum relaxare animos, & dare se iucunditati volent, caueant intemperantiam, meminerint verecundia: quod erit facilius, si eiusmodi quoque rebus maiores natu interesse velint. Senibus autem labores corporis sunt viuendi, exercitatiores animi etiam augenda videntur: danda vero opera, vt amicos & iuuentutem, & maxime Remp. consilio & prudentia quamplurimum adiuuent: nihil autem magis cauendum est senectuti, quàm ne languori desidiæ se dedat: luxuria vero cum omni ætate turpis, tum senectuti turpissima est: sin autem, & libidinum intemperantia accesserit, duplex malum est, quod & ipsa senectus concipit dedecus, & facit adolescentium impudentiorem intemperantiam. *Offic. lib. 1.*

10 I V. Articulus, quod mas 60. fœmina 50. annis senior ad ineundum matrimonium admittatur. *supr. lib. 2. n. 9. & lib. 1. n. 7.*

11 Abifaga Sunamitis puella formosissima ex omnibus Israelitis electa fuit, quæ Regem Dauidem iam senio confectum, neq; vestium iniectu calefcentem, suo complexu foueret, 3. Reg. 1. Pet. Greg. d. *Syntag. iur. vniuers. lib. 9. cap. 25. n. 17. & lib. 2. c. 10. n. 8.*

12 V. Articulus, quod in omnibus fere pœnalibus iudiciis mitius cum senibus agatur. *supr. h. part. memb. 1. art. 25. n. 78.*

13 Vnde senes, si splendidiores personæ sint, ob terminum motum, in breuius tempus, quam iuniores, relegantur, l. 2. §. nam si. ff. de term. mot.

14 Senes etiam decrepitæ ætatis torqueri prohibentur. Pet. Gregor. d. *Syntag. iur. vniuers. lib. 47. cap. 12. num. 28. Nicol. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 1. c. 10. reg. 23. except. 4.*

15 VI. Articulus, quod senex testamentum possit facere, l. senium. 3. C. qui testam. fac. poss. vide Nic. Reufner. tract. de testam. part. 2. cap. 7.

16 VII. Articulus, quod senex donare possit, l. senectus. 16. C. de donat. Reinh. Diff. iur. ciuil. & Saxon. part. 1. diff. 2.

17 VIII. Articulus, quod senium à munere, quod labore & corpore impletur, non etiam ab honoribus, qui consilio peraguntur, excuset: corporis enim debilitas eorum munerum, quæ tantum corpore sunt implenda, præstat excusationem. Cæterum, quæ consilio prudentis viri vel patrimonio sufficientis in honores obiri possunt, non nisi certis receptisque causis remittuntur. l. 2. §. corporis. ff. de vacat. & excusat. mun. Accedit Pet. Greg. d. *Syntag. iur. vniuers. lib. 18. cap. 12. n. 30.*

18 Vnde numerus 70. annorum ab honoribus, aut his cohærenti-

bus muneribus excusationem non præstat : sed duntaxat ciuilibus muneribus, *d l. 2. §. numerus & l. 3. §. quamuis ibi: ideog, à muneribus ciuilibus excusetur. Vide infr. lib. seq. part. 1. art. 3. exempl. 5.*

Quem igitur ita senio & corporis imbecillitate vexari præses animaduertit, vt muneri præferendæ pecuniæ non sufficiat, dimittat, & alium constituat, *d l. 2. §. quem ita.*

IX. Articulus, quod propter senectutem testes ad perpetuam rei memoriam recipi possint. *And. Gail lib. 1. obs. 92. & obs. 102. nu. 9. vers. ex eodem. Vide Nic. Vigel. iur. controuerf. lib. 2. cap. 13. reg. 9.*

X. Articulus, quod senectuti inertia non imputetur: quia laboribus idonea non est. *Pet. Greg. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 15. c. 18. n. 27.*

XI. Articulus, quod senes in antiquis testes requirantur. *Andr. Gail lib. 2. obs. 66. n. 9.*

XII. Articulus, quod 60. annis maiori facultas adoptandi permittatur, *l. si paterfam. 15. §. ult. ff. de adopt.*

XIII. Articulus, quod prudentia in senibus præsumatur. *Wesensb. com. Digest. tit. de probat. & præsumpt. num. 15. Iac. Menoch. præsumpt. lib. 6. præsumpt. 47.*

De senectute, vide *Eccles. cap. vlt. Arist. Cic. Lucian. Samofaten. Hen. Aurbach M. Othon. Korber. resolut. quest. 138. de molest. senect. Cardinal. Paleot. Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 15. cap. 28. num. 26. Theod. Zwing. Theat. vit. hum. vol. 18. lib. 4. & vol. seq. lib. 2. & Mor. Philos. Poet. lib. 2. cap. 2. memb. senectus. Isidor. Orig. lib. 11. cap. 1. Ioh. Althus. d. cap. 1. §. naturam. Hen. Salmuth in not. ad Guid. Pancirol. vcr. memor. lib. 2. tit. 10. fol. (mihi) 539.*

PARS III.

De iure vtrique homini sexuive post vitam competenti.

POST vitam hominis competens ius est duplex: vnum eiusdem morte finitur: alterum non: de quo vtroque cum Sebast. Medic. tract. mors om. sol. part. 2. cum seq. tractarit, operæ pretium esse non ducimus, hic alterutrius repetitionem instituere, sed eo studiosum Lectorem remittimus.

DE MASCVLEO IVRE.

PROLEGO MENA.

ANTECEDENTI libro adseruimus, hominis ius aut commune, aut speciale esse: illudque mari aut fœminæ competere. De illo cum ibidem sit actum, nunc hoc ad gradientes isto in lib. de iure masculino competenti sumus tractaturi.

2 Reg. gen. Masculinum ius in multis articulis fœminino melius aut deterius est, *l. in multis. 9. cum gl. loh. Coras. Oldendorp. & Frider. Pruckman. ff. de stat. hom. Pet. Gregor. Syntag iur. vniuers. lib. 7. cap. 2. n. 3.* De illo hoc lib. de isto hoc lib. seq. agemus.

3 Premisso tamen, quod regulariter in legis dispositione inter masculinum & fœminam nulla sit differentia: sed in eadem dispositum tam de hac, quam de illo intelligatur. *Phil. Dec. in l. 2. n. 86. & Martin. Benckendoiff. 1. memb. 2. part. art. 1. n. 1. ff. de reg. iur.*

P A R S I.

De meliori masculi iure.

S U M M A R I A.

- 1** Dignitas maior in virili, quam fœminino sexu.
- 2** Masculinus sexus fœmininum continet.
- 3** Masculus ad omnia officia ciuilia aut publica adhibetur.
- 4** Mas iudex esse potest.
- 5** Iudicare, munus publicum.
- 6** Limitatio in impubere.
- 7** Sublimitatio in 18. annis maiore.
- 8** Secus iure Can.
- 9** Masculus magistratum gerere potest.
- 10** Limitatio in minore.
- 11** Postulare & procurare masculus potest.
- 12** Limitatio in 17. annorum minore.
- 13** Sublimitatio.
- 14** Pro his interuenire masculus potest.

- 15 *Masculus 25. annis maior tutelam & curam potest subire.*
- 16 *Maior 70. annis à tutela & cura excusationem habet.*
- 17 *Arbitrari mas potest.*
- 18 *Dignitas à masculo fœmina tribuitur.*
- 19 *Vir caput & dominus mulieris.*
- 20 *In deponendis testamenti tabulis masculus fœmina anteponitur.*
- 21 *Accusatio adulterij marito competit.*
- 22 *Maritus vxori iniuria illata iniuriarum agit.*
- 23 *Pater posthumum heredem instituit.*
- 24 *Pater liberis impuberibus pupillariter substituit.*
- 25 *Masculus adoptare potest.*
- 26 *Masculus testamento testis adhibetur.*
- 27 *Masculo publica accusatio competit.*
- 28 *Fisco masculus deferre potest.*
- 29 *Actionem popularem masculus intentare valet.*
- 30 *Patria potestas masculo conceditur.*
- 31 *Pater filio tam instituto, quam exheredato tutorem dat.*
- 32 *Defunctam vxorem lugere maritus non cogitur.*
- 33 *Maritus post vxorem mortuus presumitur.*
- 34 *Maritus suo foro gaudet.*
- 35 *Pater heredes suos habet.*
- 36 *Vir officio argentarij fungi potest.*
- 37 *Legitime natus patrem sequitur.*
- 38 *Fauiliam masculus ampliat.*
- 39 *In feudalibus causis masculus testis adhibetur.*
- 40 *Patri naturales liberos legitimare licet.*
- 41 *Vir publice docere audet.*
- 42 *Masculus baptisandi potestatem habet.*
- 43 *Mas ante fœminam nasci presumitur.*
- 44 *Pater facultatem liberos in casu inopia vendendi habet.*

I. **A**RTICVLVS, quod maior dignitas in virili, quam fœmineo sexu sit: adeo vt vir fœminæ in maiori etiam constitutæ dignitate præferri possit, l. 1. ff. de senat. Accedit Spec. lib. 1. part. 3. de procur. §. 1. num. 2. ibi: 22. in denuntiatione & honoris assumptione. Io. Oldendorp. in l. in multis. §. 9. art. 15. & Frid. Pruckman. 1. part. prin. memb. 3. art. 23. n. 4. ff. de stat. hom. Pet. Greg. Synt. ag. iur. vniuers. lib. 7. c. 2. n. 3. & lib. 11. c. 4. n. 5. Greg. Rolbag. illust. certam. mascul. fœm. aciei viril. c. 5. n. 1. vide 1 lib. seq. part. 2. art. 1. .

- 2 II. Articulus, quod masculinus sexus fœmininum contineat, l. qui duos. 60. in ff. de leg. 3. l. 1. l. detestatio 40. §. serui. l. patroni. §. 2. l. cognoscere. 56. §. liberorum. l. filij 48. l. quisquis. 116. l. Seruius. 122. l. illa verba. 163. §. pueri. l. liberti. 172. l. pronuntiatio. 195. in princip. ff. de verb. signif. Accedit gl. c. indemnitatibus. 45. §. sed cum eas. de elect. in 6. Specul. d. num. 2. ibi: 35. in sexus complexione. Phil. Dec. in l. 2. n. 90. cum seqq. Mart. Benckendorff. 2. part. art. memb. 1. n. 4. ff. de reg. iur. Gregor. Rolbag. d. cap. 5. n. 2. Nic. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 5. cap. 14. verb. filij & verb. quis. & infr. d. part. 2. art. 2.
- 3 III. Articulus, quod masculus ad omnia officia ciuilia publice adhiberi possit. Argumento à contrario sumpto, d. l. 2. ff. de regul. iur. Vide infr. d. part. 2. art. 3.
- 4 Exemplum primum est, quod mas iudex esse, seu iudicare possit, d. l. 2. Accedit Specul. d. n. 2. ibi: primus articulus est in iurisdic. Vide infr. d. art. 3. n. 4. cum n. seq.
- 5 Quippe iudicare munus publicum est, l. quippe. 78 ff. de iud.
- 6 Limitatur in impubere: is enim iudex esse nequit, l. cum prator. 12. §. non autem ibi: natura. ff. eod. concordat. 3. q. 7. c. 1. vers. & impubes.
- 7 Sublimitatur in decem & octo annis maiore: is etenim iudex esse potest, l. quidam. 57 ff. de re iud.
- 8 At secundum ius canon. 20. annis maior iudex esse debet: maior enim 20. annis, non, nisi à principe, iudex constitui potest: nisi partes expresse in 18. annis maiorem consentiant. c. cum vigesimum. 41. de offic. deleg. Vide Nicol. Vigel. Meth. iur. controuers. lib. 2. cap. 2. memb. 2. except. 1.
- 9 Exemplum secundum, quod mas magistratum possit gerere, d. l. 2. Accedit Specul. d. n. 2. ibi: 15. in magistratus susceptione.
- 10 Limitatur in minore: is enim ad Rempublicam administrandam, vel munera, vel honores ante 25. annum non admittitur, l. ad Remp. §. in prin. ff. de muner. & honor. l. 2. in fin. ff. de iur. immun.
- 11 Exemplum tertium, quod mas procurare & postulare possit, d. l. 2. ff. de reg. iur. Accedit Specul. d. n. 2. ibi: tertius in postulatione. & ibi: nonus in procuratione.
- 12 Limitatur in septendecim annorum minore: is enim postulare & procurare nequit. Inst. qui & quib. ex caus. manum. non poss. §. fin. in fin. l. 1. §. initium. ff. de postulando. Concordat 3. q. 7. cap. infames. §. nam vt pramissimus.
- 13 Sublimitatur in casibus, qui proponuntur, l. in vniuersis. 11. C. qui daretur. & l. exigendi. 12. in fin. C. de procurat. Vide Nicol. Vigel. Meth. iur. Rontif. lib. 2. cap. 3. quest. 2. reg. 3. & Meth. iur. controuers. lib. 2. cap. 3. memb. 1.

reg. 4. & memb. 3. reg. 4. except. 11. Pet. Heig. *Instit. qui & quib. ex caus. manum. non poss* §. eadem. l. Aelia. n. 6. cum quatuor seqq.

Exemplum quartum, quod mas pro alio interuenire, hoc est, fi- 14
deiubere possit, d. l. 2. ff. de regul. iur. Accedit Speculat. d. num. 2. ibi: quin-
tus in intercessione.

Exemplum quintum, quod mas 25. annis maior tutelam ac cu- 15
ram gerere valeat: quia tutela & cura, etiam ciuile & publicum, item
virile officium est. *Instit. de excusat. tutor. vel curat. in princip. vers. nam & tu-
telam & §. item maior. vers. minores & qui test. tut. dar. poss. §. furiosus. vers. vel
minores. item de fiduc. tutel. §. fin. l. 6. §. Vlpianus. ff. d. tit. de excusat. tut. l. tutela.
16. in prin. item §. & sciendum. ibi: sed ad liberos virilis sexus perfecta atatis de-
scendunt legitima. l. vlt. ibi: quia id munus masculorum est. ff. de tutel. l. vlt. C. de
legit. tutel. nouell. c. 118. §. hac autem. ibi: si masculi & perfecta sint atatis. Acce-
dit Speculat. d. num. 2. ibi: 10. in tutela seu cura susceptione. Vide *infr. d. art. 3.
num 10.**

Septuagenario autem maior a tutela vel cura excusatur, *Instit. d. §. 16
item maior. l. 2. in princip. ff. d. s. de excusat. tutor. l. maiores. 3. ff. de iure immun. l.
vnic. C. qui atatis se excus. Vide *supr. lib. prox. memb. 4. art. 8.**

Exemplum sextum, quod mas arbitrari possit, *infr. d. art. 3. spec. 8. 17*

IV. Articulus, quod masculus fœminæ dignitatem tribuat: vxor 18
enim radiis mariti cotuscat, l. fœminæ. 8. vers. fœminis. ff. de senator. l. mulie-
res. 11. C. de dignitat. Accedit Pet. Greg. *Syntag. iur. vniuers. lib. 9. cap. 4. n. 10.*
Greg. Rolbag *illust. certam. in a seculo fœm. aciei viril. c. 5. nu 4. cum n. seq.* Frid.
Pruckman. *d. memb. 3. art. 8. n. 5. cum seq. item art. seq. Vide *infr. lib. seq. part. 2.
artic. 15.**

V. Articulus, quod vir sit mulieris caput & dominus, 1. Tim. 2. 33. q. 19
5. c. cum caput. in prin. & c. vlt. in fin. Accedit Spec. d. n. 2. ibi: 32. in capitis re-
latione. & ibi: 33. in subiectione. Pet. Greg. *d. Syntag. iur. vniuers. lib. 7. c. 2. n. 2.
& lib. 11. c. 4. n. 2.* Greg. Rolbag. *d. c. 5. n. 6.* Vide *infr. d. part. 2. art. 20.*

VI. Articulus, quod masculus fœminæ in deponendis testamen- 20
ti tabulis præferatur, l. vlt. ff. de fide instrum. Accedit Spec. d. n. 2. ibi: 8. in
tabularum depositione. Iohan. Oldendorp. in l. in multis. 9. artic. 12. Frider.
Pruckman. *d. memb. 3. art. 38. ff. de stat. hom. Vide *infr. d. part. 2. art. 28.**

VII. Articulus, quod marito accusatio adulterii competat, l. 11
quamuis. 30. §. in primis. C. ad leg. Iul. de adult. Accedit Specul. d. n. 2. ibi: 21.
in adulterii accusatione. Frid. Pruckman. *d. 1. part. prin. memb. 1. art. 13. nu. 2.*
Vide Nicol. Vigel. *Meth. iur. ciuil. lib. 1. c. 28. q. 3. reg. 1. & *infr. h. part. artic. 13.
item d. part. 2. art. 10.**

- 22 VIII. Articulus, quod maritus vxori iniuria illata possit iniuriarum agere: defendi enim vxores à maritis, non maritos ab vxoribus, æquum est. *Inst. de iniur. § potitur l. 1 § item & § fin. cum l. seq. ff. eod. item l. 2. C. eod. Accedit Speculat. d. n. 2. ibi: 19 in iniuriarum persecutione. Vide Nic. Vigel. Meth. iur. ciuil lib. 2. c. 12. reg. 8. cum reg. seq. & 1. d. part. 2. art. 14.*
- 23 IX. Articulus, quod pater posthumum heredem possit instituire, l. placet 4. ff. de lib. & posthum. hered. instit. Vide supr. lib. 1. part. 10. num. 22. cum num. seq. & lib. prox. part. 2. memb. 1. art. 4. infr. d. part. 2. art. 22.
- 24 X. Articulus, quod pater liberis impuberibus, atque in potestate existentibus, pupillariter substituere queat, *Instit. de pupill. substit. in princip. & ibi Pet. Heig. num. 3. cum tribus num. seqq. l. 2. in princip. ff. de vulg. & pupill. substit. Accedit Speculat. d. num. 2. ibi: 16 in facienda filio pupill. substit. Petr. Gregot. Syntagm. iur. vniuers. lib. 11. cap. 8. num. vltim. Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil lib. 9. cap. 1. 2. except. 147. Frid. Pruckman. d. memb. 4. art. 2. & infr. d. part. 2. art. 13.*
- 25 XI. Articulus, quod masculus adoptare valeat *infr. d. part. 2. art. 6.*
- 26 XII. Articulus, quod masculus testis testamento possit adhiberi, *infr. d. part. 2. art. 9.*
- 27 XIII. Articulus, quod masculus publice possit accusare, *infr. d. part. 2. art. 10. Vide supr. h. part. art. 7.*
- 28 XIV. Articulus, quod fisco masculus possit deferre, *infr. d. part. 2. artic. 11.*
- 29 XV. Articulus, quod popularem actionem masculus queat mouere, *infr. d. part. 2. art. 12.*
- 30 XVI. Articulus, quod patria potestas masculo sit, *infr. d. part. 2. artic. 5.*
- 31 XVII. Articulus, quod pater filio cum instituto, tum ex hæredato tutorem dare possit, *infr. d. part. 2. art. 4.*
- 32 XVIII. Articulus, quod vir defunctam vxorem lugere non teneatur. l. vxores 9. ff. de his qui nos insam. nouell. c. 22. §. si vero estam ibi: quod non obseruandum & nouell. c. 117. §. quin & si iusta vers. quod nobis. Vide supr. lib. 1. part. vlt. n. 9 & infr. d. part. 2. art. 17.
- 33 XIX. Articulus, quod maritus post vxorem obiisse præsumatur, *infr. d. part. 2. art. 18.*
- 34 XX. Articulus, quod maritus suo gaudeat foro, *infr. d. part. 2. art. 16.*
- 35 XXI. Articulus, quod pater suos heredes habeat, *infr. d. part. art. 7.*
- 36 XXII. Articulus, quod vir officio argētarii fungi queat, *1. d. part. 2. art. 8.*
- 37 XXIII. Articulus, quod patrem legitime natus sequatur, *supr. lib.*

XXIV. Articulus, quod masculus familiam extendere possit. *infr. d. part. 2. art. 21.* 38

XXV. Articulus, quod in feudalibus causis masculus testis esse 39
valeat. *supr. lib. prox. memb. 2. art. 3. & infr. d. part. 2. art. 23.*

XXVI. Articulus, quod pater naturales liberos suos possit legiti- 40
mare. *infr. d. part. 2. art. 24.*

XXVII. Articulus, quod vir publice docere possit. *infr. d. part. 2. art. 25.* 41

XXVIII. Articulus, quod masculus possit baptizare. *infr. d. part. 2. art. 26.* 42

XXIX. Articulus, quod mas ante fœminam nasci præsumatur. *infr. d. part. 2. art. 27.* 43

XXX. Articulus, quod pater liberos ob nimiam egestatem victus 44
gratia, vendendi ius habeat. *supr. lib. 1. part. 8. n. 18.*

PARS II.

De deteriori masculi iure.

SUMMARI A.

- 1 Mas serius pubescit.
- 2 Mas tardius matrimonium contrahit.
- 3 Testamentum tardius facit.
- 4 Veniam ætatis serius impetrat.
- 5 Pro debito carceri mancipari potest.
- 6 In læsa maiestatis crimine odiosior.
- 7 Ob metum difficiliter excusatur.
- 8 Propter iuris ignorantiam non excusatur.
- 9 Illegitimos liberos conditionis suæ sequaces non habet.
- 10 Præiudicium anterioritatis ratione dotis non habet.

I. **A**rticulus, quod mas serius pubescat. *supr. lib. 2. n. 9. & infr. lib. seq. part. 1. art. 1.*

II. Articulus, quod mas tardius matrimonium contrahat. *supr. lib. 2. prox. part. 2. memb. 2. art. 3. & infr. d. part. 1. art. 2.*

III. Articulus, quod mas tardius testamentum condat. *supr. d. par. 2. memb. 1. art. 18. & infr. d. part. 1. art. 3.*

IV. Articulus, quod mas serius veniam ætatis impetret. *supr. d. memb. 2. art. 8. & infr. d. part. 1. art. 4.*

V. Articulus, quod mas pro debito carceri includi possit. *supr. li. 1. par. 5. n. 27. cum seq. & infr. d. part. 1. art. 5.*

VI. Articulus, quod mas in læsæ maiestatis crimine odiosior sit. *infr. d. part. 1. art. 6.*

VII. Articulus, quod mas ob metum difficilius excusetur. *infr. d. p. 1. art. 7.*

VIII. Articulus, quod mas ob ignorantiam iuris non excusetur. *infr. d. part. 1. art. 8.*

IX. Articulus, quod mas illegitimos liberos conditionis suæ imitatores non habeat. *infr. d. part. 1. art. 10.*

X. Articulus, quod mas ratione dotis priuilegium prælationis non habeat. Nam maritus, licet in bonis vxoris, vel tacita hypotheca ei cõpetat, tamen eam prærogatiua nõ munitam habet. Ioh. Bapt. Schwarzenthal. *tract. de pign. & hypoth. c. 25. n. vlt. infr. d. part. 1. art. 12.*

LIB. VI.

DE FOEMINEO IURE.

SICVTI masculinum ius fœminino melius aut deterius: vti *supr. lib. prox. in princ.* adseruimus: ita fœmininum masculino melius dete-riusve existit.

PARS I.

De meliori fœminæ iure.

S Y M M A R I A.

- 1 Fœmina citius pubescit.
- 2 Fœmina citius matrimonium init.
- 3 Testamentum potest maturius ordinare.
- 4 Veniam ætatis citius impetrare potest.
- 5 Pro debito in carcerem non conicitur.
Limitatur in tutelari debito. *ibid.*
- 6 In crimine læsæ maiestatis est fauorabilior.
- 7 Minorem ob metum excusatur.
- 8 Ob ignorantiam iuris excusatur.
- 9 In rei cum Fisco communis diuisione electionem habet.
- 10 Illegitimos liberos conditionis suæ imitatores habet.
- 11 Edictum contra tabulas bonorum possessionis in eius testamento locum non habet.
- 12 Respectu dotis priuilegium prioritatis habet.

13 *Ad testimonium in iudicio dicendum inuita (nisi in casibus iure expressis) non cogitur.*

14 *Manus Clerico inferens violentas ab Episcopo loci absolui potest.*

I. **A**rticulus, quod fœmina citius pubescat. Frid. Pruckman. *ad l. in multis. 2. part. princ. art. 18. n. 2 ff. de stat. hom. supr. lib. 2. n. 9. & lib. prox. part. 2. art. 1.*

II. Articulus, quod citius matrimonium contrahere valeat. Frid. Pruckman. *d. loc. artic. 19. supr. lib. 4. part. 2. membr. 2. artic. 3. & d. part. 2. art. 2.*

III. Articulus, quod maturius testamentum possit condere. Frid. Pruckman. *d. 2. part. in princ. art. 5. supr. d. part. 2. membr. 1. art. 18. & d. part. 2. art. 3.*

IV. Articulus, quod citius veniam ætatis impetrare queat. Specul. *lib. 1. part. 3. rub. de procurat. n. 3. ibi: primus in venia ætatis impetratione.* Frid. Pruckman. *d. art. 18. supr. d. membr. 1. art. 8. & d. part. 2. art.*

V. Articulus, quod pro debitis carceri nou includatur *l. 1. cum Auth. C. de off. diuers. iud. & l. 3. cum Auth. C. de custod. reor.* Accedit Speculat. *d. n. 3. ibi: nonus in der. n. tione.* And. Gail *lib. 2. obs. 90 n. 3.* Frid. Pruckman. *d. 2. part. princ. art. 5. Gomez. Leonh. decis. cent. fact. 14. n. 6. cum n. seq. vide 5. lib. part. 9. n. 37. cum seq. & d. part. 2. art. 5. Fallit in tutelari debito. Gail d. obs. 90. n. 4. Pet. Peck de iur. sist. cap. 5. n. 14. vers. quin imo. Nicol. Boer. decis. 349. n. 11. Matth. Coler. tract. de process. execut. part. c. 3. n. 201.*

VI. Articulus, quod in læsæ maiestatis crimine sit fauorabilior. *l. quisquis. 5. §. ad filios. C. ad l. Jul. maiest.* Accedit Caroli IV. *aur. Bull. tit. 25. §. 1. vers. ad filias sane eorum.* Speculat. *d. num. 3. ibi: septimus in bonorum condemnati.* Frid. Pruckman. *d. 2. part. princip. art. 7. num. 5. supr. d. part. 2. art. 6.*

VII. Articulus, quod ob minorem metum excusetur. Matth. Wésenb. *com. digest. tit. quod met. caus. gest. n. 3. vers. & notum.* And. Gail. *lib. 2. obs. 93. num. 8. cum num. seq.* Nicol. Boer. *decis. 100. num. 2.* Didac. Couar. *de matrim. cap. 3. §. 4. num. 9. cum duobus sequentib.* Philip. Dec. *in l. 2. num. 80. & in l. omnibus. 19. n. 3. ff. de reg. iur.* Frid. Pruckman. *d. part. princ. art. 17. supr. d. part. 2. art. 7.*

VIII. Articulus, quod ob iuris ignorantiam excusetur. *l. regula. 9. §. 1. ff. de iur. & fact. ignoran.* Accedit Philip. Dec. *in d. l. 2. num. 82.* Vide Vigel. *Meth. iur. controuers. lib. 5. cap. 11. reg. 19. except. 1. repl. 1. & sup. d. part. 2. art. 8.*

IX. Articulus, quod in rei cum Fisco communis diuisione electionem habeat. *l. vnic. C. de his, qui se deferunt. Accedit Speculat. d. n. 3. ibi: tertius in rei cum Fisco communis diuisione.* Frid. Pruckman. *d. l. part. 1. art. 23.*

X. Articulus, quod illegitimos liberos conditionis suę sequaces habeat. *Speculat. d. n. 3. ibi: quartus, in filiorum conditione.* Frid. Pruckman. *d. 2. part. prim. art. 35. lib. 4. part. 1. art. 4.*

XI. Articulus, quod Edictum contra tabulas bonorum possessionis in eius testamento locum sibi non vendicet; quia suos liberos non habet. *l. illud. §. ad testamenta. ff. de bon. poss. contra tab.* Accedit *Specul. d. n. 3. ibi: octauus, in bonorum possess. contra tabulas delatione.* Frid. Pruckman. *d. 2. part. prin. art. 37. infr. part. seq. art. 7.*

XII. Articulus, quod ratione dotis priuilegium prelationis habeat. *Specul. d. n. 3. ibi: undecimus, in creditorum prelatione.* Nicol Boer. *decis. 328.* vide Nicol. Vigel. *Metb. iur. ciuil. lib. 2. cap. 35. reg. 4. & Metb. iur. controuers. lib. 12. cap. 20. reg. 20.*

XIII. Articulus, quod etsi testimonij in iudicio dicendi ius habeat, *supr. lib. 4. part. 2. memb. 2. art. 3.* tamen ad id inuita, nisi in casibus iure expressis, compelli non debeat. *c. mulieres. 2. de iud. in 6.* vide A. Gell. *notf. Attic. lib. 6. cap. 7.* Guid. Pap. *quest. 256.*

XIV. Articulus, quod manus in Clericum iniiciens violentas, ab Episcopo diœcesano absolui possit. *c. mulieres 6. & c. ea noscitur. 13. de sent. excom.*

P A R S II.

De Fœminæ deteriore iure.

S V M M A R I A.

- 1 Continuatio.
- 2 Dignitas minor fœmineo sexui inest.
- 3 Sexus fœmineus masculineum non continet.
- 4 Fœminæ ab omnibus officiis arcetur.
- 5 Fœmina iudex esse nequit.
- 6 Magistratum non potest gerere.
- 7 A postulatione remouetur.
- 8 Procurare prohibetur.
- 9 Pro alio interuenire non valet.
- 10 Tutelam, curamve subire non potest.
- 11 Secus hodie.
- 12 Arbitrix esse nequit.

- 13 Impuberibus liberis testamento tutores dare non potest.
 14 Potestatem in liberos non habet.
 15 Adoptare non, nisi ex Principis concessione, ad solamen amissorum liberorum
 16 Hæredes suos non habet. (potest.
 17 Argentaria officio fungi non potest.
 18 Testis testamento adhiberi nequit.
 19 Accusatio publica ei denegatur. & n. 20:
 21 Ad Fiscum deferre nequit.
 22 Actionem popularem mouere non valet.
 23 Pupillariter substituere nequit.
 24 Ob iniuriam marito illatam iniuriarum agere non potest.
 25 Dignitate mariti effulget. 26 Forum mariti sequitur.
 27 Intra tempus luctus nuptias repetere prohibetur.
 28 Prior marito decessisse presumitur.
 29 Legitimo natus eiusdem conditionem non sequitur.
 30 Marito subdita esse debet. 31 Familiam suam non extendit.
 32 Posthumum hæredem nequit instituere.
 33 In feud. alibus causis testis non adhibetur.
 34 Naturales liberos suos legitimare non potest.
 35 Publice docere ei interdicitur.
 36 Baptizare prohibetur.
 37 Post masculum nasci presumitur.
 38 In deponendis testamenti tabulis postponitur.
 39 In feudis non succedit. & n. 40.

In signis IC. Papin. dicit: in multis iuris nostri articulis deterior est
 conditio fœminarum, quam masculorum. *l. in multis. 9. ff. de stat. hom.*
 vti & nos attingimus, *sup. lib. prox. in prin.* In quibus igitur articulis fœmina-
 rum conditio deterior sit, iam dispiciemus.

I. Articulus, quod minor dignitas fœmineo, quam masculeo sexui
 in sit. *supr. h. lib. part. 1. art. 1.*

II. Articulus, quod fœmineus sexus masculinũ non cõprehẽdit. *l. si ita. 3*
45. in pr. ff. de leg. 2. Accedit Ant. Gabr. com. concl. li. 6. de verb. sign. concl. 6. n.
129. Pet. Loriot. in l. 2. circa fin. ff. de reg. iur. Gregor. Rolbag in illust. certam.
masculosæ acie viril. c. 5. n. 3. supr. d. part. 1. art. 2.

III. Articulus, quod fœmina ab omnibus officiis ciuilibus vel pu-
 blicis, hoc est, personalibus muneribus, quæ nimirum cum corporis
 labore, & animi sollicitudine existunt, remota sit. *l. 2. & ibi Pet. Loriot. l.*
rem Martin. Benckendorff. 2. part. art. 1. memb. l. n. 1. & 7. ff. de reg. iur. & l. 2. ibi:

cum eas virilibus officiis fungi. ff. ad S. C. Velleian. vide Georg. Rolbag. d. certam. masculino sexm aciei mulieb. c. 15. Frid. Pruckman. in d. l. in multis. 9. prim. part. prin. memb. 3. art. 10.

- 5 Species eius prima est, quod non possit esse iudex. *d. l. 2. & ibi Pet. Loriot. item Martin. Benckendorff. l. cum prator. 1. 2. §. non autem. vers. moribus femina. ff. de iudic. Concordat 33. q. 5. c. mulierem. Accedit Wendel. Schelling. tract. de except. memb. de except. contra iud. ibi: femina. Gregor. Rolbag. in d. certam. masculino sexm aciei mulieb. cap. 16. n. 15. cum seqq. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 47. c. 11. Melch. Iun. Polit. quast. part. 3. q. 81. Frid. Pruckman. d. l. 9. 1. part. prin. memb. 1. art. 1. n. 1. & Ioh. Oldendorp. art. 1.*
- 6 Species secunda, quod magistratum non possit gerere. *d. l. 2.*
- 7 Species tertia, quod postulare nequeat. *d. l. 2. & ibi Pet. Loriot. & l. 1. §. secundo loco. ff. de postul. Ioh. Oldendorp. d. l. 9. art. 4. & Frid. Pruckman. 1. part. prin. memb. 2. art. 1. Pet. Gregor. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 40. n. 21. cum n. seq. Matth. Wesenb. com. digest. tit. de postul. n. 4.*
- 8 Species quarta, quod procurare non valeat. *d. l. 2. & ibi Pet. Loriot. item l. neq. femina. ff. de procurat. & l. alienam. C. cod. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 5. & Frid. Pruckman. d. memb. 2. art. 2. Wesenb. com. digest. t. de procurat. n. 4. vers. femina.*
- 9 Species quinta, quod pro alio interuenire non possit. *d. l. 2. & ibi Pet. Loriot. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 14.*
- 10 Species sexta, quod tutelam vel curam gerere non possit, adeo, vt nec mater per testatorem, nec per magistratum tutrix, curatrixq; dari possit. *l. vlt. in prin. ff. de tutel. l. iure. 26. de testam. tutel. l. scire. 21. in prin. ff. de tutor. dat. l. 1. C. quan. mul. tut. offic.*
- 11 Sane mater & auia 25. annis maior ad tutelam, curamve liberorum suorum hodie certo quodam modo admittitur. *nouell. c. 118. §. hac autem. vide Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 3. & Frid. Pruckman. d. memb. 2. art. 6. cum seq. Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 5. cap. 4. except. 21. & Meth. iur. controuers. lib. 3. c. 12. reg. 15. except. repl. 1. Pet. Heig. com. inst. de leg. agnat. tutel. in prin. n. 7. cum trib. n. seqq. Georg. Obrecht. disp. de patroc. pupillor. n. 154. ad n. 158. Pet. Loriot. in d. l. 2. & 5. d. part. 1. art. 64. exempl. 5.*
- 12 Species septima, quod mulier arbitrari nequeat. *l. vlt. C. de recept. arbit. Accedit Speculat. lib. 1. part. 3. de procurat. §. 1. n. 2. ibi: 2. in arbitro. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 12. & Frid. Pruckman. d. memb. 1. art. 2. 5. d. art. 4. exempl. 6.*
- 13 I V. Articulus, quod liberis impuberibus testamento tutores dare non valeat. *Instit. de tutel. §. permissum. & l. 1. ff. de testamen. tut. item l. quo*

tutela. 73. §. 1. ff. de reg. iur. Frid. Pruckman d. 1 part. prin. memb. 4. art. 9. vide Nicol. Vigel. d. lib. 5. c. 2. q. 1. except. 1. Pet. Heig. com. inst. de tutel. §. permissum. n. 9. cum n. seq. & d. part. 1. art. 17.

V. Articulus, quod in liberos potestatem non habeat. *Inst. de adopt.* 14
 §. *famina* & de *hered. qual.* & diff. §. *ceteri*. item l. *familia*. 196. in fin. ff. de verb. signif. Wesenb. com. digest. tit. de adopt. n. 4. Frid. Pruckman. d. memb. 3. art. 13. Vide Ioh. Bapt. Schwarzēthal. tract. de pig. & hypoth. c. 10. n. 21. & tract. de stipul. in l. 3. ab. 6. n. 32. supr. d. part. 1. art. 16.

VI. Articulus, quod non, nisi ex principis indulgentia ad solatium 15
 amissorum liberorum adoptare valeat. *Inst. de adopt.* §. *famina*. & l. *mulierem*. 5. C. cod. item l. *si suspecta*. 29. §. *quoniam*. ff. de inoff. test. Accedit Wesenb. d. n. 4. Oldendorp. in d. l. 9. art. 8. Frid. Pruckman. d. memb. 3. art. 19. Pet. Greg. d. Syntag. iur. vniuers. lib. 10. c. vlt. n. 6. & n. 12. supr. d. part. 2. art. 11.

VII. Articulus, quod hæredes suos non habeat, adeo vt ab illa scri- 16
 pti hæredes inter extraneos censeantur. *Inst. de hered. qual.* & diff. §. *ceteri* & ibid. Myns. Nicas. de Voerd. Claud. Caneunc. ac alij. Lillud. 4. §. *ad testamenta*. ff. de bon. poss. cōtra tab. Wesenb. com. digest. tit. de inoff. test. n. 8. vers. *unde nec mater*. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 13. Frid. Pruckman. 1. part. prin. memb. 4. art. 1. Pet. Gregor Syntag. iur. vniuers. lib. 4. 2. cap. 35. n. 23. supr. d. par. 1. art. 21.

VIII. Articulus, quod officio Argentariæ fungī nequeat. l. *pen.* ff. de 17
 edend. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 11. Frid. Pruckman. d. memb. 3. art. 10. n. 3. cum duob. num. seqq. supr. d. part. 1. art. 22.

IX. Articulus, quod testis in testamento esse non possit. *Inst. de test.* 18
ordin §. *testes*. vers. *sed neque mulier*. & l. *qui testamento*. 20. §. *mulier*. ff. *qui test. fac. poss.* Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 10. Frid. Pruckman. d. memb. 4. ar. 10. Vide Nicol. Vigel. *Meth. iur. controuers.* lib. 4. c. 2. reg. 21. except. 27. Pet. Loriot. in l. 2. ff. de reg. iur. & supr. d. part. 1. art. 12. item lib. 4. part. 2. memb. 2. art. 3. num. 5.

X. Articulus, quod publice accusare prohibeatur. l. 1 & l. *qui accusa-* 19
re. 8. §. 1. ff. de accusat. l. *Senatusconsulto*. 5. & l. *de crimine*. 12. C. *qui accusare non poss.* Concordat 2. q. 1. c. *prohibentur*. & 15. q. 3. in prin. & c. *de crimine*. Pet. Loriot. d. loc. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 6. Frid. Pruckman. d. memb. 1. ar. 13. Pet. Heig. com. inst. de susp. tut. vel curat. §. *consequens*. n. 6. Vide Nicol. Vigel. *Meth. iur. ciuil.* lib. 1. cap. 12. quest. 5. reg. except. 1. & *Meth. iur. controuers.* lib. 1. cap. reg. 7. except. 1. Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 32. cap. 13. Tib. Decian. tract. crim. tom. 1. lib. 3. cap. 7.

Cuius species est adulterij accusatio, quæ vxori non competit. l. 1. 20

C. ad l. Iul. de adult. supr. lib. prox. part. 1. art. 7. Imo hodie ei secundum constitutionem Carolinam conceditur. art. 120. §. Item/daß es gleicher weiß/1c.

21 XI. Articulus, quod ad fiscum deferre non possit. l. deferre. 18. in prin. ff. de iur. fisci. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 9. Frid. Pruckman. d. memb. 1. art. 9. vide supr. part. 1. art. 14.

22 XII. Articulus, quod popularem actionem mouere non possit. l. mulier. 6. ff. de popul. act. Ioh. Oldendorp. in d. l. 9. art. 7. Frid. Pruckman. d. memb. 1. art. 10. supr. d. part. 1. art. 15.

23 XIII. Articulus, quod pupillariter substituere non possit. supra d. part. 1. art. 10.

24 XIV. Articulus, quod vxor, si marito iniuria sit facta, iniuriarum agere nequeat. supr. d. part. 1. art. 8.

25 XV. Articulus, quod vxor nō propria, sed mariti dignitate gaudeat. And. Tiraq. in l. 1. connub. gl. 1. part. 1. n. 18. Lud. Schrad. tract. feud. part. 9. c. 2. n. 3. Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 1. c. 9. reg. 3. 4. supr. d. part. 1. art. 4.

26 XVI. Articulus, quod vxor forum mariti sequi debeat. l. vlt. C. de incol. & l. mulieres. 11. C. de dignitat. vide Nicol. Vigel. Meth. iur. ciuil. lib. 3. cap. 35. q. 5. reg. 5. Frid. Pruckman. d. memb. 1. art. 6. And. Tiraq. d. loc. n. 28. & n. 33. Lud. Schrad. d. loc. & supr. d. part. 1. art. 20.

27 XVII. Articulus, quod vxor intra annum, quo defunctū maritum lugere debet, propter turbationem sanguinis nuptias iterare sub pœna infamiæ non possit. supr. lib. 1. par. vlt. n. 10. & ibi lib. 4. part. 1. art. 3. c. 6. & lib. prox. part. 1. art. 18.

28 XVIII. Articulus, quod marito & vxore vna pereuntibus, hæc prior illo decessisse presumatur. l. qui duos. 10. §. si maritus. ff. de reb. dub. Accedit Specul. d. n. 2. ibi: 25. in moriendi presumptione. And. Tiraq. eod. loc. n. 58. Frid. Pruckman. d. memb. 3. art. 35. supr. d. par. 1. art. 19. & lib. 3. n. 29.

29 XIX. Articulus, quod legitime natum conditionis suæ imitatore non habeat. supr. lib. 4. part. 2. memb. 1. art. 1.

30 XX. Articulus, quod marito, tanquam capiti & Dño suo, subiecta esse debeat. 1. Cor. 14. & 1. Pet. 3. item 33. q. 5. c. manifestum in prin. & §. fin. c. est ordo. c. satis. c. cum. caput. c. mulierem. & c. Adam. Accedit Pet. Greg. Syntag. iur. vniuers. lib. 11. c. 4. n. 4. And. Tiraq. alleg. loc. n. 21. supr. d. part. 1. art. 5.

31 XXI. Articulus, quod familiam suam non propaget. sup. lib. 3. n. 26. & d. part. 1. art. 24.

32 XXII. Articulus, quod posthumū hæredem non possit instituere. Nā hoc casu, quia nō nisi ex viua muliere partus edi potest, posthumi in-

stitutio vocatur inutilis, quasi post mortem matris nascendi, quod est contra rerum naturam: quanquam interdum execto ventre mulieris mortuæ partus edatur. Frid. Pruckman. *d. 1. part. prin. memb. 4. artic. 7. supr. lib. 4. part. 1. art. 1. n. 3. & d. part. 1. art. 9.*

XXIII. Articulus, quod in feudalibus causis testis esse nequeat.

Frid. Pruckman. *d. memb. 2. art. 11 supr. d. part. 1. art. 25.*

XXIV. Articulus, quod naturales liberos suos legitimare non possit. Angel. Aretin. *Instit. de adopt. S. fœmina. ubi allegat Bartol. in l. si suspecta. ff. de inoff. testam. sed de eo nullum verbum in exemplari meo extat. Vide Frid. Pruckman. d. memb. 3. art. 21.*

XXV. Articulus, quod publice docere non possit, 1. Cor. 14. 1. Timoth. 2. item dist. 23. c. mulier. 33. q. 5. c. mulierem. & de consecrat. dist. 4. c. mulier. Accedit Speculat. *d. nu. 2. ibi: 29. in doctrina & prædicatione. Pet. Gregor. Syntag. iur. vniuers. lib. 16. cap. 3. n. 3. & cap. 10. nu. 24. Pet. Loriot. in l. 2. ibi: sexto. ff. de reg. iur. Frid. Pruckman. d. l. 9. 1. part. prin. memb. 3. art. 13. Tiraq. in l. 12. l. connub. n. 10.*

XXVI. Articulus, quod baptizare nequeat. *de consecrat. distinct. 4. c. mulier. supr. d. part. 1. art. 28. & lib. 4. part. 2. memb. 1. art. 9. n. 17.*

XXVII. Articulus, quod in dubio post masculum nasci præsumatur, *supr. lib. 2. n. 12. & supr. d. part. 1. art. 29.*

XXVIII. Articulus, quod masculo in deponendis testamenti tabulis postponatur, *supr. d. part. 1. art. 6.*

XXIX. Articulus, quod in militaribus beneficiis, filius vel agnatis extantibus, non succedat. Iohan. Oldendorp. *in d. l. 9. art. 16. Frider. Pruckman. d. memb. 4. artic. 13. Pet. Loriot. in l. 2. ibi: septimo. ff. de regul. iur. And. Tiraq. in l. 1. connub. gl. 1. part. 1. n. 78.*

Ampliat, quod vel in fœmineo beneficio à masculo excludatur. Ioh. Oldendorp. *d. loc. art. ult. Vide And. Fachin. controuers. iur. lib. 7. cap. 38. Hier. Gerzon. tract. de fœm. ad feud. recip. vel non. Pruckman. d. artic. 12. n. 49. cum n. seq.*

F I N I S.

INDEX.

Prior numerus folium : posterior numerum folio
contentum designat.

A.

	Bisoga Regem David de- crepitu complexu suo fouebat	86.11.
	Achas decennis Ezechiam genuit	76.67.
	Accusatio publica masculo competit	92.
	27.	
	Fœmina denegatur	100.19.
	Actionem popularem masculus intentare potest. 92.29. Fœmina non item.	
	100.22.	
	Adam ex se desumptam mulierem ante lapsum Ischah, post eum Euan voca- uit	15.3.
	Adrianus Imperator ad nauos faciei ob- regendos barbam primus Casarum nutriuit	58.23.
	Adolescentia initium ac finis	66.5.
	Adolescentia diuisio	ibid.6.
	Adoptare potest maior 60. annis	87.
	23.	
	Adoptare potest masculus	92.25.
	Adulterij accusatio marito competit. 91.	
	21. Non etiam vxori	100.20.
	AEtas sensim, & sine sensu senescit. 85.2.	
	& 3.	
	AEtatis cuiuslibet tempestiuitas	67.9.
	AEtatis priuilegium	77.78.
	AEtatis venia quando impetranda	82.
	36.	

	AEtatis venia concessio restitutionem in integrum excludit	82.37.
	Alexandri Magni mandatum de Mace- donum barbâ radendis	57.17.
	Alexander Magnus grauidis mulieribus duplex congiarium adnumerari vo- luit	80.18.
	Alexandri Seueri dictum	35.43.
	Alimenta ad pubertatem legata quam- diu debeantur	83.9.
	Alimentorum nomine quid veniat	72.
	31.	
	Anacleti. I. constitutio de non nutriendis clericorum barbâ vel comis	57.19.
	Anniculus quis dicatur	73.43.
	Anima vis superior mens, inferior spiri- tus	11.12.
	Anni partes	73.43.
	Asa Regis egrotantis exemplum	44.4.
	Aust. consuetudine hereditates legitima parentibus non deferuntur	80.17.
	Autoris carmen de Leonide Duce Laceda- moniorum	41.12.
	Autoritas est senectutis apex	85.5.
	B.	
	Baptisandi potestatem masculus ha- bet. 93.42. Fœmina non aequè.	
	102.36.	
	C.	
	Caeruera ultimo supplicio affecto- rum in cœmiterio sepeliri pos-	

- sunt 51.15.
 Cadauera ultimo supplicio punctorum
 Medicis pro facienda anatomia per-
 mittuntur 52.16.
 Cadauera submersorum virorum supi-
 na, mulierum prona fluitant 52.19.
 Calii exemplum 40.9.
 Captiuus in criminali causa datis fide-
 iussoribus an relaxari possit, remissive.
31.40.
 Carcer species seruitutis 31.37.
 Carcer non pœna, sed custodia esse debet.
31.41.
 Carcer infamia non notat, sed damnum
 irreparabile adferre censetur 31.43.
 Christus precipuus medicus noster 41.2.
 Christus duodenus inter sophos in Hiero-
 solymitano templo inuentus 71.76.
 Codri Atheniensium Regis insignis amor
 in patriam 40.7.
 Coitus in homine quando incipiat, & de-
 sinat 36.7.
 Comitissa quadam Quertsurtensis vno
 partu peperit 9. infantulos, eosq; ex-
 cepto vno, interimere voluit 24.19.
 Compater infautem ad baptismum offe-
 rat 71.19.
 Concubinarus vetitus 79.3.
 Congressus pramaturi exemplum 76.
64.
 Coniuges ad mutuam coniugalis debiti
 exolutionem adstricti 79.5.
 Coniugii autor Deus 15.2.
 Coniunctio maris & femina cum libero-
 rum procreatione & educatione na-
 turali iuri accensetur 18.7.
 Cõsiliu suum quis in alterius iniuriam
 mutare nequit 35.33.
 Consiliu arcanum tacito homini com-
 mittendum 44.10.
 Cor hominis quamdiu crescat 40.3.
 Cornelia post 62. annum concepit 59.11.
 Cotta, insignis Dux, vno testiculo predi-
 sus fuit 37.10.
 Creditor sciens hominem pignori accipi-
 ens, relegatur 28.14.
 Criminis læsa maiestatis pœna etiam li-
 beros innocentes damnatorum con-
 stringit 35.38.
 Cyrus expositus 71.40.
- D.
- D**ebitor se obligare potest, vt credito-
 ri ex operis suis satisfiat 30.36.
 Debitor se ad carcerem obligare potest.
31.37.
 Debitor pecunia causa non est incarce-
 randus ibid. 38.
 Defensio est iuris naturalis 33.19.
 Defensio ita permissa est, vt quis eius gra-
 tia aggressorem interficere possit 34.
24.
 Defensor propria salutis in nullo peccasse
 videtur 34.23.
 Defensor, quamuis fugere queat, non su-
 giat, sed occidere malit, vel alius in-
 culpata tutela moderamen excefferit.
 non ordinarie punitur 34.26.
 Defensor an paribus armis vti debeat. 34.
28.
 Dentes quando homini nasci solent 39.
26.
 Deus hominis primarij & rerum efficien-
 causa 14.1.
 Differentia nulla inter masculum & fe-
 minam in legis dispositione 88.3.
 Dignitas maior in virili, quam femini-
 na fuit

no sexu	82.1.
Diogenis in quendam abrasum mentum habentem exprobratio	57.16
Doli capax quis sit	77.79

E.

E dictum contra tabulas bonorum possess. in feminae testamento locum non habet	96.11
Edictum de inspiciendo ventre	63.7
Elisabetha partus	59.11
Eua cur de costa Ada facta sit	14.3.
Euae materia	ibid. 2.
Euae factionis forma	15.2.
Ezechiae Regis agroti exemplum	44.4

F.

F actio testamenti quando competat.	76.73
Factum cuiusque suum, non alteri, obesse debet	34.30
Factum vnius alteri non prodest, nec obest	35.32.
Familiam masculus propagat	93.38
Feudum a 25. annis maiore dari potest.	84.12
Filius innocens ob patris delictum non punitur	35.37.
Filium vnum, filiamve vn. am habens, sine liberis esse non dicitur	64.12
Fisco masculus deferre potest	92.28
Femina an ad diuinam condita sit imaginem	16.7
in sinistro latere gestatur	56.4
quando viripotens	56.9
in partu pedes praeiungit	56.11
qui procreatur, remissive	59.2.
ultra 50. annum parere potest	59.6
eam arctat, ut coire nequeat, non sana est	59.8

qua in mense bis purgatur, sana non est	59.9
masculo citius fit	60.19
fragilis & mutabilis	ibid. 20
varium & mutabile testimonium producit	61.22
familia sua caput & finis	61.26
posterius nata, prius mortua praesumitur	61.29
celerius pubescit	95.1
citius matrimonium init	95.2
maturius testamentum condere potest	95.3
veniam aetatis citius impetrat	ibid. 4
pro debito in carcerem non conicitur.	25.5. in l. sa. mai. si. at. is crimine fauorabilis
	ibid. 6
minorum ob metum excusatur	ib. 7
ob ignorantiam iuris excusatur	96.3
in rei cum fisco communis diuisione electionem habet	ibid. 9.
illegitimos liberos conditionis suae imitatores habet	ibid. 10.
respectu dotis privilegium prioritatis habet	ibid. 12.
ad testimonium in iudicio dicendum inuita (nisi in casibus iure expressis) non cogitur.	ibid. 13.
manus clerico inferens violentas ab episcopo loci absolui potest	ibid. 14.
ab omnibus officiis civilibus vel publicis arceretur.	97.4.
iudex esse nequit.	98.5.
magistratum non potest gerere.	98.6.
postulare nequit	ibid. 7.
procuratrix esse nequit	ibid. 8.
pro alia interuenire non potest	ib. 9.
tutela curamve subire nequit.	ib. 10.
impuberibus liberis in testamento tutores dare nequit	ibid. 13

- Arbitrix esse nequit* 98.12.
Potestatem in liberos non habet. 99.14.
Adoptare non, nisi ex Principis concessione ad solamen amissorum liberorum, potest 99.15.
Heredes suos non habet *ibid.* 16.
Argentaria officio fungi non potest. *ibid.* 17.
In testamento testis non admittitur. 99.18.
Ad fiscum deferre nequit 100.21.
Pupillariter substituere nequit. *ib.* 23.
Posthumum heredem nequit instituire 102.32.
In feudilibus causis à testimonio arceatur *ibid.* 33.
Naturales liberos suos legitimare non potest *ibid.* 34.
Publice docere nequit *ibid.* 35.
Baptizare nequit 102.36.
Post masculū nasci praesumitur. *ib.* 37.
In deponendis testamenti tabulis postponitur *ibid.* 38.
In feudis non succedit *ibid.* 39.
Fœmina præcipuū munus quod sit 19.8.
pubertas 56.9.
concepta signa remissive 56.3.
consilium mutabile 61.21.
Fœminarum genus auariū. 60.15.
cadauera oleosa 61.25.
conditio in multis iuris articulis deterior, quam masculorum 97.1.
Fœnoris exterminatio. 51.12.
Fœtus conceptus, quoad utilitatem propriam, non alienam, natus censetur. 1.62.
mortua matris vtero exectus competentium iurium capax. 69.2.
mortuus editus pro nato nō habetur, ib. 4.
- nondum natus, proprie partus, vel iustus homo, vel animal dici non potest.* *ibid.* 5.
nec pupillus dici potest *ibid.* 6.
contra humani generis formam natus hominis appellatione vix dignus est *ibid.* 7.
Fœtum animatū medicamentis dolo propellans, est reus homicidij 65.28.
Forma Adamica creationis 15.1.
Forma hominis excellentissima 15.4.
Forma hominis que sit *ibid.* 5.
Franciscus Philephus tres habuit testiculos 37.10.
Fructus est, pignori dare licere 28.13.
Fures duo suspensi reuixerunt 52.17.18.
Furiosus à pœna homicidij excusatur. 75.57.
- G.
- G**eminorum editorum exempla 21.
 3.4.5.6.
Germanis antiquis vsura inusitata 51.11.
Gethaus Gigas senos & manuum ac pedum digitos habuit 37.8.
Gigas homini adnumeratur 37.5.
Grachus cur ita nominatus 20.17.
Græcorum institutum 40.10.
- H.
- H**elena Antonia barbata 58.24.
Hermaphroditus tertiuū genus hominis constituit 13.23.
homini adnumeratur, eiusq; iuris particeps 37.7.
quis sit 38.15.16.
nunquam utroque sexu equaliter valet. 38.17.
ei sexui, qui in eo præualet, comparatur. 38.18.
in dubio pro mare habetur 38.19.

In quo virilia valent, testis testamento
 adhiberi potest 38.20
 in quo sexus virilis incalescit, posthu-
 num heredem instituere potest 38.
22. feudi capax 38.24
 Homicidium committenti pœna pœni-
 tentia iniungitur 34.27
 Homo digniss. creaturarum 8.2
 iuris, ceterarumq; rerum finis 9.4
 unde dictus 10.2
 quare $\mu\iota\kappa\epsilon\acute{\nu}\chi\omicron\sigma\omicron\upsilon\lambda$ nominatur. ib.3.
 quid ibid.5
 prestantissimum animal ibid.6
 anima & corpore constat ibid.7
 secundum corpus dicitur corporeus,
 vel exterior: secundum animam in-
 corporeus, vel interior 11.11
 solus rationis & cogitationis parti-
 ceps ibid.13
 cum celeritate mentis, tum sensibus
 ornatus ibid.14
 quateenus à iumentis differat ibid.15
 potiss. sermone à feris, secundum quo-
 rundam placitum, differt 12.16
 cur erectus factus sit ibid.17.18
 solus inter animalia notitiam Dei
 habet 12.20
 ex sexu in masculum & fœminam di-
 uiditur 13.22
 septimo mense nasci potest 19.10
 cur à Deo sit factus 27.1.3
 ob quem finem liberos concipiat ib.2.
 cultor terra ibid.4
 ad mundum contemplandum ortus.
28.6
 cuius totius mundi 28.7
 in fructu non est 28.11
 non pignori dari potest 28.12

nec vendi 28.15
 nullam recipit asimationem 28.16
 maior 20. annis ob pretij participa-
 tionem sese venundari passus, efficitur
 servus 29.22
 cum homine humana societate con-
 iunctus 32.2.3.4.5.6
 ad tuendos homines natus 32.7
 hominis causa natus 33.8
 homini Deus at lupus 33.12
 sine dentibus nascitur 39.35
 non modo per se, sed & liberos viuere
 intelligitur 40.1
 quot annos viuere possit 40.2
 iussumtis miseris morbisq; suppositus
43.1
 mortuus cadaver vocatur 49.1
 in momento concidit, & efflata ani-
 ma in cadaver & cineres resoluitur.
50.2
 Hominiis synonyma 10.2
 corpus pro tempore mortale 11.8
 corpus de terra suvitum, anima absq;
 materia facta ibid.9.
 corpus terreno, anima cœlesti pane fo-
 uetur ibid.10
 appellatione fœminam contineri, qui-
 dam inficiantur, & confutantur. 13.
24. appellatione fœminam S. Sulpi-
 tii complexus est ibid.25.
 procreatio, remissive 18.5
 faciei, an stigma ob facinora possit in-
 uri 16.8
 pariendi tempus varium 19.9
 vtilitati agri & maria parent 28.5
 interest, hominē beneficio affici. 33.10
 diri est, periculū capitis inferre. 33.16
 cadaver terra reddi debet 50.3

- cadauer ob as alienum non arrestatur 50.7
 Homini an quid diuina imaginis reliquū sit. 17.12. coeundi nullum, ceteris animalibus certum tempus 18.4
 per hominem iniqua conditio non inferenda 34.29
 per liberos, eorumq; prolem memoria relinquitur 40.4
 in mundo perpetua mansio non est. 47.1. moriendum ibid. 1
 Hominem cur veteres quōta nominarint. 10.3.
 perfici IC. 10. mense statuant 19.14
 insidiari homini nefas 33.15
 hominis non dissimilem esse decet. 36.1
 Homines naturaliter ad remunerationem adstricti 33.11.
 Hominum gratia omnes fructus rerum natura comparauit & induxit. 28.8
 tria genera 29.23
 I.
Illegitimus partus alendus 72.33
 Imperitia culpa adnumeratur 45.13
 Impubes iudex esse nequit 90.6
 In carceratus dando fideiussores, vel bonis cedendo, liberatur 31.39
 Indis pristis vsura exosa 51.11
 Ingenuus qui sit 30.28.
 Infans qui sit 66.3
 cur dicatur 74.55
 legitima hereditatis capax 70.14
 decimo à patris obitu computando
 blasphemus à demonibus raptus 74.50
 furioso equiparatur. 75.56. à pœna homicidij excusatur. 75.57. pro debito carceri non includitur. ibid. 58.
 restitutione in integrū non eget. ib. 59.
 Infanti ius patronatus competit. 70.16.
 nomen imponendum 71.20.
 Infirmus se Medico committat, adhibitaque medicina vtatur 45.9
 Infirmi hominis cura qua sit 43.3. & 44.4.5.6
 Irmentrudis Isenberti Comitis de Altorff vxor vno partu 12. maresenixa 25. 22
 Iudicare est munus publicum 90.5
 Ius omne hominis causa est constitutum. 9.3. posse parum est, si persona, cuius gratia id constitutum, ignoretur 9.3. primogeniorum vtri gemellorū competat. 22.11. masculinum in multis articulis feminino melius aut deteriorius existit 88.2
 Iuris præcepta. 35.41. quod quis in alterū statuit, eodem ipse vtatur ibid. 42.
 Iure fecisse videtur, quod quis ob corporis tutelam fecerit 34.22
 Iuuenta auspiciū & duratio 66.7
 L.
Liber vnde dictus 30.26
 Liberi diuisio & definitio 30.18
 Libertas que. 30.26. eius propriū. 30.27.
 Liberi apud conuersum coniugem educandi. 73.37. parentibus reuerentiam & obsequium debent 80.15

duratio	54.8.
Ludouicus II. Rex ante tempus adoleuit, & barbam emisit	58.25.
Lugendi tempus maritum	53.9.
Lugens quando ex defuncti persona conueniri debeat	54.10.
Lugentes beati	54.12.

M.

M Achtildis Comitissa ab Hennenberg 1514. pueros simul genuit.	24.20.
Maiores 25. annis sub curatione esse cessat.	83.1.
83.1. intra quadriennium post 25. annum completum in integrum restituitur	83.4.
Maiores 25. annis dotem potest confituere.	84.11.
Maiores 25. annis feudum potest dare.	84.12.
Maiores 60. annis adoptare potest.	87.23.
Maiores 18. annis iudex esse potest	90.7.
Maiores 70. annis à tutela & cura excusatur	96.6.
Mancipii etymologia	30.29.
M. Curiatii dua filia cur sedigita fuerint dicta	37.9.
Margarita Virboslai Comitis in Cracouiesi regione vxor, vno partu 36. pueros viuos edidit	24.17.
Margarita Comitissa Holstouii vno partu tot edidit infantulos, quot anni sunt dies	24.21.
Maritus de iniuria vxori illata agere potest	91.22.
defunctam vxorem lugere non tenetur	91.32.
post vxorem mortuus presumitur.	92.
33. suo foro gaudet	ibid. 34.

Marito accusatio adulterii competit.	92.21.
Maris & fœmina coniunctio non concubitu, sed consensu contrahitur	79.4.
Mas quando & quomodo perficiatur.	56.23.
sapius in aluo materna mouetur.	ibid. 4.
in coitu agit	ibid. 6.
in partu caput premitit	ibid. 11.
cur barbatus	57.13.
& fœmina, ephebis egressi, rite coniunguntur	79.1.
iudex esse potest	90.4.
tardius, quam fœmina matrimonium contrahit	93.2.
tardius, quam fœmina, testamentum condit	ibid. 3.
serius veniam atatis impetrat.	ibid. 4.
pro debito incarceratur	93.8.
in lese maiestatis crimine odiosior.	ib. 6.
ob metum difficilius excusatur.	ib. 7.
priuilegium pralationis, respectu dotis non habet	94.10.
pubes recte matrimonium init	56.8.
60. annis maior ad contrahendum matrimonium admittitur	ib. 10.
in partu fœminam anteuertere in dubio presumitur	57.12.
ad omnia officia ciuilia & publica adhibetur	90.3.
magistratum gerere potest	90.9.
postulare & procurare potest	90.11.
fideiubere potest	96.14.
annis 25. maior tutelam & curam subire potest	96.15.
arbitrari valet	90.17.
in deponendis testamenti tabulis fœmina antepositur	91.20.
adoptare potest	92.35.

- Testamento testis adhibetur. ibid. 26.
- Item feudalis. causis 92. 39.
- ob iuris ignorantiam non excusatur
93. illegitimos liberos conditionis se-
quaces non habet. 94. 9.
- Masculi primaui materia. 133.
- Masculi synonyma
conceptis signa ibid. 5.
pubertas ibid. 9.
- Mater illegitimum partum alere tenetur
72. 34
- Apud Romanos & Germanos infan-
tem quondam lactabat. 71. 36.
- partum trimum alere tenetur 74. 46.
- impensus in trimo partu factas non re-
petere potest ibid. 47.
- Et anxia liberorum suorum tutrix esse
valet 98. 11.
- Matris conditionem legitime natus non
sequitur 101. 29.
- Matrem infantem lactare decet 72. 35.
- Matrimonium ob impotentiam dissolui-
tur 80. 20.
- Matrimonij vsus 79. 6.
- Medicus à Deo creatus
necessarius 43. 3.
ibid. 3.
- Quando reus culpa
ob imperitiam innocens non est. ib. 14.
- Extra ordinem punitur 45. 16.
- Dolo malo lethale pharmacum præbēs
- Medicus infirmum certa mercede facta
& accepta sanans redeuntem morbum
curare vel mercedem restituere nõ ob-
strictus 46. 26.
- Salario ac honore dignus. ibid. 27.
- Medici scientia
præcipuum officium 44. 5. 6.
44. 8.
- Medico, qui nihil neglexit, euentus mor-
talitatis non imputatur 46. 21.
- Salarium dandum, etsi ager non con-
ualuerit 46. 23.
- Quæ actio ob salarium competat. ibid.
24.
- Medicorum abusus 45. 17.
- Medicinam Altissimus creauit de terra
46. 27.
- Medicina non vtens grauiter peccat 44.
11.
- Mentum radere vbi, & quando inuentum
57. 17.
- Milantia Ioan. Andr. dictum de pulchris
deligendis nominibus 72. 26.
- Minor sine Curatoris consensu testamen-
tum ordinare potest 76. 74.
- Minor ad Reip. administrandam ante
25. annum non admittitur 90. 10.
17. annorum procurare & postulare
nequit 90. 12.
- Mœnia sancta dicuntur 21. 8.
- violantæ capitali pœna plectuntur.

eorum facultatibus collatis	<u>21.10</u>	sus humano generi non accedentur	
Monstri definitio	<u>36.3</u>	<u>36.2</u>	
Mora vnicuique sua nocet	<u>35.34</u>	Muliercula hamorrhousa	<u>43.4</u>
Mors sequela morborum	<u>47.1</u>	N.	
pœna peccati.	ibid. 2	Natura inter homines cognationem	
omni homini est constituta.	ibid. 2	quandam constituit	<u>32.1</u>
communis omni aetati	<u>48.3</u>	abhorret à mixtura sexuum	<u>38.17</u>
quotidie imminet.	ibid. 4	Natura tanta vis est, vt nemo velit, nisi	
potius patria donanda, quam referuanda natura.	ibid. 5	hominis similis esse	<u>36.1</u>
quo pacto probetur.	ibid. 13	Nepotem relinquens, sine liberis esse non	
tanquam vltima linea rerum, omnia		videtur	<u>64.13</u>
soluit.	ibid. 14	Nemo debet cum alterius detrimento fieri	
Mors civilis naturali morte soluitur	<u>49.</u>	locupletior	<u>35.40</u>
<u>17</u>		Nobilitas vnde proficiscatur	<u>70.10</u>
Mortis definitio	<u>48.6</u>	Nomen significandi hominis gratia inuen-	
diuisio	<u>48.8</u>	tum	<u>71.21</u>
Morte tempestiua ex omnibus bonis, qua		Pro libitu adsumitur.	ibid. 22
homini natura tribuit, nullum melius		pro arbitrio absque dolo mutatur.	ibid.
existit	<u>47.1</u>	23	
Morte confirmatur testatoris testamen-		dolo malo, falsumve nomen adsumens,	
tum	<u>49.15</u>	falsi crimen incurrit	<u>71.24</u>
Moscouitarum mos filium vendendi	<u>29.</u>	pulebrum habere refert	ibid. 25
<u>21</u>		emendum	<u>72.26</u>
Mulier quadam quinque enixa est filios		Non est iniquitatis, sed potius humanita-	
<u>24.18</u>		tis societate deuinctus, qui propterea est	
Mulier testamento testis adhiberi nequit	<u>99.18</u>	criminis persecutor, vt sit hominis li-	
Posthumum heredem instituire ne-		berator	<u>34.25</u>
quit	<u>102.32</u>	Nuptiis hominibus nihil vtilius	<u>79.6</u>
donare non praesumitur	<u>60.16</u>	O.	
se facilius obligat, quam donat.	ibid. 17	Odio alterius nõ debet quisquam pra-	
donans contra naturam sexus facit.		gruari	<u>35.36</u>
ibid. <u>18</u>		Orho M. Imper. barbam in pectus promif-	
lactans torqueri prohibetur	<u>64.20</u>	sam gestabat	<u>57.18</u>
Post partum intra tempus lugendi nu-		P.	
bere potest	<u>63.35</u>	Palea habitantes mulieres sex annos	
Mulieris par us monstrosus, aut prodigio-		nata parere solent	<u>74.52</u>
		Partus multiplex esse potest	<u>21.1</u>
		principalia membra minucus, homini	

I N D E X.

- connumeratur* 37.6
membra officia amplians vel minuens homini quoq; accensetur 37.7
nasciturus nato fauorabilior 62.2
Nondum editus secundū quid matris portio est, vel viscerum 65.23
illegitimus maternam sequitur conditionem. *ibid.* 26
competentium iurium est capax 69.1
illius, ex cuius uxore nascitur, esse presumitur 70.8
legitimus patrem sequitur. *ibid.* 9
his ad quos ea res pertinet, inspiciendus 70.11
testamentaria hereditatis particeps. *ibid.* 13
à patre non abdicandus 72.28
à patre educari debet. *ibid.* 29
illegitimus sustentandus 72.33
Partum trimum mater, pater maiorem alere tenetur 74.46
Parentes ius liberos vendendi non habent 29.17
Parentibus, ob numerosam sobolem, singularia iura concessa 80.2.9.10.11.
 12
æquæ pietatis, reuerentia, & obsequium à liberis debetur. *ibid.* 15
hereditates legitima liberis deferuntur. *ibid.* 16
pro filio, & contra, filius pro patre non occiditur; sed vnusquisq; pro peccato suo moritur 35.39
 suis liberis denegans alimenta, necare videtur 72.10
posthumum heredem instituere valet 81.23
liberis impuberibus pupillariter substituit. *ibid.* 24
filio tam instituto, quam exheredato, tutarem recte dat 92.31
heredes suos habet. *ibid.* 35
liberos naturales legitimare potest 93.40
Patri interdictum de liberis exhibendis et ducendis datur 70.12
Patrem legitime natus sequitur 92.37
Patria potestas masculo competat 92.30
Patricij Romani media ætatis barbaram rasitabant 57.22
Periculum capitis propulsare, seque defendere licitum est 33.18
Perfarum ritus sepultura 50.5
Magorum mos humandi. 50.6
Petrus Lombardus Episc. Parisiensis barbaram presbyterorum atq; monachorum rasci curauit 57.20
Phares nouenarius procreauit Ezron 76.65

- De iis, qua impubes vidit, & audiuit, testimonium ferre potest. *ibid.*
- 25
Ante vigesimum annum in criminali causa testificari non valet. *ibid.*
- 26
Annis 14. minor in lesa maiestatis crimine ad testimonium ferendum torqueri potest. *ibid.* 27
Fœmina in factiōe testamenti testis esse nequit. *ibid.* 28
obligari potest 30
Læsus ad 25. annum ætatis restitui valet 82. 31
iuri suo renunciare potest. *ibid.* 32
citra curatoris consensum feudum accipit 82. 33
Rem suam ab alio in feudum non recognoscit. *ibid.* 34
Absque curatore antiqui feudi renovationem facere potest. *ibid.* 35
Pubertati proximus. delinquere potest. 77. 78
ob delictam extra ordinem punitur. *ibid.* 78
Absque tutoris autoritate feudum accipere potest 77. 80
iurare potest. *ibid.* 8
Puer nouennis nutricem grauidam fecit. 76. 64
Vndenus vim procreandi habet 76.
69
Pueritia principium ac finis 66. 2
Puerpera post partum intra quadraginta dies purgationis torqueri non potest 64. 18
Pumilio hominum generi adnumeratur 37. 5
- Pupillaris substitutio quamdiu fiat 76.
76
Pupillus septennis stipulari potest 77.
61
Pupillo neque interdicto, neque in ceteris causis dolus tutoris, siue soluendo, siue non sit, nocere debet 35. 35
- Q.
- QVI pro Reip. ceciderunt, per gloriam in perpetuum viuere censentur 40. 5
- R.
- Ratihabitio in tertij præiudicium fieri non potest 35. 31
Reipub. refert, liberos procreari, usq; ciuitatem repleri 79. 7
Remus, quod vrbu murum transcendere molitus sit, à Romulo trucidatus 21. 7
Restituito in integrum post venia ætatis concessionem denegatur 82. 37
Propter calculi errorem post 20. annos peti potest. 83. 5
Restitutioni concessum quadriennium ignorantibus non currit 84. 9
Risaces, ut patriam à Persarum obsidione liberaret, morti se sponte obtulit. 40. 8
- S.
- Saguntis infans in vterum protinus rediit 26. 25
Salomon vndenus Roboam genuit 76.
70
Sara XC. anno Isaacum peperit 59. 10
Semiramis vnde appellata 73. 39

I N D E X.

Senectus ut in aetatibus auctoritatem, sic in exemplis antiquitas habet	85.5	Sexus masculinus foemininū complectitur	90.2
semper venerabilis habita	ibid.7	Sexus foemineus masculinum haud com- plectitur	97.3
Senectutis inchoatio & duratio	67.8	Spado homini adnumeratur, eiusq; uis particeps	37.7
Apex est auctoritatis	85.6	Spartanorum mos	78.62
Senectutem ut adipiscatur, omnes optant, adeptam accusant	85.1	Sterilitatis causam dans, est reus hominū dij	81.1
Senes maxime ad Reip. consilia eligi de- bent	85.8	Sylla insignis Dux, unum habuit testicu- lum	37.11
Ob delicta mitius puniuntur	86.12	Superfætationis exempla	22.14.15
Honestiores ob terminum motum in breuius tempus, quam iuniores, rele- gantur	86.13		
à testamenti fæctione non arcentur	86.15	T.	
donare possunt	86.16	T estamentum mortuo testatore, ante- quam coram testibus sit lectum, nō ualet	49.16
Senioribus licet minorum errores corrige- re	86.4	Testatoris morte confirmatur.	ibid.
Senium à muneribus, non ab honoribus, excusat	87.18	15	
Senum tortura prohibita	86.14	Foemina maturius viro condere potest	95.3
Senium in antiquis testimoniis requiritur	87.22	Testes ob senectutem ad perpetuam rei memoriam recipiuntur	87.
Septem annis maior sponsalia contrahere potest	78.60	20	
Serui vnde appellati	30.29	Thamar grauida Iuda annunciat	63.
Quibus modis efficiantur	30.32	9	
Seruitus qua sit	29.30	Thracæ publice liberos venales habent	29.10
omnino hodie apud Christianos subla- ta	30.34	Trigemini	22.12

<i>Venter intra 30. dies à disortij tempore numerandos, de pragnatione patri denuntiari debet</i>	<u>63.8.</u>	<i>publice docere audeat</i>	<u>93.41.</u>
<i>custodiendus, ne partus subiiciatur.</i>		<i>Virtute pradisus perpetuo viuere dicitur, licet sit mortuus</i>	<u>40.6.</u>
<u>63.10.</u>		<i>Vita necessitati debetur</i>	<u>48.5.</u>
<i>defuncti mariti bonis, vt inde alatur, inmittendus</i>	<u>64.16.</u>	<i>Vita humana quatuor aetates</i>	<u>66.1.</u>
<i>in iudicium vocatus comparere non tenetur</i>	<u>64.17.</u>	<i>Vrbem templis diisq; carentem nemo vidit</i>	<u>13.21.</u>
<i>non potest torqueri</i>	<u>64.18.</u>	<i>Vsurarii cadauer arrestari potest extra cæmeterium sepeliendum ib.9.</i>	<u>51.8.</u>
<i>fustigari non debet</i>	<u>65.21.</u>	<i>Vulnera cruenta</i>	<u>51.14.</u>
<i>Ventris damnati executio, quoad peperit, differtur</i>	<u>65.22.</u>	<i>Vxor radiis mariti coruscet</i>	<u>101.25.</u>
<i>Ventrem relinquens absque liberis esse non videtur</i>	<u>61.3.</u>	<i>ob iniuriam marito illatam iniuriarum agere nequit</i>	<u>100.24.</u>
<i>Vestilia quoto mense peperit</i>	<u>20.16.</u>	<i>forum mariti sequitur</i>	<u>101.16.</u>
<i>Vetustas peritiores facit</i>	<u>85.4.</u>	<i>ante maritum mortua presumitur.</i>	
<i>Vim vi repellere licet</i>	<u>33.20.</u>	<u>101.28.</u>	
<i>Vir caput & dominus mulieris officio argentarii fungi potest.</i>	<u>91.19.</u>	<i>marito subdita esse debet</i>	<u>101.30.</u>
<u>36.</u>		<i>Vxori iniuria illata marito iniuriarum agere concessum 91.22. intra tempus luctus nuptias repetere prohibetum.</i>	<u>101.27.</u>

F I N I S.

